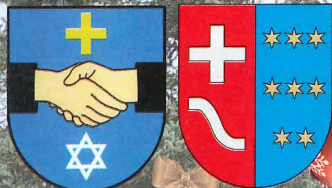

MIESIĘCZNIK POWIATOWY

UKAZUJE SIĘ BEZ PRZERWY OD 22 WRZEŚNIA 1991 R.

ISSN 1232-7646

przeгляд

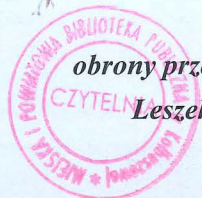

KOLBUSZOWSKI

Nr 267 • grudzień 2015r. • cena 1,50 zł

WYDANIE ŚWIĄTECZNE

"...wolna prasa
jest niezbędnym
i najskuteczniejszym
narzędziem
obrony przed tyranią..."
Leszek Kołakowski

Wesołych Świąt
Bożego
Narodzenia
oraz
Szczęśliwego
Nowego Roku
2016
Naszym
Czytelnikom

życzą:

ABAKUS
Kolbuszowa
Ul. J. Wiktora 21

APTEKA MEDIMO
ul. Obr. Pokoju 17
oraz
PRZYCHODNIA MEDIMO
ul. Nowe Miasto 51
Kolbuszowa

Klientom - sklepy
AUTO-MAR-JAN
Kolbuszowa
ul. Obr. pokoju 15
11 Listopada 15/1

Salon Fryzjerski
„WITEK”
Kolbuszowa
Pl. Wolności 31

F.U.H. „LUPROM”
złotnik, dorabianie kluczy
„SUPER CZAS”
zegarmistrz
ul. 11 Listopada 13
Kolbuszowa

sklep
ADALIA
Plac Wolności 27
Kolbuszowa

Sklep AGD
Grzegorz Cudo
Kolbuszowa
Pl. Wolności 8

F. H. P.
ZiemVit
Kolbuszowa
ul. Kolejowa 4A

Joanna Gdowik
Kolbuszowa
ul. 11 Listopada 9
ul. J. Bytnara 31
(Manhattan)

Redakcja
Przeгляdu
Kolbuszowskiego

STUDIO
FOTO-VIDEO
Jan Cichoń
Kolbuszowa
ul. Wojska Polskiego 16

„Z miłości do wielkiej małomiejskości”, czyli „Małomiejska ballada” Ryszarda Szilera

Przez całe lata PRL-u „drobnomieszczańskie” było określeniem pejoratywnym. Ryszard Sziler w swej „Małomiejskiej balladzie” opowiedział o miasteczku, w którym mieszka. To rodzaj poetyckiego zamyślenia nad światem: jest współczesność, potem odkrywa się świat przeszły, by znów wrócić do teraźniejszości. W sztuce słyszymy o wydarzeniach i postaciach stąd, z Kolbuszowej i okolic: mowa o meblach, które rozstawiły to miasteczko, o Żydach - naszych najbliższych sąsiadach, Tyszkiewiczu, właścicielu pobliskiej Weryni. Jest też „Astoria” z poniedziałkiem - dniem bezmięsnym. Centralnym miejscem jest studnia, z której przez lata czerpano u nas wodę. Klimat tworzą i rekwizyty, i muzyka stworzona przez Władysława Serafina.

e-babylandia

CENTRUM DZIECIĘCE

Zapraszamy:

wszystko dla twojego dziecka

smoczki

akc. do pielęgnacji

butelki

foteliki samochodowe

zabawki

wózki 3w1, spacerówki

**WYSYŁKA
KURIERSKA
GRATIS**

szczegóły na stronie

5% rabatu
przy pierwszej
rejestracji

www.e-babylandia.pl

babyono®

loovi

akuku®

WADER

baby mix

Amatorski teatr im. Aleksandra Fredry prowadził przez 20 lat do lat 70. ubiegłego wieku Michał Czartoryski. To znana w Kolbuszowej postać: polonista, nauczyciel w kolbuszowskim liceum, żołnierz, uczestnik walk pod Monte Cassino. Teraz, po wielu latach, w MDK w Kolbuszowej grupa pod kierunkiem Ryszarda Szilera i Ewy Czartoryskiej-Sziler (to córka Michała Czartoryskiego) pokazała, że i amatorzy grający na deskach potrafią wzbudzić tyle pozytywnych emocji. O tym, że mieszkańcy naszego miasteczka kochają sztukę najlepiej świadczy fakt, że dwie inscenizacje zostały odegrane przy pełnej sali. - Z przyjemnością obejrzałam sztukę drugi raz, jeśli wystawiona zostanie po raz kolejny, też przyjdę - taki głos usłyszałam z widowni po spektaklu. Państwo Szilerowie podkreślają wspaniałą atmosferę panującą w grupie teatralnej łączącej cztery pokolenia.

Informacja i fragmenty spektaklu znalazły się w rzeszowskiej telewizji w programie o kulturze.

„Małomiejska ballada”

Scenariusz: Ryszard Sziler

Opracowanie muzyczne - Władysław Serafin

Scenografia - Ryszard Sziler, Marek Kra-

kowski

Dźwięk - Andrzej Serafin, Stanisław Długosz
Światło - Mirosław Wilk
Rekwizyty: zbiory rodziny Danuty i Andrzeja Wesołowskich

Obsada:

Poeta - Jakub Trętowicz

Ona - Ewa Draus

Pan Atanazy - Andrzej Warzocha

Franciszek - Karol Wesołowski

Jankiel - Dariusz Pawlina

Ryfka - Kinga Słomiany

Kobiety - Jolanta Dragan, Natalia Kolasa,

Urszula Kaczmarczyk

Pani Sprzątająca - Magda Kornak

Pani Zosia - Agnieszka Winiarska

Podróżny - Mieczysław Skowron

Dziewczyna - Katarzyna Liszcz

Gość z Teczką - Wojciech Dragan

Rosjanin - Kazimierz Wróblewski

Kelnerka - Monika Janusz

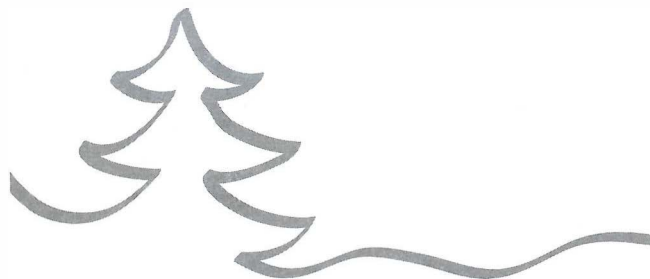
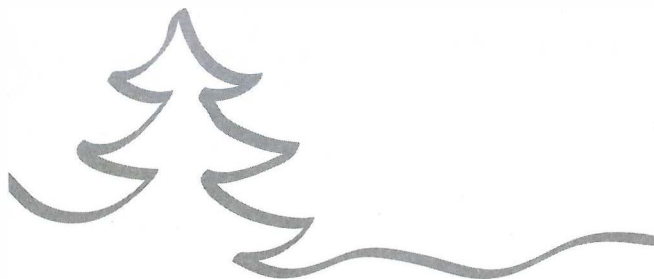
Synek - Andrzej Wesołowski

Dzieciaki - Kasia Gola, Krzysiu Gola

ul_ka

zdjęcia: *Benedykt Popek*

NIE SAMYM CHLEBEM... CZŁOWIEK ŻYJE...

*„Zadaniem naszym poprawiać nie przeszłość, lecz nas samych.
Kto ceni pamięć ojców, ten ich dług spłaca.”*

Jakub Gieysztor

Jest ciekawy punkt w historii literatury, punkt centralny, wokół którego kręciło się życie oraz fabuły powieści, dzisiaj często zapomnianych. Tym punktem jest Powstanie Styczniowe, o którym większość z nas uczyła się w szkole, ale żeby naturę i skalę rozpaczy po jego klęsce pojąć, należałoby czytać pisarzy dwudziestolecia i wcześniejszych, bo ono ich głównie zajmowało. „Wierna rzeka” S. Żeromskiego opowiada o chwilach zaraz po przegranej bitwie, choć samo powstanie jeszcze trwa. „Byli i będą” Rodziewiczówny to moment upadku powstania i sankcje, które spadły na ludność polską; sama pisarka urodziła się w roku 1864.

Henryk Sienkiewicz jako siedemnastoletni chłopak pragnął dostać się do „lasu” w roku 1863, jednak z powodu niskiego wzrostu, chudzielawej postury i dzieciennego wyglądu usłyszał zwierżnię odmowę: „Dzieci nam tutaj nie trzeba”. Do końca życia nie wyzbył się kompleksów związanych z tym elementem swojego wyglądu. Dlatego też pan Wołodyjowski został pierwszą szpadą Rzeczypospolitej, bo nie trzeba być „bykiem” z postury, a wystarczy mieć spryt i zwinność, by w boju się wyróżnić.

Klęska Powstania Styczniowego utopiła Polaków w marazmie beznadziei, wszelkie możliwości odzyskania niepodległości wyparowały, całe niemal wioski zostały zesłane na Sybir, patrioci, jeżeli przeżyli, gnili w więzieniach. Na tym Psim Polu Sienkiewicz rozpoczął uprawiać swoją działkę. Cofnął się do czasów, gdy Rzeczpospolita była potęgą, wykreował pana Zagłobę, który od Kazimierza Sztokiewicza zapożyczył lepszą cząstkę swej osobowości.

Pierwotnie szanownego pana Zagłoby był właścicielem Hanuszyszek, mężem Wandy i ojcem trzech córek. Po roku 1863 znalazł się w więzieniu w Wilnie, a potem został zesłany na wygnanie, parę lat przesiedział pod Uralem, parę w Riazaniu i Pskowie, by w końcu dostać

pozwolenie na osiedlenie się w Królestwie, z zakazem powrotu na Litwę.

W jednym z listów do żony pisał: (...) „co to za ochota bredzić, co za ochota!” albo żalił się, że: „Tęsknota gorzej od pcheł kąsa i prosek perski nie pomaga” i zapewniał: „Z całej duszy bym pragnął być z tobą i dziadkami, bo was nad życie kocham – wiem, że i tobie beze mnie żyć nie pierogi są”. Podobno sam komendant z wileńskiego więzienia twierdził, że pan Sztokiewicz podtrzymywał na duchu i rozweselał facjeczami całe więzienie.

Powieści „ku pokrzepieniu serc” trafiły na zrozpaczony grunt osieroconych dzieci, owdowiałych żon i rozdzielonych rodzin. Nie mogło być inaczej – pokochali je wszyscy. Bo któżby nie pokochał Oleńki Bilewiczówny, która ton i gest wyciągniętej ręki wskazującej drzwi zapożyczyła od Emilii Mineykowej (z domu Wawrzeckiej), pani marszałkowej i wykorzystywała go z dobrym skutkiem kilka razy w Potopie, wyrzucając za drzwi każdego, kto okazał się gburem.

W latach dwudziestych dziewiętnastego wieku osierocona wtedy jeszcze panna Emilia (i jeszcze nie marszałkowa), młodzieńka i piękna sprawowała władzę na ojcowskich Widzach, niedaleko Wilna. Na krótko przed procesem filomatów w Widzach stacjonowała – przysłana na Litwę „dla uśmierzenia nastrojów” – cesarska gwardia. Chorąży pułkowy pochodził z tych Widz, a jego żona służyła we dworze Wawrzeckich. Ciekawska babina uprosiła męża, żeby pokazał jej sztandar pułku. Chorąży zrobił rzecz niedopuszczalną z punktu widzenia regulaminu wojskowego: rozwinął sztandar w izbie. Pech chciał, że wielki książę (wedle tradycji Konstanty, ale sądząc z tego, co pisze Morawski, musiał to być jego brat, carewicz Michał) wyruszył na inspekcję po kwaterach. Na widok niemal świętokradczego przestępstwa wpadł w szal i rzucił

się z pięściami na winowajcę. Chorążyna zasłoniła męża, więc prał chorążynę. Krzyk niewieści doszedł uszu panielki. Nadbiegła:

– Kto się ośmiela bić kobietę pod moim dachem? A la porte! Mais vite! (Za drzwi! I to prędko!)

Ton i gest wyciągniętej ręki towarzyszący słowom sprawiły, że „jego wieliczestwo”, bijąc pokłony w pas po rusku i gęsto przepaszając po francusku, spiesznie wycofał się rakiem we wskazanym kierunku [Onegdaj opowieść o H. Sienkiewiczu i ludziach mu bliskich, Maria Korniłowiczówna].

Takież to pierwowzór miała panna Bilewiczówna.

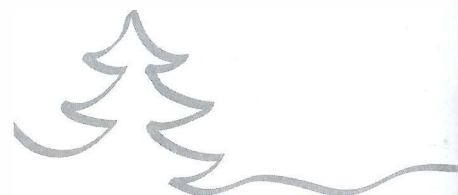
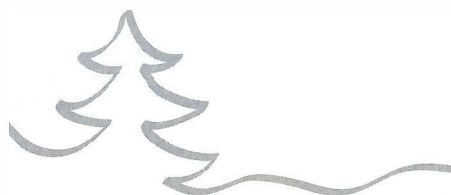
Owi Wawrzeccy, jak głosi legenda, wiodzili się od banity Skrzetuskiego (tak, tak), który to banita po ucieczce z Korony na Litwę osiadł tam pod przybranym nazwiskiem Wawrzecki.

Potrzeba było ludziom humoru, odwagi i hardości, zatem otrzymali te cechy w postawach bohaterów Sienkiewicza.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia dla rozweselenia zacytuję jeszcze imię pana Kazimierza: „A cóż się dzieje z serduszkiem moim? Wiarą w Boga utrzymuję ie, ażeby nie pękło z tęsknoty, nadzieją w Bogu rozweselam ie, a miłością chrześcijańską wypieniam z niego wszystkie miálkie i znikome uczucia i nadaję mu kierunek. Po sercu następuje żołądek – ten sobie siedzi spokojnie i ie co dzień trochę kawonów, które mu nie szkodzą. Nogi chodzą cokolwiek dla konkocji, czyli dobrego trawienia. A głowa, rzecz pierwsza i ostatnia w człowieku, myśli iakie by szubrawstwa wykonceptować, żeby kieszeniowe interessa poprawić” (Ufa 21 VIII 1864 list do żony).

Spokojnych, pełnych miłości i błogosławieństwa Bożego – Wesołych Świąt!

Agnieszka Czachor

Ksiądz Józef Dudziak (1936 - 2015)

Kolbuszowski Duszpasterz, Profesor, Przyjaciel

W każdej społeczności, w różnych okresach czasu, pojawiają się osoby, które swoim życiem znacząco wpływają na otoczenie. Są wzorem dla innych, zwłaszcza ludzi młodych. Bywa, że takie jednostki, ich postawa, praca i czyny są następnie punktem odniesienia – ba nawet wzorem przy wyborze życiowych postaw.

Oprócz rodziców takimi wzorcami są często nauczyciele szkół, profesorowie uniwersyteccy czy – dla ludzi wierzących – kapłani. Takie osoby pamiętamy, przywołujemy ich we wspomnieniach, modlimy się za nich. Stanowią one naszą historię i nasze teraz. Żywa pamięć o nich, częstokroć przekazywana następnym pokoleniom, sprawia, że śmiejemy w przyszłość.

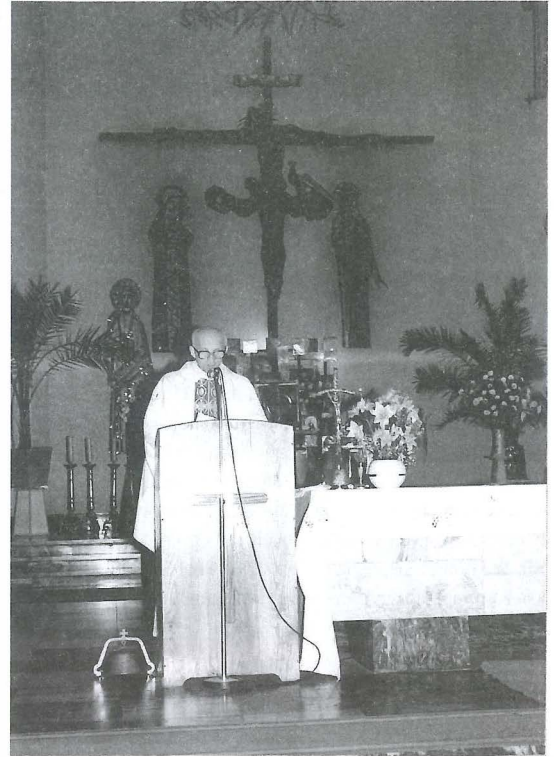
Pośród wielu osób, które osobiście uważam, że wpłynęły znacząco na dalsze moje życie to Rodzice, kilku nauczycieli ze szkoły podstawowej, kilku profesorów szkoły średniej. Wielu z nich znalazło się już po tamtej stronie życia. Do grona tych osób zaliczyć należy także postać sługi Bożego ks. prałata Stanisława Sudoła – mojego katechetę z pierwszych klas szkoły podstawowej, proboszcza rodzinnej parafii, spowiednika. Odszedł też do Pana, w nocy z 6/7 listopada 2015 r. ks. Prałat Józef Dudziak. Jego zgon, skłonił mnie bym o tym kapłanie „podług serca Jezusowego” napisał kilka słów, gwoli przywołania i utrwalenia w pamięci wielu, którzy go znali, bądź to z pracy duszpasterskiej, czy z lekcji religii podczas czteroletniej nauki w LO w Kolbuszowej.

Ks. Józefa poznałem we wrześniu 1968 roku. Rozpocząłem wtedy naukę w oddalonym o 12 km od domu rodzinnego Liceum Ogólnokształcącym im. Janka Bytnara. Nota bene gimnazjum to i Liceum obchodziło w 2012 r. stulecie swojego istnienia. Wakacje po skończonej szkole podstawowej żegnały nas odgłosem ciężkiej pracy lecących nad naszą ziemią samolotów. Transportowały one sprzęt

i żołnierzy Armii Czerwonej spieszących z bratnią pomocą do Bratysławy i Pragi, by zdławić „praską wiosnę”. W szkole czekali na nas profesorowie. Ci odważniejsi nieraz wspominali co u południowych sąsiadów się stało. Inni woleli iść po „linii” partyjnej dyscypliny realizowali co im na odprawach w KP PZPR przykazano. Tej „realizacji” nie oddawali się znów bez reszty.

Wiedzieli, że każdy z nas wyniósł z rodzinnego domu wiedzę właściwą o niedalekiej przeszłości. W oporze przed ateizacją umacniał Kościół. W szkole nie mógł oczekiwać nas nauczyciel religii, którym w latach 60-tych i 70-tych był właśnie ks. Józef Dudziak. Szybko jednak po rozpoczęciu roku szkolnego dotarł do niego rozkład lekcji szkolnych i równie szybko dotarło do nas (do czterech pierwszych klas) jego zaproszenie do sali katechetycznej na lekcje religii. Na tych lekcjach spotykaliśmy się co tydzień, przez cztery lata nauki. On nas zapraszał, a my prawie w komplecie, raz w tygodniu wędrowaliśmy ze szkoły, by zasiąść w ławkach i spotkać się na lekcjach, które nas umacniały w wierze ojców. Nim zasiedliśmy w tych ławkach, uczniowie starszych klas, jak to jest w zwyczaju, zdążyli nam już słów kilka o księdzu katechecie powiedzieć. Zapewniali, że przyjdzie się nam spotykać z księdzem niezwykle pogodnym, przyjacielem raczej niż z belfrem. Takiego też kapłana spotkaliśmy.

Ks. Józef Dudziak urodził się 2 IX 1936 r. w Pasierbcu k. Limanowej, był synem Stanisława i Marii z d. Waligóra. Szkołę podstawową ukończył w Łososinie Górnej w 1949 r. Maturę uzyskał w roku swojego urodzenia w 1953, w tym roku zmarł też tyran i ciemiężyciel swojego i innych narodów Stalin. Rok wcześniej 4 maja 1952 r. święcenia kapłańskie

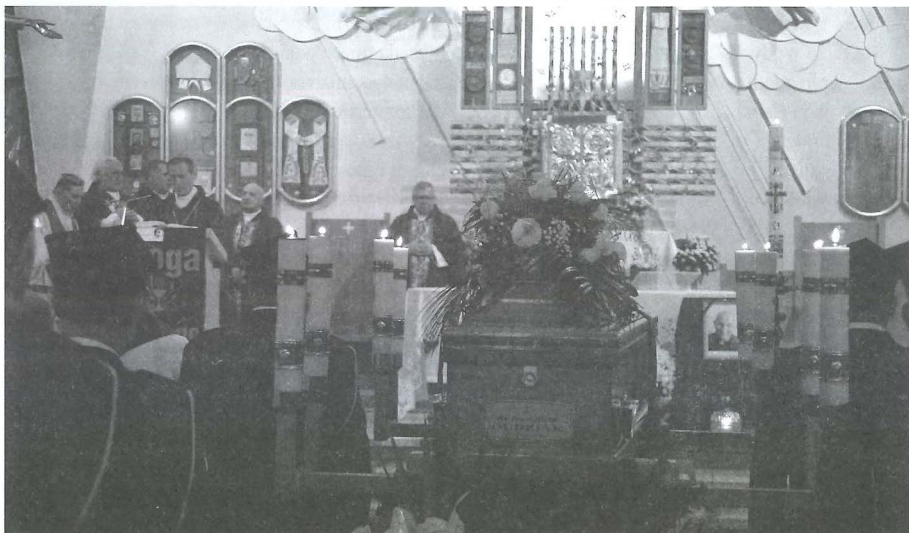

J. Dudziak sprawuje mszę świętą w kościele w Kolbuszowej w XX rocznicę matury rocznik 1972, czerwiec 1992

przyjął jego brat Jan. Józef idąc za przykładem brata i stryja także wstąpił w 1953 r. do tamowskiego Seminarium Duchownego, a sakrament kapłański przyjął z rąk biskupa Karola Pękali dnia 29 czerwca 1959 r. Miesiąc później otrzymał aplikację na pierwszą swoją duszpasterską pracę – wikariusza w Otfinowie. Pracował tam do 30 października 1962 roku. Z Otfinowa posłał go biskup do Kolbuszowej. Na posłudze duszpasterskiej jako wikary i katecheta spędził w Kolbuszowej ponad 17 lat. W swoich notatkach pod datą 29 lutego 1980 r. zapisał: „Wyjazd do Lubziny, by rozpocząć posługę proboszcza. 16 lat i 16 miesięcy pracy w Kolbuszowej. To jeden wielki cud! Dzięki Ci św. Józefie.”

Jak mówią słowa pieśni: „szczęśliwy, kto sobie patrona, Józefa ma za opiekuna”, opiekował się Jego Patron nim i nami przez cały czas jego duszpasterskiej i katechetycznej pracy na rubieżach tamowskiej diecezji, w czasach trudnych i w ustawicznej konfrontacji katolickiego narodu z ateistyczną władzą.

Księża wikarzy łączyli swoje duszpasterskie obowiązki z pracą katechetyczną. Tak też było i w Kolbuszowej. Do końca roku szkolnego 1962/1963 uczył ks. Józef religii dzieci szkolne w Kolbuszowej, w Nowej Wsi i w Kolbuszowej Dolnej. W roku 1960 ponownie wyrugowano lekcje religii ze szkół, do których powróciły na krótko po październikowej „odwilży” 1956 r. Proboszczowie, a najczęściej sami rodzice wyszukiwali sal lekcyjnych w domach prywatnych, tworząc tzw. punkty katechetyczne.

Msza święta pogrzebowa 10.11.2015 w Pasierbcu

cd. ze str. 5

Władze lokalne potrafiły takim najemcom sal lekcyjnych „umilać” życie szykanując ich samych i ich rodziny. Mimo to, chętnych na udostępnianie domostw na punkty katechetyczne nie brakowało. Dodać należy, że przez długi okres czasu lekcje religii odbywały się w domu Stanisława i Katarzyny Tokarzów w Kolbuszowej Górnej, Franciszka i Marii Biesiadeckich czy Jana Kusika w Kolbuszowej Dolnej. W samej Kolbuszowej za punkt katechetyczny służyła sala przy domu parafialnym (wikarówka) adaptowana i wyposażona w tym celu jeszcze w latach 50. przez proboszcza Kolbuszowej i dziekana kolbuszowskiego Józefa Fryza. Tajny raport sporządzony przez wyłonioną z miejscowego partyjnego aktywu „trójkę” do walki z Kościołem lokalnym informował w 1969 r. I sekretarza KP PZPR, że na terenie powiatu kolbuszowskiego istniało łącznie 54 miejsc nauczania religii. 31 w domach prywatnych, 13 w kościołach i 10 w budynkach parafialnych. Księża katecheci, właściciele izb lekcyjnych, a niekiedy ich dzieci i dziatwa szkolna na lekcje religii uczęszczająca, byli „obiektem nieustannej troski” władz Polski „ludowej”, Służby Bezpieczeństwa i partyjnych aparatczyków. W teren, na inwigilacje, wyjeżdżali pracownicy wydziałów i referatów oświaty i do spraw wyznań, inwigilowała milicja ORMO i SB. W komitetach powiatowych PZPR i na bezpieczeństwie sporządzano permanentnie charakterystyki, dzieląc ich na trzy kategorie:

1) księży pozytywni – lojalni wobec władz państwowych, potrafiących przeciwstawić się władzy kościelnej (proboszcza, dziekana, biskupa);

2) umiarkowanych – tj. lojalnych wobec zarządzeń władzy państwowej;

3) wrogów ustroju – tj. takich, którzy jawnie z ambon krytykują władzę, opomnie lub weale nie placących podatków itp.

Nie bez znaczenia będzie tu informacja, że np. w roku 1961 Wydział ds. Wyznań WRN w Rzeszowie doliczył się na terenie powiatu kolbuszowskiego 5 księży pozytywnych, 13 umiarkowanych, 11 wrogich i 15 do końca jeszcze nierozpoznanych. Kierownik tego Wydziału tow. Marian Kapalski buńczucznie zapowiadał, „że nie zamierza poprzestawać na obecnych wynikach rozwarstwienia kleru”. Wskazywał na wypróbowane i sprawdzone już „formy pracy”. Zapowiadał opracowywanie wraz z kolektywem „długo i krótkofalowych planów przedsięwzięć w stosunku do kleru reakcyjnego i wojującego”. Jak zapowiedział tak i realizował swoje plany. Na terenie Kolbuszowej również miejscowy aktyw pospieszył mu z pomocą. Powiatowy kolektyw na zebraniu w październiku 1961 r. utyskiwał, że oto w byłej prywatnej kaplicy Tyszkiewiczów, stojącej opodal Technikum Rolniczego w Weryni zorganizowano lekcje religii. Tow. Kwolek – dyrektor tej szkoły żałował, dodawał: „pod ścianą szkoły zorganizowano punkt nauczania religii w kaplicy, gdzie młodzież prawie w całości uczęszcza na religię. Dyrekcja szkoły zwracała się w tej sprawie do władz powiatowych i tow. Lorenc miał te sprawę załatwić; jednak do tej pory nic nie jest załatwione. Chodzi o stwierdzenie, że lokal ten nie nadaje się do nauczania religii”. Problemy podobnej „natury” wystąpiły w Sokołowie Małopolskim.

Już tych kilka przytoczonych tu „inicjatyw” kolektywu daje nam obraz warunków, w jakich przyszło rozpocząć pracę młodemu ks. J. Dudziakowi.

Zakusy ateistycznych władz, by przejąć „rząd dusz” nad młodzieżą, były ogromne. Zastawiały one swoje pułapki na księży w najbardziej wyrafinowany i perfidny sposób, nie stroniąc od prowokacji, szkolenia czy oczerniania. Doświadczali tego także kolbuszowscy duchowni z lat 50. i 60. (ks. W. Smoleń, ks. J. Niemiec, ks. J. Wójtowicz).

Wzorem nieugiętej postawy kolbuszowskich księży wobec zapędów ateistycznych miejscowych kacyków był na pewno proboszcz i kolbuszowski dziekan ks. dr Ludwik Curyło. Jego nazwisko łączyć wypada z tak zasłużonymi kolbuszowskimi księżmi, jak ks. Ludwik Ruczka czy ks. Jan Markiewicz. I ks. Curyło chlubnie, jak i jego wymienieni poprzednicy, zapisał się w pamięci parafin. Do Kolbuszowej przybył w 1959 roku obejmując urząd proboszcza po – do dziś jednoznacznie nie wyjaśnionej – śmierci swego poprzednika ks. Józefa Fryza, który udał się w sprawach spadkowych na kontynent amerykański, skąd żywy nie powrócił. Ks. L. Curyło przez cały okres pobytu w Kolbuszowej – aż do śmierci w 1987 r. – postrzegany był przez aparatczyków partyjnych i SB jako kapłan wrogi i nieprzejednany wobec władzy „ludowej”.

Ten jego stosunek wrogości – według rozeznania kierownika powiatowej SB z początku lat 60. miał się przejawiać „w formie zaleceń dla podległych mu księży, jak również dla poszczególnych proboszczów dekanatu kolbuszowskiego. Wytyczne swoich przełożonych realizuje z nadgorliwością. Nie podporządkowuje się zarządzeniom władz państwowych, szczególnie w odniesieniu do punktów katechetycznych, czy też innych czynności charytatywnych. (...) Ma ukończony Wydział Teologiczny UJ w Krakowie, gdzie otrzymał tytuł doktora teologii.”

Autor tej charakterystyki na ks. proboszczu i zarazem dziekanie nie poprzestał. Dodawał, że ks. Curyło „posiadał: do pomocy 5 księży wikarych, podał ich nazwiska, imiona, daty urodzenia oraz to czym oprócz funkcji wikariusza się zajmują. Poklasyfikował ich do odpowiednich kategorii. Kapuś ten przy osobie ks. Józefa Dudziaka taki poczynił zapis: „Dudziak Józef ur. 2 IX 1936 r. Pasierbiec pow. Limanowa. Do Kolbuszowej [przybył] w roku 1962 na stanowisko wikariusza. (...) Ksiądz ten otrzymał święcenia kapłańskie w r. 1959, jest bardzo spokojny, cichy, zamknięty w sobie, unika towarzystwa i nie jest bliżej znany przez społeczeństwo”. Od napisania tych słów przez tow. kpt. E. Kwaśnika nie upłynęło w Nilu dużo wody, by zmienił on co do osoby ks. Józefa swoje zdanie, oczywiście „na gorsze”. Od 1966 r. w jego elaboratach i podobnych charakterystykach, autorstwa różnych osób do inwigilowania księży powołanych, jawi się on już jako „otwarty wróg ustroju PRL”. Sen z powiek esbecko-partyjnym inwigilatorom spędzały obchody 1000-lecia chrztu Polski (Millenium) i peregrinacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej – Królowej Polski. Obraz „przez jedną dobę pozostaje u rodziny – zapisano w poufnym raporcie – dla odbycia ceremonii związanych z kultem religijnym. Forma tej ceremonii narusza prawa o stowarzyszeniach, ponieważ niejednokrotnie przy ceremoniach zbiera się większa ilość ludności z poza grona rodzinnego”. Te same gremia obserwatorów „odnotowywały aktywizację kleru i elementów klerikalnych, szczególnie w dekanacie kolbuszowskim. Proboszcza kolbuszowskiego, cmolaskiego ks. S. Jagłę, proboszcza z Trzęsówki Tadeusza Kuliga

karano często administracyjnie, fingowano podłe oskarżenia, rekwirowano im inwentarz, zapraszano na „profilaktyczne” rozmowy do siedziby Prezydium PRN, dokwaterowywano obcych świeckich do pomieszczeń parafialnych zamieszkałych przez księży.

Osobę ks. Józefa łącono z akcją przejścia w 1969 r. w pobliskiej wsi Werynia, wybudowanego przez tamtejszą społeczność jeszcze w czasach austriackiej niewoli (1911 r.) budynku, by następnie przeznaczyć go „na cele kultu religijnego bądź na punkt katechetyczny”. Wikariusz Józef wraz ze swoim proboszczem ks. Ludwikiem mieli być inspiratorami tego bezprawia. Podobne wydarzenie miało zainspirować w 1978 r. dyr. Wydziału do spraw Wyznań w Rzeszowie Jana Dudę do wysłania do ks. bpa Jerzego Ablewica ordynariusza diecezji, skargi na tych dwóch „niesformnych” kapłanów. Obaj księża „inspirowali mieszkańców Kolbuszowej Górnej do zajęcia „obiektem pozostającego pod administracją państwową, dokonali jego przebudowy i zniszczyli p. pożarowy system alarmowy”. Wszystkiego tego miano dokonać „dla potrzeb kolbuszowskiej parafii”. Duda prosił ordynariusza o odpowiedź w sprawie zaistniałych zajść. Ks. bp odpowiedzi udzielił. „Uprzejmie zawiadamiam – pisał ks. bp Jerzy – że ks. L. Curyło i ks. J. Dudziak według ich stanowczego oświadczenia – nie mieli żadnego udziału w zajęciu przedmiotowego obiektu w Kolbuszowej Górnej ani też w jego przebudowie. Dotyczący kapłani poczuli się dotknięci posądzeniem ich o inspirację do działań bezprawnych, gdyż sprawa ta była dokonana bez ich wiedzy. Wiemi tej miejscowości, dodawał dalej tamowski biskup, stojący od dwóch lat bezużytecznie budynek sami niegdyś postawili. W sprawie ewentualnego jego przekazania państwu zajmują stanowisko negatywne i wobec takich faktów kolbuszowscy księża są bezsilni” – konkludował ks. bp Ablewicz. Atakami ze strony władzy zbytnio ani ks. proboszcz, ani jego wikary się nie przejęli. Jako księża robili nadal to, do czego byli przez Pana powołani.

Myślę, że ten spokój i pogodę ducha czerpał ks. Józef z Eucharystii. On żył Chrystusem, Jego miłością, miłość tę wprowadzał do otoczenia. Emanował radością, która udzielała się innym. Tą radością chciał pozyskać wszystkich i to nie tylko po to, by zjawiali się w komplecie na katechezie. Gdy opuszczaliśmy salę katechetyczną, życzył tej radości na resztę dnia nam i naszym Rodzicom, rodzeństwu, kolegom. Taka postawa nie była postawą wyszukaną, na pokaz. Ona musiała mieć swoje źródło. Inaczej nie pulsowałby takim dynamizmem tak podczas katechezy, jak i całej duszpasterskiej posługi. A na duszpasterstwo przez ks. Józefa uprawiane z radością składała się i katecheza, i głoszenie Słowa, i konfesjonał. Zasiadał w nim często wolny od lekcji religii, a także w niedziele i święta. Rozmawiając z kimś mówił mało. Potrafił słuchać, opuszczał nawet powieki przy słuchaniu tak, jakby chciał wzrokiem wewnętrznym odgadnąć myśli i potrzeby duszy swojego rozmówcy. Chciał swoich uczniów dobrze uposażyć na dalszą drogę życia. Choć jako licealiści byliśmy, że tak powiem, w przedprogu życia, On posiadający wielkie przymioty umysłu i serca chciał nas w tym duchu wychować. Dlatego kolejne roczniki maturzystów jechały z nim na Jasną Górę, by tam przed Panią i Królową Nieba i Ziemi dziękować i prosić o więcej. Wyjazdy te wielu z nas Pamięta, a i ks. Józef odnotowywał je rokrocznie w swoich zapiskach. W roku mojej

matury (1972) książkę zanotował, że było nas przed cudownym Jej obrazem 59 osób. Odnotował też fakt, że jeden z naszych kolegów Antek M. wstąpił do Seminarium Duchownego. Ubrany był, jak na kapłana diecezji tamowskiej przystało, zawsze w sutannę. Jedynie podczas tych „kolejowych” pielgrzymek przywdziewał strój „cywila”. W tamtych czasach obawiał się prowokacji. Był zawsze za nas odpowiedzialny. Uwaga ta charakteryzuje cały okres pobytu ks. Józefa w Kolbuszowej.

Dzielił się z nami, jak wspominałem, nie tylko radością, ale i przyjaźnią. Niejeden z nas, absolwentów kolbuszowskiego LO, cenił sobie przez długie lata ten dar przyjaźni. W chwilach trudnych potrafił tchnąć w rozmówcę wiele optymizmu (odwiedzając go w Lubzinie wielu tego doświadczało). Doświadczyłem tego osobiście opowiadając mu, co mnie ostatnimi czasy i z czyich rąk spotkało. Raz jeszcze mogłem od swojego księdza Profesora z lat młodzieńczych usłyszeć „wykład” o sensie ofiary, cierpienia. Dziękuję Ci Księżo i za ten drogowskaz.

W czasach kolbuszowskiej posługi miał ks. Józef pokazny - jak na przełom lat 60/70, kiedy dobrą książkę z trudem się „zdobywało” - księgozbiór. Z tego księgozbioru i ja czasem skorzystałem, tak jak skorzystałem w okresie nauki szkolnej z rekollekcji w Ciężkowicach, na które on mnie i jeszcze kilku licealistów skierował. Wiem, że czynił to prawie rokrocznie i do końca pobytu w Kolbuszowej.

Zaangażowanie ks. wikarego Józefa w dzieło umacniania stanu religijnego i moralnego wiernych, czuwanie nad całokształtem młodego pokolenia sprawiało, że był postrzegany, o czym już wspominałem, jako wróg systemu zmierzającego do wyrugowania religii i wpływu Kościoła na bieg spraw bieżących.

Uformowany przez dom rodzinny i tamowskie seminarium kapłan był świadomy zagrożeń, jakie czyhały na młodzież po II wojnie światowej. Wiedział, że jako ksiądz ma prowadzić tych, których przychodziło mu w życiu spotykać, do celu nadprzyrodzonego. Zdawał sobie też sprawę, że działa w realnej doczesności. Ów realizm w wydaniu bezbożnego państwa był widoczny na każdym kroku. O zagrożeniach ze strony „neutralnej światopoglądowo” władzy potrafił śmiało mówić i ostrzegać. Pytaliśmy go w trakcie lekcji o wiele spraw z dorosłością i dalszym życiem związanych. Zawsze wskazywał na wartość życia, na jego świętość. Zależało mu na tym byśmy idąc za głosem Kościoła szanowali każde życie od chwili poczęcia, aż po naturalny zgon.

Widział zło w zachodniej rewolucji zapoczątkowanej przez „dzieci kwiatów”. Konstatowanie przez nich głosu Kościoła, głosu Ojca św. Pawła VI porównywał do spustoszeń moralnych, jakie poczyniły niegdyś rewolucje – francuska czy bolszewicka. On rozpoznawał plany Boże i skrętnie, po cichu realizował je w czasie posług duszpasterskich, a zwłaszcza w katechetycznym punkcie. Nauczał o Bogu w Trójcy Przenajświętszej Jedynym. O Jego dawnym i nowym Przymierzu z ludźmi. Wskazywał na prawdę Objawioną przez przyjście Syna Bożego na ziemię. Wyjaśniał nam, na czym polegały herezje w pierwszych wiekach chrześcijaństwa i do czego doprowadziły schizmy i ruchy reformacyjne w Kościele. Wyjaśniał prawdy wiary świętej, mówił o dogmatach. Nade wszystko dbał i zachęcał byśmy, mimo przeciwności losu, trwali zawsze przy Krzyżu i nauce Chrystusa, jak trwała Jego Matka na Golgocie.

W tym znaku Krzyża i trwania przy nim zwyciężymy – zapewniał.

Po przyjściu do Kolbuszowej chciał zapewne nauczać katechezy w szkołach średnich. We wrześniu 1963 roku zapisał entuzjastycznie: „zaczynam uczyć młodzież szkół średnich”. Czynił to do ostatnich dni pobytu na placówce w Kolbuszowej. Wszyscy, którzy na lekcjach religii czy prywatnie spotykali się z ks. Józefem, możemy powiedzieć to co wyraziła Maria Cichoń, dziś będąc profesorem Uniwersytetu w Lublinie: „Miałam okazję uczęszczać na lekcje religii prowadzone przez księdza Józefa w czasie mojej nauki w Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej na początku lat 70. ubiegłego wieku (1970-1974). Pamiętam uroczy, szczerzy, radosny uśmiech z jakim witał nas na dziedzińcu kościoła, przed salą parafialną, w której odbywały się lekcje religii. Czuliśmy się w jakiś sposób osobiście zapraszani i oczekiwani, dlatego też czasami pomimo zmęczenia – religia była bowiem ostatnią lekcją – przemierzaliśmy miasto, by po ok. 15 minutach dotrzeć do położonego na niewielkim wzgórku kościoła i domu parafialnego; zazwyczaj cała grupa docierała na miejsce spotkania z ks. katechetą Józefem. Podziwialiśmy wiedzę naszego Duszpasterza, ciekawe, starannie przygotowane wykłady, docenialiśmy troskę z jaką starał się przygotować nas do wyzwań i zagrożeń ówczesnego, promującego ateistyczne wzorce świata. Ksiądz Józef budził też duże zaufanie, był chętny do osobistych rozmów, co było szczególnie dla nas ważne w klasie maturalnej, kiedy pełni obaw i niepokojów podejmowaliśmy ważne decyzje życiowe, w progę dorosłego życia. Ksiądz Józef pozostanie w sercach i modlitwianej pamięci wielu pokoleń swoich uczniów.”

Rzeczywiście witał nas zawsze z wielką radością. Nie była to udawana radość. Wymownym słowem „wielkie dzięki”, „dziękuje za wszystko” dziękował, choć przecież nic od nas nie otrzymywał. On tylko dawał. Byliśmy biorcami. On z dnia stawał, miał tego świadomość, jakby na polu bitwy. Z załem mówił o posunięciach władz, które w 1970 r. zdecydowały się użyć siły przeciwko tym, którzy dla tej władzy mieli być politycznym zapleczem. O wydarzeniach na Wybrzeżu powiedział nam tyle i aż tyle. Z nastaniem epoki E. Gierka nastawienia do systemu panującego w kraju nie zmienił. Uznał to za kamuflaż, za posunięcie pozorne, nieszczerze a poczynione zmiany za fasadowe.

Tworzył swoją obecnością i duszpasterską pracą żywą tradycję małego miasteczka. Nie miał czasu na drobnostki. W prywatnych jego zapiskach można przeczytać i takie słowa: „Od 12 lat nie mam wolnego dnia w tygodniu. Zawsze ponad 30 lekcji religii.” Zwieńczeniem jego i uczniów katechetycznego trudu były czerwcowe pielgrzymki maturzystów na Jasną Górę. Zachęcał nas do „radikalnego” wyznawania wiary. Radował się z każdego wyboru Jego wychowanków. Posiadał wielkie rozeznanie nie tylko w historii kraju, Europy, Kościoła, czy w tematyce religijnej. Nie obce mu były zagadnienia z dziedziny psychologii czy pedagogiki. Wiedzę nabytą podczas swoich filozoficzno-teologicznych studiów uzupełniał także z książek które skrętnie gromadził.

Dziękując Bogu i swojemu Patronowi za lata pobytu w miasteczku nad Nilem, opuścił Kolbuszową. Takim, jakim dał się nam poznać był także i w Lubzinie. Odwiedzałem go na tamtejszej parafii

niejednokrotnie, sam bądź z Żoną. Cieszył się z tych wizyt. Mówił, że „wpadają” tu często okazyjnie, „po drodze” inni byli wychowankowie. Ogromnie cieszył się z naszych sukcesów, smuciły go niepowodzenia, czy ludzkie tragedie. Przytoczę tu słowa zakończenia ostatniego listu, jaki w 2014 r. otrzymałem od ks. Józia: „Serdecznie Cię pozdrawiam, Romusiu, Dzieci. Z darem pamięci w modlitwach. x. Józef”. Dziś słowa te odczytuję jako pożegnanie. Tylko, że pamięć w modlitwach o Nim już tylko jest moim obowiązkiem.

Myślałem o tym kapłanie, gdy 10 listopada razem z dwoma innymi jego wychowankami Jerzym i Antonim, jechaliśmy samochodem do Pasierbca na ostatnie z nim pożegnanie. W trójkę zdawaliśmy sobie sprawę, że odszedł od nas wspaniały człowiek. Choć nie było go w Kolbuszowej od 35 lat, to jednak sporadycznie tu przyjeżdżał udzielać swoim wychowankom sakramentu małżeństwa, odprawiać Msze św. podczas koleżeńskich, rocznic owych spotkań klasowych absolwentów. Jednym słowem wciąż był i jest obecny w sercach i umysłach wielu z nas byłych jego uczniów, rozproszonych po całym świecie.

Obrzędy pogrzebowe odbywały się w kościele w Lubzinie już 9 i 10 listopada. Oprócz wiernych z parafii, którym do 2006r. pełnił kapłańską i proboszczowską posługę i pośród których dalej pomieszkiwał, wzięło w nich udział wielu mieszkańców byłej, rozległej kolbuszowskiej parafii. Należy dodać, że będąc w Lubzinie sprawował m.in. godność wicedziekana ropczyckiego, następnie wicedziekana Pustków – Osiedle. Był też dekanalnym wizytatorem nauki religii, diecezjalnym duszpasterzem kobiet i honorowym Kanonikiem Kapituły Kolegiackiej w Bochni. Jednak i jego rodacy – mieszkańcy Pasierbca chcieli swojego rodaka, syna ich ziemi godnie pożegnać. I on chciał pośród nich spocząć. „Wracał” więc ks. Józef w asyście wozów drużyn OSP z parafii lubzińskiej. Po wjechaniu do granic rodzinnej parafii strażacy sygnałami syren oznajmiali, że zgodnie ze swoim życzeniem, ich ziomek wraca do Pasierbieckiej Matki Bożej Pocieszenia, u której zapewne wymodlił sobie kapłańskie powołanie i która go prowadziła po ścieżkach życia. Swojej Matce, swojej rodzinnej ziemi i powołaniu był wierny. Wspaniałą cechą ludzi powołania jest to, że utożsamiają się z tym co robią. Ks. Józef z kapłaństwem, z powierzonymi jego pieczy wiernymi i z rodzinną ziemią utożsamiał się bez reszty. Mówili też o tym podczas Mszy św. pogrzebowej zarówno ks. bp Stanisław Salaterski, jak i inni księża słowem żegnający swojego konfratras. Ks. bp wskazał jednoznacznie, że ta modlitwena służba ks. Prałata Dudziaka, pełna pokory, życzliwości i delikatności w stosunku do innych miała źródło w świątyni pasierbieckiej i w tutejszym sanktuarium Maryjnym. Ks. Józef był lubiany przez swoich parafian w Lubzinie. Z szacunkiem, życzliwością i miłością się do niego odnosili, oblegali jego konfesjonał. „Wdzięczność nie umiera szybko” – kończył swoją homilię Celebrans.

Na koniec Mszy św. pogrzebowej ks. prałata Józefa pożegnali jeszcze księża: ks. Kazimierz Pach z Kamienicy, ks. Ryszard Pietrasik proboszcz Lubziny oraz w imieniu rodziny Dudziaków i Guzików ks. Ryszard Guzik. Pierwszy z nich wskazał, że Miłosierny, bogaty w Miłosierdzie Bóg nie poskąpił bogatych

cd. ze str. 7

darów rodzinie ks. Józefa: bogactwa główne, które stały się udziałem tej rodziny to stałość w wyznaniu wiary w Trójcy Przenajświętszej Jedynej, pobożność, sąsiedzka zgoda i koncyliaryzm społeczny, dar leczenia ludzi i pomocy w chorobach. Przypominał, że upodobanie u Pana znalazło czterech przedstawicieli rodu, którzy zostali księżmi. Cechą ich wspólną była pobożność, pracowitość, wysoko dzierżyli sztandar Chrystusowego kapłaństwa.

Od kursowego kolegi z tamowskiego Seminarium ks. Kazimierza zebrani na Eucharystii mogli się dowiedzieć o wielu intelektualnych i duchowych cechach kapłana, którego przyszło im pożegnać. Sakrament kapłaństwa i możliwość służby bliźniemu nie pozwalały – zdaniem mówcy - ks. Józefowi na żadne uchybienia. Nie przywiązywał się do dóbr doczesnych. W mowie, obejściu i zachowaniu zawsze był ascetą, a w pracy duszpasterskiej troszczył się o ludzi, o ich dusze, o ich zbawienie. Leczył dusze pociechą, optymizmem. Takim jakim mówca zapamiętał tego luminarza nauki w seminarium: uśmiechniętym, dziękującym wielce wszystkim za wszystko, otwartym, pozostał ks. Józef do końca swojego życia. Nic też dziwnego, że i u tych, którzy pamiętają go jeszcze z czasów kleryckich – mówił dalej – mimo żalu po zgonie swojego kolegi, jest też i to przeświadczenie, że ks. Józio poszedł do Boga po nagrodę i będzie się wstawiał za żyjących tamowskich kapłanów, za tamowską diecezję.

O takie orędownictwo u Stwórcy upraszał swojego poprzednika na lubzińskim probostwie ks. Ryszard Pietrasik. Dziękował Bogu za dar posługi ks. Józefa w tej parafii, posługi przepelnionej miłością, umiejacęj w każdym człowieku dostrzec dobro.

Wyrażał mówca wdzięczność za wszystko, co dla chwały Bożej i zbawienia dusz ludzkich poczynił jego poprzednik. Wskazał na cierpienie w chorobie, przez które ks. prałat przechodził. Znosił je cicho, w pokorze i też tak cicho, w pokorze serca odszedł do Ojca niebieskiego, do Pana Jezusa i Jego Matki. Odszedł ze słowami zapisanymi w swoim testamentcie: „Jezu każ mi przyjść do siebie. Matko Przenajświętsza przyjmij mnie do siebie za sługę swego w Niebie”. Zapewniając o modlitwie za spokój duszy ks. Józefa, aktualny lubziński proboszcz, w imieniu swoim, ks. wikarego i swoich parafian wyrażał przekonanie, że ks. Józef nadal z nimi pozostanie tak, jak oni zachowają go w sercach i pamięci.

Na głębię życia religijnego, tak bardzo charakterystycznej cechy u zmarłego wskazał ks. Ryszard Guzik. W rodzinie i wśród bliskich zapamiętano ks. prałata – z czym wszyscy się zapewne zgadzamy – jako człowieka radosnego i zawsze z różańcem w rękę. Tą różańcową modlitwą wyrażał wdzięczność Pasierbieckiej Pani za każdy przeżyty dzień, za ludzi, których przychodziło mu spotykać. Ogarniał swoim dobrym sercem rodzinę, znajomych, sąsiadów. Za to, że był w tych kręgach ideałem i wzorem kapłaństwa, za dar modlitwy tak pomocnej w różnych życiowych sytuacjach – także w chorobie – dziękował zmarłemu ks. Ryszard. Podziękował też wszystkim: ks. biskupowi Stanisławowi, dziekanowi, proboszczowi, delegacjom i pasierbieckim wiernym za tę ostatnią posługę ulubionym zawołaniem zmarłego swojego wuja. „Wielkie dzięki!”

W podobnych słowach przemówił też do zebranych w sanktuarium maryjnym w Pasierbcu proboszcz i kustosz tego pielgrzymkowego miejsca ks. Józef Waśniowski. Zaprosił też wszystkich po

obrzędach pogrzebowych na ciepły posiłek do tamtejszego, pięknego i okazałego Domu Pielgrzyma.

Ks. Józef spoczął na cmentarzu parafialnym w Pasierbcu w rodzinnym grobowcu. Zakończyło się ostatnie jego pożegnanie przez wielu spośród tych, którzy znali swojego kapłana, duszpasterza, spowiednika, katechetę, którzy go cenili, szanowali, którzy pozostali jego dłużnikami.

W modlitwnej zadumie, w hołdzie wdzięczności, u jego grobu zapaliłem trzy znicze. Jeden od Romy – mojej Żony, drugi ode mnie. Oboje byliśmy jego uczniami. Oboje pamiętamy, że dzięki niemu ześmy się poznali. Trzecie światło zapaliłem w imieniu moich klasowych koleżanek i kolegów, uczennic i uczniów kolbuszowskiego LO z lat 1968-1972, dla których ks. Józef był Profesorem, Kapłanem, Przyjacielem oraz w imieniu Pana dra Mieczysława M., który mi, będącemu w owe dni w szpitalu, na ten pogrzeb, udzielił przepustki.

Księżę Profesorze, Wychowawco, Przyjacielu – odpoczywaj w pokoju czekając na zmartwychwstanie w Panu, w którym nadzieję pokładałeś i tak gorliwie Mu służyłeś.

Prof. dr hab. Jan Konefal

Wolontariusz Powiatu

Zenona Chodorowska otrzymała tytuł Wolontariusza Powiatu Kolbuszowskiego 2015 roku. Konkurs po raz kolejny zorganizowało Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej. Panią Zenonę zgłosiła Gmina Kolbuszowa.

Zenona Chodorowska to działaczka społeczna i samorządowiec. W okresie 1994-1998, 2002-2006 radna Rady Miejskiej w Kolbuszowej, pełniła funkcję Zastępcy Przewodniczącego Rady Miejskiej. Przez okres 10 lat od 1998-2008 Przewodnicząca Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej w Kolbuszowej. Od 2009 roku Przewodnicząca Polskiego Związku

Emerytów, Rencistów i Inwalidów Zarząd Rejonowy w Kolbuszowej. Wolontariatem zajmuje się od 1980. Pracując w Solbet Kolbuszowa założyła 1 Ogrody Działkowe jako Pracownicze Ogrody Działkowe. Była również Przewodniczącą Zarządu Osiedla nr 2 w Kolbuszowej. Przez wiele lat piastowała funkcję Prezesa Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej Oddział Kolbuszowa. Za jej kadencji organizacja ta nabyła w Kolbuszowej budynek w którym po wyremontowaniu prowadzi się świetlicę dla dzieci z rodzin potrzebujących, a także Klub Starszych Nastolatków z zajęciami sportowymi i wykładami z wielu dziedzin. Pani Zenona Chodorowska jest obecnie Prezesem Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Kolbuszowej. Organizatorka ciekawych wycieczek krajoznawczych dla członków Związku oraz spotkań okolicznościowych z okazji Dnia Kobiet, Dnia Matki, opłatkowych i innych. Pozyskuje dla Związku środki finansowe na zajęcia dla emerytów (basen, gimnastyka), kursy komputerowe, wykłady i prelekcje z różnych dziedzin. Wraz z Miejską i Powiatową Biblioteką Publiczną w Kolbuszowej w okresie jesienno-zimowym prowadzi Klub Trzeciego Wieku. Działa od wielu lat w Polskim Związku Działkowców.

**PANI
MAGDALENIE
ŁAGOWSKIEJ**

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

TATY

składają
Dyrekcja, Grono Pedagogiczne
oraz Pracownicy
Zespołu Szkół nr 2 w Kolbuszowej

**Serdeczne podziękowanie dla
lek. Mieczysława Maziarza
Ordynatora Oddziału Nefrologii
i Dializoterapii
Szpitala Powiatowego
w Kolbuszowej oraz dla całego
Personelu medycznego
za troskliwą opiekę
w czasie choroby,
jak również Wszystkim, którzy
uczestniczyli w Ostatniej Drodze**

**śp. STANISŁAWA
ŁAGOWSKIEGO**

składa
wdzięczna Rodzina Zmarłego

Stan wojenny. Pamiętamy

W przeddzień 34 – rocznicy wprowadzenia stanu wojennego, czyli 12 grudnia br., w galerii „Pod Trąbami” Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej otwarta została wystawa przypominająca tamte dramatyczne wydarzenia.

Czołgi i wozy pancerne na ulicach większych miast, na rogatkach patrole wojska, milicji i ZOMO, w urzędach dyżury członków ORMO. W sklepach kolejki niemal za wszystkim, w większości puste półki.

13 grudnia 1981 r. rządzący w Polsce komuniści, w porozumieniu z władzami Związku Radzieckiego wprowadzili „stan wojenny”. Wszelką władzę w kraju przejęło Ludowe Wojsko Polskie i Służba Bezpieczeństwa. Ktokolwiek im się sprzeciwił ponosił natychmiast konsekwencje. Był inwigilowany, zwalniany z pracy, wyrzucany ze szkoły, studiów, aresztowany, karany wysokimi grzywnami lub więzieniem. Jeśli to nie pomagało to był bity przez „nieznanych sprawców” albo zabijany w tajemniczych okolicznościach. Mordowano nawet księży. Ogromne masy ludzi były przeciwko komunistom i stylowi ich rządów. Większość siedziała jednak jak przysłowiowa „mysz pod miotłą”. Zwłaszcza w małych miastach. Trafiali się jednak tacy, którzy odważyli się organizować podziemne organizacje, struktury zdelegalizowanej „Solidarności” i działać na rzecz upadku komunizmu w Polsce. Pisali, projektowali i drukowali różnego typu

ulotki antykomunistyczne, antyradzieckie, plakaty, odezwy, gazetki, a nawet książki. Demonstrowali antykomunistyczną postawę na uroczystościach kościelnych i patriotycznych. Walczyli na ulicach większych miast z ZOMO, ROMO, MO i SB. Ci którzy zostali schwytani ponosili ogromne ofiary. Niestety w III RP są zupełnie zapomniani. Czasem nawet wyśmiewani, o ile odważą się przyznać do swej walki z komuną. Wykupione przez zagraniczną finansjerę, przekształcone, lub utworzone nowe specjalnie dla Polaków (niemieckie, żydowskie, norweskie) polskojęzyczne mas – media, kształtują fałszywy obraz historii oraz rzeczywistości. Kreują fałszywych bohaterów. Urabiają opinię publiczną, jaka jest ich interesem w Polsce potrzebna. Zastępowanego, szlachetnego do szpiku kości Andrzeja Gwiazdę zastępuje się Lechem Wałęsą, Anną Walentynowicz Henryką Krzywonos.

Podczas stanu wojennego obowiązywało całkowite posłuszeństwo wobec władz PZPR i ZSL, MO i SB. Ścisła cenzura w prasie, radiu i telewizji. Na pocztę w Kolbuszowej otwierano i czytano wszystkie prywatne listy. Szanse na przeżycie dawały tzw. „kartki”, czyli talony wydawane w urzędach gmin na każdy miesiąc. Bez talonów zwykły mieszkaniec Kolbuszowej, czy wioski okolicznej nie mógł kupić w sklepie np. mąki, masła, mięsa, czekolady, cukierków, papierosów. Pomimo tzw. „kartek” musiał za mięsem, kielbasą, konserwą, mąką itp. odstać kilka godzin w kolejce.

Mini recital Wł. Serafina z Kolbuszowej. Własne kompozycje, piękne wykonanie.

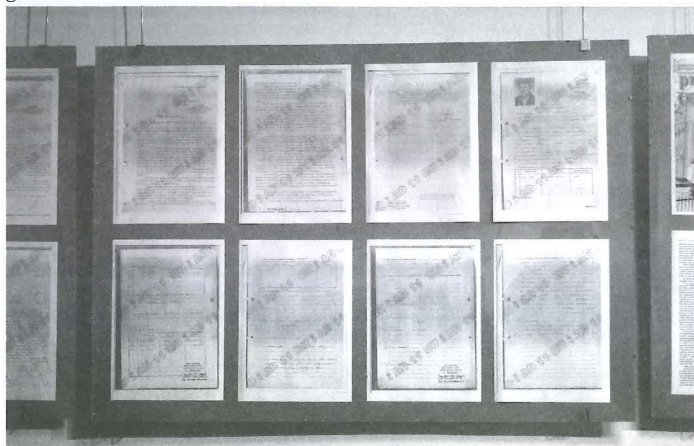
Za jakimś meblem, czy telewizorem kolejki ustawiły się w wieczór, by następnego dnia o godz. 9 – tej mieć szansę na kupienie. Godzinne kolejki dawały też szansę na kupienie papieru toaletowego. *na str. 10*

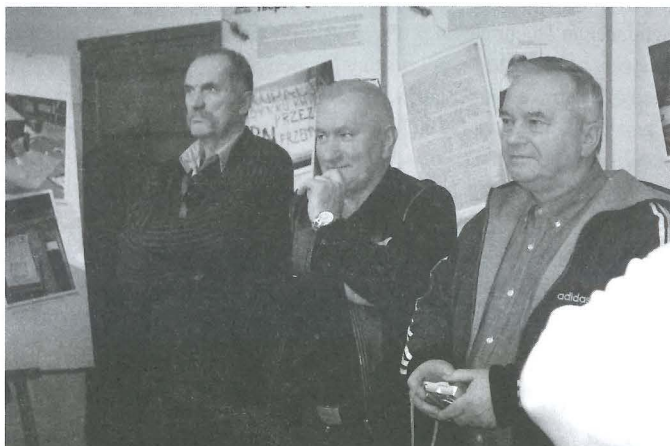
Pomysłodawca wystawy dyr. MDK W. Sitko podczas oficjalnego powitania gości.

Oryginalne mundury z 1981 r., z kolekcji panów Wesołowskich. Fot. B. Popek

Odtajnione akta kolbuszowskiej SB z operacji „Plastyk”, prowadzonej w latach 1984-1985.

Redaktorzy „Przeglądu Kolbuszowskiego” (sprawującego patronat medialny) - Staszek Gorzelany, Adam Jarosz (naczelnicy), Janek Skowroński.

cd. ze str. 9

go. Ale tylko kilku rolek. Klótnie w kolejkach i wyzwiska, wpychanie się i przepychanki były na porządku dziennym. Rzecz jasna w kolejkach nie stali członkowie rodzin sekretarzy PZPR, prezesów ZSL, milicjantów, zomowców i aktywistów ORMO, władz miejskich i gminnych oraz kierownictw sklepów. Ci mieli swoje sklepy lub przywilej kupowania „spod lady”. Apogeum reżimu stanu wojennego nastąpiło w 1982 r. W następnym 1983 r. jego uciążliwości były stopniowo łagodzone, do czasu zupełnego zniesienia.

Wystawa w MDK nie była w stanie wszystkiego ukazać. Nie mniej jednak przypominała o wojsku na ulicach, o patrolach MO i ZOMO, o działaniu kolbuszowskiej SB. Swoje zbiory, czyli pamiętki po tamtych latach zaprezentowali: Czesław Drąg, Andrzej i Karol Wesołowski, Mieczysław Typek, Benedykt Popek oraz rzeszowski oddział IPN. Były więc oryginalne mundury - milicjanta i żołnierza, kosiak i przy nim butelki po „Żytniej”, były ulotki, gazety i gazetki z tamtych czasów. Piękne kolekcje znaczków pocztowych poczty „Solidarność” i bloków filatelistycznych wydawanych poza zasięgiem cenzury. Po raz pierwszy od czasu upadku komuny pokazano tajne dokumenty wytworzone przez kolbuszowską SB. Dotyczyły operacji specjalnej o kryptonimie „Plastyk” prowadzonej przez kolbuszowską SB (także rzeszowską, łańcucką, krakowską i katowicką) przeciwko Benedyktowi Popkowi zaangażowanemu w działalność konspiracyjną, antykomunistyczną. Niektóre dotyczyły też operacji o kryptonimie „Ciotka” prowadzonej przeciwko Halinie Dudzińskiej.

Z pięknym mini recitalem, wystąpił kompozytor i muzyk kolbuszowski Władysław Serafin. Jego utwory gitarowe o wolności zostały nagrodzone długimi brawami. Swoimi wspomnieniami z tamtych lat zechcieli się podzielić z obecnymi na sali panowie - Czesław Drąg z Boguchwały, znany instruktor i konferansjer rzeszowskiego WDK i Benedykt Popek, długoletni pracownik Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej. Obecnie jako artysta prowadzący własną Pracownię Rzeźbiarską „Art – Antikus” w Mazurach. W 1982 r. aktywny uczestnik walk ulicznych z ZOMO w Krakowie i Rzeszowie, potem wykonawca płaskorzeźby patriotycznej dla Jana Pawła II, projektant ulotek i różnych symboli dla podziemnej „Solidarności”. Od 1989 r. sekretarz Zarządu Gminnego „Solidarność” RI w Raniżowie i członek rzeszowskiego Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. Tylko dzięki swej nadzwyczajnej ostrożności oraz pomocy przyjaciół nie dał się „przyłapać” przez kolbuszowską SB i wsadzić do więzienia.

Wystawa, choć może trochę skromna, budziła podziw dla jej organizatorów. Na szczególne uznanie i podziękowanie zasłużył dyrektor MDK pan Wiesław Sitko. To była jego inicjatywa. Na uznanie zasłużyli też wszyscy jego pracownicy i współpracownicy. Miejmy nadzieję, że w przyszłym roku, już na okrągłą 35 – rocznicę wprowadzenia stanu wojennego uda się zorganizować w MDK znacznie większą wystawę. Pokazać pamiętki większej ilości działaczy kolbuszowskiej opozycji oraz kolekcjonerów. A wiemy, że takie posiadają i to w sporych ilościach. Może swymi wspomnieniami zechcą się podzielić internowani z tego terenu, lub członkowie ich rodzin. Warto

Wymowne zdjęcie – „Solidarność” za kratami.

byłoby pomyśleć może o jakiejś publikacji. Może też władze miejskie, gminne i powiatowe pojawią się na otwarciu. Wspomóż finansowo publikację. Przynajmniej te, które mienią się prawicą. Wypadało by...

Na koniec warto jeszcze podkreślić, że honorowy patronat nad wystawą objęła redakcja Miesięcznika Powiatowego „Przegląd Kolbuszowski”.

Marcin Mazur
zdjęcia: **Benedykt Popek**

Odszedł ks. Smaroń

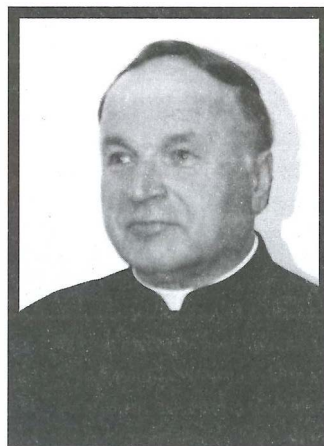
Parafianie raniżowscy pożegnali swego byłego proboszcza ks. kanonika Henryka Smaronia. Odszedł niespodziewanie, na Oddziale Paliatywno – Hospitacyjnym WSPR w Rzeszowie, w dniu 1 grudnia br.

Przypomnijmy. Urodził się 11 czerwca 1936 r. (w dniu święta Bożego Ciała) w Drohobyczu, wiosce niewiele większej od Mazurów, położonej obecnie w gminie Dubiecko, w powiecie przemyskim. Liceum ogólnokształcące ukończył w 1954 r. w Dubiecku. Po odbyciu studiów w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemysłu przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Franciszka Bardy 12 czerwca 1960 r. Jako wikariusz pracował w parafiach: Rudołowice (1960 - 1962), Rokietnica (1962 - 1965), Izdebki (1965 - 1966), Strachocina (1966 - 1971). Potem jako proboszcz w Jurowcach koło Sanoka (1971 - 1981), Stalach koło Tarnobrzega (1981 - 1989) oraz w Raniżowie od 30 czerwca 1989 do 2011 r. czyli do czasu przejścia na emeryturę.

Jak każdy raniżowski proboszcz, tak i on starał się być jak najlepszym duszpasterzem i gospodarzem parafii p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Za jego staraniem pokryto kościół blachą miedzianą, wykonano ogrzewanie kościoła, remont ogrodzenia. Wzniesiona została nowa okazała plebania, natomiast stara zaadaptowana na Dom Parafialny, jak się okazuje bardzo potrzebny. W 2001 r. odnowiono zabytkowe organy. Ufundowano też nową Drogę Krzyżową w postaci płaskorzeźb w drewnie. Ksiądz Smaroń był wspaniałym kaznodzieją. Głoszonych przez niego kazań słuchano z dużym zainteresowaniem. W jego życiu kapłańskim można było zauważyć kult „Serca Jezusowego”. Motto życiowe „Jezu ufam Tobie” powziął już podczas swoich święceń.

W roku 1999 otrzymał godność kanonika honorowego Sandomierskiej Kapituły Katedralnej. Piękny jubileusz 50 – lecia kapłaństwa przeżywał uroczysto w dniu 13 czerwca 2010 r. Razem z nim przeżywali jego koledzy kapłani, rodacy i członkowie rodziny a także parafianie raniżowscy,

na czele z wójtem Janem Niemczykiem. Pięknie zaprezentowała się też kapela „Raniżowianie” i młodzieżowy zespół folklorystyczny „Lesiaki” z Raniżowa.

Odszedł do Pana w dniu 28 listopada 2015 r. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w kościele w Raniżowie 1 grudnia 2015 r. Przewodniczył im ordynariusz diecezji sandomierskiej bp Krzysztof Nitkiewicz. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Raniżowie.

Spoczywaj w pokoju, Księżo Proboszczu...

Benedykt Popek

V Powiatowy Konkurs Matematyczno - Przyrodniczy „Młody Olimpijczyk” w Zespole Szkół w Widelce

Dnia 24 listopada 2015 r. o godz. 9.00 odbył się V Powiatowy Konkurs Matematyczno – Przyrodniczy „Młody Olimpijczyk”. Udział brało w nim 6 gimnazjów z powiatu kolbuszowskiego: Gimnazjum nr 1 z Kolbuszowej, Gimnazjum nr 2 z Kolbuszowej, Gimnazjum z Dzikowca, Gimnazjum z Woli Raniżowskiej, Gimnazjum z Majdanu Królewskiego oraz Gimnazjum z Widelki.

Konkurs był organizowany w formie quizu dla uczniów klas II gimnazjum. Widelkę reprezentowała drużyna trzyosobowa mieszana, która miała do rozwiązania różnego typu zadania z przedmiotów matematyczno - przyrodniczych. W pracach komisji brali udział: dyrektor Zespołu Szkół w Widelce pan Mirosław Karkut, przedstawiciel Nadleśnictwa Kolbuszowa pani Anna

Srokosz oraz nauczyciele przedmiotów matematyczno-przyrodniczych.

Nagrody ufundowało Nadleśnictwo Kolbuszowa. Wyniki konkursu:

- I m. Gimnazjum Majdan Królewski
- II m. Gimnazjum Widelka
- III m. Gimnazjum Dzikowiec

Beata Sudol

W pogoni za świętym Mikołajem

W niedzielę 06.12.2015 roku odbył się w Kolbuszowej I charytatywny bieg i marsz „W pogoni za świętym Mikołajem”. Spotkanie to odbywało się pod honorowym patronatem Burmistrza Kolbuszowej.

Organizatorem imprezy była Fundacja na rzecz Kultury Fizycznej i Sportu w Kolbuszowej, Perfect Runner Team reprezentowany przez Magdalenę Zembrowską i Jacka Żądło oraz Kolbuszowski Klub Nordic Walking. Mecenasem a także współorganizatorem zawodów były Zarządy Osiedli 1, 2, 3.

Celem imprezy było zebranie funduszy na rzecz chorego Huberta. Na starcie stanęło prawie 250 sportowców o wielkim sercu i wspaniałej kondycji. W atmosferze beztrudnej zabawy każdy z biegaczy i chodździarzy pokonał trasę 5 km, trasę dobrze znaną z rokrocznie odbywających się w naszym mieście zawodów Nordic Walking.

Formuła imprezy zakładała nagrody dla biegaczy i chodździarzy w kategorii OPEN dla najszybszych zawodników bez względu na wiek w kategorii mężczyzn i kobiet. Z relacji zawodników wynikało jednak, że to nie nagrody przyciągnęły taką rzeszę ludzi na stadion. Najważniejsze było to, aby skutecznie pomóc w każdy możliwy sposób. Dzień zawodów nie został wybrany przypadkowo, bo przecież 6 grudnia to czas dawania, ofiarowania, tego co najpiękniejsze i najwspanialsze. Tego magicznego dnia wszystko musiało się udać, bo przecież organizatorzy zapewnili sobie wsparcie świętego Mikołaja, który przed rozpoczęciem zawodów przybył na stadion we wspaniałych saniach, ciągniętych przez renifery. Obecność tak zacnego gościa wzbudziła prawdziwą sensację wśród sportowców i małych, i dużych. Zdjęciom nie było końca, ale zbliżający się

nieubłagany czas startu do biegu i marszu zmusił zebranych do solidnej rozgrzewki i startu na trasę o wyznaczonej godzinie. Pierwszym, który ruszył był pomocnik świętego Mikołaja- spec od biegania przy wtórze dzwonka i w dyndającej czapeczce na głowie, który wyprowadził biegaczy. W chwilę później chodździarzy a następnie o godzinie 14 grupę dzieci i młodzieży.

Najlepszą kondycją wśród biegaczy wykazały się panie: Kiliarska Walentyna, Baba Sylwia, Siembidz Małgorzata, Muszalik Magdalena, Węgrzyn Monika i Zięba Klaudia zajmując kolejno od pierwszego do szóstego miejsca na podium. A wśród panów: Labziuk Oleksandr, Gąsiorowski Michał, Gładysz Paweł, Urbaniak Arkadiusz, Bystrek Bernard, Laskowski Sławomir.

A wśród chodździarzy najszybciej na mecie zameldowali się – wśród pań: Łopatkiewicz Beata, Frąszczak Katarzyna, Rejman Dorota, Styga Krystyna, Sitko Małgorzata i Krzanowska Małgorzata. A pośród panów: Michalec Marcin, Wiśniewski Jacek, Bilik Wojciech, Urbaniak Marcin, Krzanowski Bartłomiej, Moczarski Mirosław.

Po zawodach sportowcy zjedli pyszny żurek, wypili ciepłą herbatę i we wspaniałych nastrojach rozeszli i rozjechali się do domów. Członkowie Kolbuszowskiego Klubu Nordic Walking jako współorganizatorzy imprezy mają nadzieję, że zawody sportowe w takiej charytatywnej formule na stałe wpiszą się w przedświąteczny kolbuszowski kalendarz imprez sportowych.

KKNW

Dostępność komunikacyjna szansą na lepszy rozwój województwa podkarpackiego

Rozmowa z nowym wicemarszałkiem województwa podkarpackiego Bogdanem Romaniukiem

Po zmianach, jakie nastąpiły w składzie zarządu województwa podkarpackiego po ostatnich wyborach parlamentarnych, powołano Pana na wicemarszałka województwa. Wcześniej pełnił Pan funkcję przewodniczącego sejmiku. Zapewne zastał Pan nowe obowiązki...

Tak, rzeczywiście, jest to znacząca różnica, dotycząca przede wszystkim kompetencji i zakresu moich obowiązków. Jako przewodniczący sejmiku organizowałem jego pracę, prowadziłem obrady i reprezentowałem sejmik na zewnątrz. Zadania, jakie teraz powierzył mi marszałek Władysław Ortyl, na pewno wymagają bardzo dużego zaangażowania. Wiąże się także z ogromną odpowiedzialnością. Nadzoruję departament dróg i publicznego transportu zbiorowego, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz departament społeczeństwa informacyjnego.

Kultura, infrastruktura drogowa i system informacyjny – dziedziny bardzo od siebie różne i zapewne wymagające sporej uwagi. Skupiając się na pierwszej z nich, jakie projekty kulturalne czekają Podkarpacie w najbliższym czasie?

Jest ich kilka. Realizowane obecnie inwestycje z dziedziny kultury są bardzo ważne dla całego Podkarpacia. Jeśli chodzi o te kluczowe, jednym z nich jest chociażby przedsięwzięcie realizowane przez Muzeum-Zamek w Łańcucie pn. „Ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego dawnej Ordynacji Łańcuckiej poprzez prace remontowo-konserwatorskie oraz wykreowanie nowych przestrzeni ekspozycyjnych”, szacowane na 130 mln zł. Kolejne to powstające Muzeum Polaków Ratujących Żydów im. Rodziny Ulmów w Markowej, czy Muzeum Dziedzictwa Kresów Dawnej Rzeczypospolitej, które jest planowane do realizacji. Wszystkie wymienione przeze mnie projekty to inwestycje z dziedziny kultury, lecz nie wolno nam zapominać o bardzo ważnej kwestii, jaką jest infrastruktura drogowa i kolejowa. Na ten cel zaplanowaliśmy kwotę 1 mld 356 mln zł, pochodzącą ze środków unijnych z perspektywy finansowej na lata 2014 – 2020. Ponadto planujemy wydać 155 mln zł na drogi lokalne. Ważną inwestycją z perspektywy powiatu kolbuszowskiego, rzeszowskiego i mieleckiego jest rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 875 na odcinku Mielec – Kolbuszowa – Leżajsk od końca obwodnicy m. Werynia do początku obwodnicy m. Sokołów Małopolski, wraz z budową obwodnicy

Kolbuszowej w ciągu drogi wojewódzkiej nr 987 Kolbuszowa – Sędziszów Małopolski. Inwestycja ta znalazła się na liście rankingowej zadań w ramach RPO WP na lata 2014 – 2020. Niezmiernie istotnym przedsięwzięciem jest także Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej, która ma na celu zapewnienie dostępu do usług szerokopasmowych mieszkańcom, instytucjom publicznym i przedsiębiorcom w województwie podkarpackim.

Przechodząc do infrastruktury drogowej, przejął Pan nad nią nadzór w ostatnim kwartale roku. Budowa dróg wojewódzkich, chodników oraz łączników autostradowych to temat zawsze wywołujący mnóstwo emocji, nie tylko na Podkarpaciu. Czy są sprawy, które szczególnie Pana zaabsorbowały od samego początku w tej kwestii?

Kiedy mówimy o infrastrukturze drogowej, musimy przede wszystkim mieć na uwadze dostępność komunikacyjną województwa podkarpackiego. Mam tu na myśli dawną drogę krajową nr 4, drogę międzynarodową DK9, magistralę kolejową E30, drogę krajową nr 19, autostradę A4, drogę ekspresową S19, lotnisko regionalne Rzeszów – Jasionka. Ponadto Podkarpacie leży na trasie międzynarodowego szlaku drogowego „Via Carpathia”, łączącego siedem krajów Unii Europejskiej. Takie usytuowanie i taka dostępność komunikacyjna stwarza dla naszego regionu określone przewagi. Im lepsza dostępność komunikacyjna, tym lepsze potencjalne warunki do rozwoju gospodarczego, podnoszenia poziomu i jakości życia jego mieszkańców. Region, który ma stosunkowo dobrze rozwinięty dostęp komunikacyjny, jest atrakcyjny, chociażby pod względem inwestycyjnym. W systemie komunikacyjnym naszego województwa ogromne znaczenie odgrywa m.in. transport kolejowy, na którego modernizację i zakup taboru chcemy przeznaczyć 520 mln zł.

To niektóre z zadań, jakie stoją na chwilę obecną przed zarządem województwa podkarpackiego w nowej perspektywie finansowej obejmującej lata 2014 – 2020.

Grudzień to czas podsumowań odchodzącego roku i planów na najbliższe dwanaście miesięcy...

To był trudny rok, kończący realizację inwestycji w ramach perspektywy finansowej na lata 2007 – 2013, jak i szereg problemów z tym związanych. Zarząd musiał nieustannie je monitorować i reagować na pojawiające się zagrożenia. Mam tutaj na myśli chociażby Centrum Wystawienniczo-Kongresowe, trasy rowerowe, sieć szerokopasmową.

Patrząc z perspektywy nadchodzącego roku, ważne kwestie to przede wszystkim te związane z przygotowaniem się do absorpcji środków unijnych na rozwój infrastruktury drogowej, kolejowej, na zadania z zakresu kultury i społeczeństwa informacyjnego. Mam nadzieję, że rok 2016 będzie owocny i uda nam się zrealizować zaplanowane inwestycje.

Korzystając z okazji, chciałbym życzyć Wszystkim Mieszkańcom Powiatu Kolbuszowskiego Zdrowych i Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia. Niech Łaska Boża zawsze nas wyprzedza.

Dziękuję za rozmowę.

Zofia Sumara

SERWIS INFORMACYJNY
URZĘDU MIEJSKIEGO
w KOLBUSZOWEJ

*Z okazji Świąt Bożego Narodzenia,
składamy*

*Mieszkańcom ziemi kolbuszowskiej
najserdeczniejsze życzenia zdrowia, pogody ducha
oraz osobistej i zawodowej pomyślności.*

*Niech te wyjątkowe dni upłyną w atmosferze radości
i wzajemnej życzliwości, a zbliżający się
Nowy Rok 2016 przyniesie spełnienie wszystkich
pragnień i oczekiwań.*

*Krzysztof Wilk
Przewodniczący Rady Miejskiej*

*Jan Zuba
Burmistrz Kolbuszowej*

OGŁOSZENIA UMIG

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ

INFORMUJE:

• że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21 ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2015r., poz. 1774 ze zmian.) wykaz nieruchomości własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w dzierżawę.

• że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obrońców Pokoju 21 ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2015r., poz.1774 ze zmian.) wykaz nieruchomości własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w najem.

*Burmistrz Kolbuszowej
Jan Zuba*

• że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21 WYWIESZONY ZOSTAŁ

zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2015 poz. 782 ze zm.) na okres 21 dni wykaz nieruchomości gruntowej położonej w Kolbuszowej, oznaczonej nr ew. działek 1172/17, 1172/18 przeznaczonych do sprzedaży w trybie przetargowym oraz nr ew. działek 1172/14, 1172/16, 1172/13, 1172/15, 2209/6 położonych w Kolbuszowej i oznaczonej nr ew. działki 1190/4 położonej w Kolbuszowej Dolnej przeznaczonych do sprzedaży w trybie bezprzetargowym.

*Burmistrz Kolbuszowej
Jan Zuba
Kolbuszowa, dnia 15.12.2015 roku*

RADA MIEJSKA w KOLBUSZOWEJ

UCHWAŁA Nr XVI/200/15

Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 27 listopada 2015 roku

w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków

Na podstawie art. 18 ust. 1, pkt. 15. ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz.159) z póź. zmianami) oraz art. 24, ust.1 i ust.6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz.U.2015.139 j.t.) oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U.2006.127.886)

Rada Miejska w Kolbuszowej postanawia:

§1. Zatwierdzić taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określone poniżej:

- wysokość cen i stawek opłat za dostarczoną wodę

tab. 1

L.p.	Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Cena/ stawka opłaty		Jednostka miary
			netto	z VAT*	
1	2	3	4	5	6
1.1	Grupa 1W	cena za dostarczoną wodę	3,62	3,91	zł/m ³
		stawka opłaty abonamentowej:			
		-rozlicz. wg wskazań wodomierza	4,39	4,74	zł/wodomierz/miesiąc
		-rozlicz. wg ryczałtu	2,76	2,98	zł/odbiorec/miesiąc
1.2	Grupa 2W	cena za dostarczoną wodę	3,57	3,86	zł/m ³
		stawka opłaty abonamentowej:			
		-rozlicz. wg wskazań wodomierza	4,39	4,74	zł/wodomierz/miesiąc
		-rozlicz. wg wskazań wodomierza odliczającego	3,10	3,35	zł/wodomierz/miesiąc (w okresie rozliczeniowym)
1.3	Grupa 3W	cena za dostarczoną wodę	5,00	5,40	zł/m ³

- wysokość cen i stawek opłat za odprowadzone ścieki

tab. 2

L.p.	Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Cena / stawka opłaty		Jednostka miary
			Netto	z VAT*	
1	2	3	4	5	6
2.1	Grupa 1K	cena za odprowadzone ścieki	7,15	7,72	zł/m ³
		stawka opłaty abonamentowej	4,49	4,85	zł/wodomierz/miesiąc
2.2	Grupa 2K	cena za odprowadzone ścieki	7,15	7,72	zł/m ³
		stawka opłaty abonamentowej	4,49	4,85	zł/wodomierz/miesiąc

* do wyliczeń przyjęto aktualnie obowiązujący podatek VAT w wysokości 8,0 %

- taryfowe grupy odbiorców

tab. 3

L.p.	Taryfowa grupa odbiorców usług	Charakterystyka taryfowej grupy odbiorców usług
0	1	2
1.	Zaopatrzenie w wodę (W):	
1.1.	Grupa 1W Odbiorcy usług rozliczani na podstawie wskazań wodomierza głównego, lub przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia oraz wskazań wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej.	Właściciele i zarządcy oraz posiadający inny tytuł prawny do nieruchomości, rozliczani za ilość dostarczonej wody ustaloną w oparciu o wskazania wodomierza głównego, przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia, wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej.
1.2	Grupa 2W Spółdzielnie Mieszkaniowe, Wspólnoty rozliczani na podstawie wskazań wodomierza głównego.	Właściciele i Zarządcy budynków wielorodzinnych prowadzący wewnętrzne rozliczanie wody z lokalami w oparciu o własne wodomierze lokalowe
1.3.	Grupa 3W Gmina rozliczana za ilość wody pobranej ze źródeł ulicznych, hydrantów zużytej do zasilania fontann, zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych oraz przez jednostki straży pożarnej. Inni odbiorcy korzystający z wody pobranej z hydrantu.	Wg zasad wynikających z umowy zawartej w tym celu z gminą lub innym odbiorcą.

2. Odprowadzanie ścieków (K):		
2.1	<p>Grupa 1K Gospodarstwa domowe rozliczane za ilość odprowadzanych ścieków na podstawie wskazań wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia</p>	<p>Właściciele, zarządcy budynków mieszkalnych, z których są odprowadzane ścieki, rozliczani za ilość odprowadzanych ścieków określoną w oparciu o wskazania wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia.</p>
2.2	<p>Grupa 2K Pozostali odbiorcy usług rozliczani za ilość odprowadzanych ścieków na podstawie wskazań wodomierza głównego, urządzenia pomiarowego lub przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia</p>	<p>Właściciele, zarządcy budynków, niemieszkalnych oraz innych obiektów, z których są odprowadzane ścieki, rozliczani za ilość odprowadzanych ścieków określoną w oparciu o wskazania urządzenia pomiarowego, wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia.</p>

§ 2. 1. Ustala się dopłatę z budżetu Gminy w wysokości 2,16 zł netto + 8% VAT d ceny 1 m³ ścieków odprowadzanych z gospodarstw domowych dla taryfowej Grupy 1K na terenie Gminy Kolbuszowa, w stosunku do cen określonych w taryfach (tab. 2, wiersz 2.1)

Planowana ilość ścieków z gospodarstw domowych w 2016 roku - 300000 m³

2. W konsekwencji dopłat, o których mowa w § 2.1. cena 1 m³ ścieków odprowadzanych z gospodarstw domowych dla taryfowej Grupy 1K wyniesie - 4,99 zł netto - 5,39 zł brutto (z obowiązującym podatkiem VAT)

3. Dopłata stanowi przychód zakładu z tytułu dopłaty dla wybranych grup taryfowych jaką gmina przekazuje Zakładowi Wodno-Kanalizacyjnemu na podstawie art. 24, ust 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (Dz.U.2015.139 j.t.) oraz art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpień 2009 r. o finansach publicznych Dz.U.2013.885 j.t. (dotacja przedmiotowa).

§ 3 Taryfy określone w §1 mają zastosowanie do dostawy wody i odprowadzania ścieków dla odbiorców obsługiwanych przez Zakład Wodno-Kanalizacyjny w Kolbuszowej

w okresie od dnia 01 stycznia 2016r. do 31 grudnia 2016r.

§ 4 Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej i Dyrektorowi Zakładu Wodno-Kanalizacyjnego w Kolbuszowej.

§ 5 Traci moc uchwała Nr II/5/14 z dnia 05-12-2014r. Rady Miejskiej w Kolbuszowej w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

§ 6 Zakład Wodno-Kanalizacyjny w Kolbuszowej ogłasza taryfy w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie do 7 dni od daty podjęcia niniejszej uchwały.

§ 7 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

FRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Kolbuszowej

Aleksander Wilk

Rocznica Stanu Wojennego

W niedzielę 13 grudnia br. w kościele pw. Św. Brata Alberta w Kolbuszowej odbyły się uroczystości związane z 34 rocznicą wprowadzenia stanu wojennego. O godz. 16 pod przewodnictwem ks. proboszcza Jana Pępka z udziałem pocztów sztandarowych, przedstawicieli środowisk samorządowych, kombatanckich, politycznych, szkolnych i Związku Strzeleckiego „Strzelec” odprawiona została Msza Św.

Następnie przedstawiciele władz samorządowych oraz poszczególne delegacje złożyły wiązanki pod pomnikiem Św. Brata Alberta.

Uroczystość uświetniła Orkiestra Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Kolbuszowej pod kierownictwem Pani dyrektor Aleksandry Niezgody.

12 grudnia w Miejskim Domu Kultury w Kolbuszowej wyświetlono film „Zbuntowana Generacja”. Ponadto zorganizowano wieczór wspomnień- spotkanie z działaczami opozycji z czasów stanu wojennego oraz koncert Władka Serafina „Wiary dodaj i sił...” W dniach od 12 do 16 grudnia można było obejrzeć wystawę pt. „Z dziejów oporu społecznego w Polsce pld-wsch 1956-1990” i „Pamiętki z czasów stanu wojennego”.

URZĄD MIEJSKI
Kolbuszowa, 7.12.2015

Kolbuszowa, 7.12.2015

INFORMACJA

Informujemy, że w dniu 24 grudnia 2015 (czwartek) Urząd Miejski w Kolbuszowej będzie nieczynny.

Podstawa prawna art. 129 § 1 i art. 130 § 2 ustawy Kodeks Pracy

BURMISTRZ KOLBUSZOWY
Jan Zuba

5 lat Krytej Pływalni Fregata w Kolbuszowej

Od listopada 2010 roku, gdy Kryta Pływalnia Fregata w Kolbuszowej została otwarta minęło już 5 lat.

Przez ten czas z naszego obiektu łącznie skorzystało pod pół miliona osób.

Z tej okazji w sobotę 21 listopada zorganizowane zostały Jubileuszowe Zawody Pływackie Dzieci. Zawody uroczyście otworzyli Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk, Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, przedstawiciel sponsorów Stanisław Lubera oraz kierownik pływalni Krzysztof Matejek.

Zaproszeni goście wspominali początki funkcjonowania naszej pływalni oraz życzyli zawodnikom sportowej rywalizacji.

W zmaganiach pływackich w sumie wzięło udział 172 zawodników z 15 klubów sportowych m.in. z: Brzeska, Strzyżowa, Krosna, Rzeszowa, Lublina, Mielca, Sanoka, Dąbrowy Tarnowskiej, Nowej Dęby, Tamobręga, Krakowa oraz nasz UKS „Fregata”. Zawodnicy rywalizowali w 14 konkurencjach pod czujnym okiem sędziów z sędzią głównym Panem Leszkiem Saneckim na czele.

O tym jak wysoki poziom reprezentowali uczestnicy zmagania może świadczyć fakt, iż jedna z zawodniczek Paulina Pastuszuk reprezentująca Klub Sportowy „Olimpia” z Lublina uzyskując wynik 34.80 s. na dystansie 50 m stylem klasycznym otarła się o rekord Polski (34.78).

Zwycięzcy otrzymali pamiątkowe medale i dyplomy. Natomiast najlepsi zawodnicy i zawodniczki dodatkowo otrzymali upominki ufundowane przez sponsorów. Na zakończenie rywalizacji rozlosowane

zostały trzy tablety: dla zawodnika, zawodniczki oraz trenera.

Miło nam pochwalić się, iż zawodnicy UKS „Fregata” zajęli II miejsce w ogólnej klasyfikacji medalowej zdobywając w sumie 22 medale (9 złotych, 6 srebrnych i 7 brązowych), a nasi zawodnicy Brayan Skowroński oraz Szczepan Wójcik zostali najlepszymi zawodnikami wg klasyfikacji FINA w swoich kategoriach wiekowych. Jest to niewątpliwie ogromny sukces naszych młodych pływaków i świadczy o dużej skuteczności ich ciężkich codziennych treningów na naszym basenie.

Dziękujemy bardzo klubom sportowym, zawodnikom, trenerom, sędziom oraz kibicom za liczny udział w zawodach. Serdecznie gratulujemy wszystkim zwycięzcom.

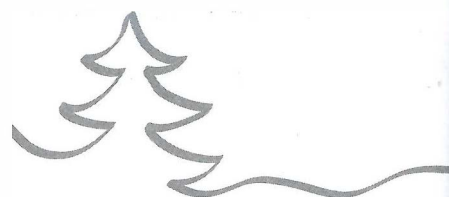
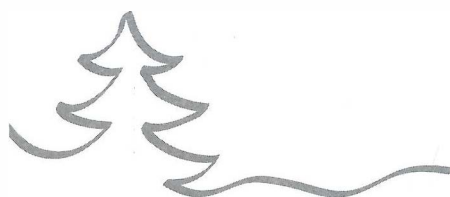
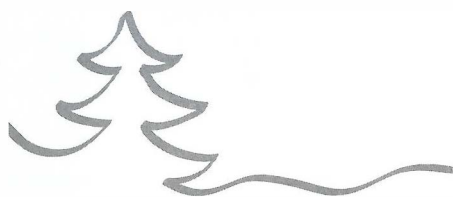
Serdeczne podziękowania składamy sponsorom: Firmie Soter sp. z o.o. fundatorowi trzech wysokiej klasy tabletek rozlosowanych na końcu zawodów, Firmie Drew-Met z Kolbuszowej fundatorowi cennych nagród dla najlepszych zawodników i zawodniczek oraz Firmie Wielobranżowej „KIS” z Kolbuszowej fundatorowi artykułów promujących imprezę. Dziękujemy również Tygodnikowi Korso Kolbuszowskie, Gazecie Codziennej Nowiny i Nowiny 24 za objęcie imprezy patronatem medialnym.

Wyniki Jubileuszowych Zawodów Pływackich Dzieci można prześledzić klikając link:

<http://megatiming.pl/zawody/zawody-jubileuszowe-dzieci>

Po zakończeniu zawodów w dalszej części jubileuszowych obchodów Pływalnia była bezpłatnie udostępniona dla każdego, kto chciał skorzystać z naszych atrakcji. Z uwagi na potrzebę zachowania przepustowości i wyeliminowanie sytuacji blokowania wejścia na basen dla nowo przybyłych klientów darmowe wejście na basen obejmowało 70 min.

Pod koniec dnia spośród wszystkich, którzy odwiedzili nasz basen rozlosowano trzy kamety o wartości 50, 100, 150 zł. Karnet o wartości 50 zł wylosował Pan Wiktor Kunecki, karnet o wartości 100 zł wylosował Maciej Miłek, a najcenniejszy karnet o wartości 150 zł wylosowała Pani Agnieszka Koza. Serdecznie gratulujemy.

przegląd

POWIATOWY

• POWIAT • RADA • STAROSTWO •

www.powiat.kolbuszowski.pl e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl tel. +48 17 22 75 880, fax +48 17 22 71 523

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia pragniemy złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia.

Niech te święta będą niezapomnianym czasem spędzonym w spokoju, radości, wśród rodziny, przyjaciół oraz wszystkich bliskich osób.

Wraz z nadchodzącym Nowym 2016 Rokiem życzymy dużo zdrowia i szczęścia. Niech nie opuszcza Was pomyslność i spełnią się wszystkie marzenia.

Z serdecznymi życzeniami

Przewodniczący Rady Powiatu
Mieczysław Burek

Starosta Kolbuszowski
Józef Kardys

Boże Narodzenie 2015

Starosta Kolbuszowski

Działając na podstawie art.35 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., poz. 1774 ze zm.) podaje do publicznej wiadomości, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, ul. 11 Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa, **został wywieszony od dnia 10.12.2015 r. na okres 21 dni wykaz nieruchomości, stanowiących własność Skarbu Państwa, położonych w Kolbuszowej przeznaczonych do dzierżawy w drodze bezprzetargowej.**

Szczegółowe informacje dotyczące nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej ul. 11 Listopada 10, pok.202.

Podsumowanie 2015 roku

Dobiega końca rok 2015. Jest to więc doskonała okazja, aby go podsumować, ocenić, zastanowić co zostało zrobione dobrze, a co jeszcze należałoby poprawić. Jaki ten rok był dla Powiatu Kolbuszowskiego? – Był on rokiem dobrym, choć trudnym – ocenia Starosta Kolbuszowski Józef Kardys. – Jednak dzięki harmonijnej współpracy z parlamentarzystami, senatorami, samorządem województwa podkarpackiego, władzami niektórych gmin oraz kierownikami i dyrektorami różnych instytucji udało nam się wiele pożytecznych rzeczy i inwestycji zrealizować – dodaje Starosta Kolbuszowski.

Władze Powiatu Kolbuszowskiego, w biejącym roku, duży nacisk położyły na maksymalne wykorzystywanie unijnych funduszy. Środki pozyskane z zewnątrz oraz pomoc finansowa przekazana przez samorzady gminne doprowadziły do finalizacji wielu inwestycji, polegających głównie na remontach dróg powiatowych oraz budowie chodników.

Sporo przedsięwzięć udało się również zrealizować w oświacie. W tym roku do użytku

młodzieży, kształcącej się w Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej, oddane zostało nowoczesne boisko wielofunkcyjne. Uczniowie z Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekologicznych z Weryni oraz z Zespołu Szkół Technicznych z Kolbuszowej, w ramach unijnego programu, brali udział w zagranicznych praktykach. Młodzież odwiedziła m.in. Anglię i Włochy. Realizowany był również projekt

cd. ze str. 17

Podsumowanie 2015 roku cd.

pn. „Podkarpacie stawia na zawodowców”, współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego. W jego ramach odbywały się zajęcia pozalekcyjne na platformie e-learningowej. Organizowane były także kursy zawodowe jak np.: kurs spawacza metodą TIG, kursy prawa jazdy kategorii kat. B czy kursy dotyczące księgowości małych form i rozliczania z ZUS. Unijne i krajowe fundusze pozwoliły również na realizację inwestycji drogowo-mostowych. Przebudowanych zostało kilka dróg powiatowych oraz most w Mechowcu, powstały również nowe chodniki. Sporo zadań udało się zrealizować w służbie zdrowia.

INWESTYCJE ZREALIZOWANE W 2015 R.:

- uzbrojenie terenów inwestycyjnych znajdujących się przy kolbuszowskiej Podstrefie Specjalnej Strefy Ekonomicznej EURO Park-Mielec w Kolbuszowej. Zadanie zrealizowane zostało wraz z partnerem gminą Kolbuszowa w ramach RPO na lata 2007 – 2013. W sumie uzbrojenie terenów inwestycyjnych kosztowało 1 mln 187 tys. zł, z czego dofinansowanie, pozyskane przez Powiat Kolbuszowski stanowiło 975 tys. zł, wkład gminy Kolbuszowa – 153 tys. zł oraz środki własne Powiatu Kolbuszowskiego – 58 tys. zł.
- przebudowa mostu w Mechowcu. Inwestycja zrealizowana przy udziale funduszy, pozyskanych przez Powiat Kolbuszowski z Ministerstwa Infrastruktury w wysokości 374 tys. zł, wsparciu finansowemu gminy Dzikowiec – 205 tys. zł oraz środkom własnym Powiatu – 169 tys. zł. W sumie całe zadanie kosztowało 748 tys. zł.
- remont drogi powiatowej Lipnica – Dzikowiec – Widelka. W sumie nowa nawierzchnia, na wspomnianym trakcie, została położona na długości około czterech kilometrów. Odbudowa dwóch odcinków drogi powiatowej kosztowała 754 tys. zł, z czego 560 tys. zł stanowiła promesa powodziowa przekazana przez Wojewodę Podkarpackiego.
- przebudowa drogi powiatowej w Dzikowcu i budowa czterech odcinków chodnika w Dzikowcu i Mechowcu. Inwestycja realizowana w ramach

„Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych - Etap II Bezpieczeństwo – Dostępność – Rozwój” - z tego źródła Powiat Kolbuszowski otrzymał dotację w wysokości 611 433 zł, wsparcia gminy Dzikowiec – 567 tys. zł oraz środków własnych Powiatu Kolbuszowskiego – 43 tys. zł. W sumie całe zadanie kosztowało 1,2 mln zł.

- remont drogi powiatowej w Porębach Kupieńskich. Inwestycja zrealizowana przy udziale promesy otrzymanej z budżetu Wojewody Podkarpackiego w wysokości 220 tys. zł oraz środków własnych Powiatu Kolbuszowskiego. W sumie inwestycja kosztowała 237 tys. zł.
- przebudowa drogi powiatowej Kosowy – Niwiska – Kamionka – Sędziszów Małopolski, tj. trakcie biegnącym od Niwisk do Leszcz. Nowa nawierzchnia została położona na odcinku liczącym 5,4 kilometra. Wniosek objął również przebudowę drogi powiatowej w Kosowach – Ługnicy. Tam nowa nawierzchnia pojawiła się na długości ok. 1,5 kilometra. Ponadto wybudowane zostały dwa odcinki chodników: w Kosowach oraz Niwiskach (okolice Zespołu Szkół i Urzędu Gminy).
- przebudowa boiska wielofunkcyjnego przy kolbuszowskim Liceum Ogólnokształcącym im. Janka Bytnara w Kolbuszowej. Przebudowa boiska możliwa była dzięki funduszom, pozyskanym przez Powiat Kolbuszowski z Ministerstwa Sportu i Turystyki w ramach Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej. Z tego źródła Powiat otrzymał dotację w wysokości 194 tys. zł. W sumie inwestycja kosztowała 435 532 zł.

INWESTYCJE I DZIAŁANIA PODEJMOWANE W SŁUŻBIE ZDROWIA:

- w bieżącym roku w Szpitalu Powiatowym w Kolbuszowej zakontraktowany został Pododdział Urologiczny. Funkcjonuje on w ramach Oddziału Chirurgii Ogólnej. Do dyspozycji pacjentów oddana została również specjalistyczna Poradnia Urologiczna.
- dobudowaliśmy okna przeciwpowodziowe wraz z wykonaniem niezbędnej infrastruktury technicznej do budynku

Zakładu Opiekuńczo – Leczniczego. Inwestycja kosztowała 220 tys. zł. Jej zakup i montaż możliwy był dzięki dofinansowaniu z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz środków własnych Powiatu w wysokości 100 tys. zł.

- remont pomieszczeń i ich adaptacja na potrzeby Pracowni Serologii Transfuzjologicznej i Banku Krwi. Na to zadanie z budżetu Powiatu Kolbuszowskiego przeznaczonych zostało 70 tys. zł. W miejscu dawnej Pracowni Serologii powstała Pracownia Gastrologiczna.
- modernizacja rejestracji i dostosowanie ją do potrzeb osób niepełnosprawnych przy Przychodni Rejonowej nr 1 w Kolbuszowej.
- początkiem września br. Oddział Dziecięcy, funkcjonujący w Szpitalu Powiatowym w Kolbuszowej, wznowił swoją działalność. Mali pacjenci oraz ich rodzice mogą liczyć na profesjonalną opiekę, sprawowaną przez wykwalifikowany i solidny personel.
- zakup videogastroskopu dla Poradni Endoskopii Szpitala Powiatowego w Kolbuszowej. Na ten cel Powiat Kolbuszowski przeznaczył 55 tys. zł.
- zakup sprzętu urologicznego dla Pododdziału Urologii Szpitala Powiatowego w Kolbuszowej. Sprzęt dofinansowany przez Powiat Kolbuszowski kwotą w wysokości 75 tys. zł.
- wykonanie zabezpieczeń przeciwpożarowych w budynku Oddziału Dializoterapii i Nefrologii Szpitala Powiatowego w Kolbuszowej. Na ten cel z budżetu Powiatu przeznaczonych zostało 200 tys. zł. W ramach tego zadania kupione zostały m.in. okna przeciwpowodziowe i drzwi.

INICJATYWY ZORGANIZOWANE NA RZECZ MŁODZIEŻY:

- akcja „Aktywna Środa”, skierowana do młodzieży gimnazjalnej polegająca na organizacji rozgrywek sportowych, konkurencji wiedzy, potyczek literackich oraz warsztatów kulinarnych.
- w każdej szkole gimnazjalnej, znajdującej się w powiecie kolbuszowskim, zorganizowane zostały

Nowy most w Mechowcu. Fot. B. Żarkowska

Akcja rejestracji potencjalnych dawców szpiku i komórek macierzystych

Podsumowanie 2015 roku cd.

spotkania informujące o kierunkach kształcenia, bazie dydaktycznej oraz ofercie szkół ponadgimnazjalnych, prowadzonych przez Powiat Kolbuszowski. Wzięły w nich udział władze Powiatu, dyrektorzy szkół ponadgimnazjalnych, nauczyciele oraz młodzież.

- uczniowie klas pierwszych, uczęszczający do szkół ponadgimnazjalnych w powiecie kolbuszowskim, mogą liczyć na dopłaty do biletów miesięcznych. Zniżka jest wynikiem uchwały podjętej przez Radę Powiatu Kolbuszowskiego i wynosi 30 procent.
- piętnastu uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych, funkcjonujących na terenie naszego powiatu otrzymało Stypendium Powiatu Kolbuszowskiego. Gratyfikacja finansowa dla szczególnie wyróżniającej się młodzieży w nauce i zachowaniu wynosi 1400 zł.

WYDARZENIA KULTURALNE, SPOŁECZNE I EDUKACYJNE:

- organizacja XI Powiatowego Konkursu na Ludowe Ozdoby Wielkanocne
- Wielkanocny Kiermasz w Starostwie Powiatowym
- obchody 5. rocznicy Katastrofy Smoleńskiej
- organizacja wspólnie z Urzędem Miejskim w Kolbuszowej obchodów 224. rocznicy Uchwalenia Konstytucji 3 Maja
- wizyta delegacji z zaprzyjaźnionego Powiatu Romanowskiego na Ukrainie.
- rewizyta kolbuszowskiej delegacji w Powiecie Romanowskim, celem podpisania umowy o kontynuacji współpracy między Powiatem Kolbuszowskim a Powiatem Romanowskim
- obchody rocznic wrześnieowych
- obchody 76. rocznicy napaści Związku Sowieckiego na Polskę oraz Dnia Sybiraka
- przeprowadzenie na terenie powiatu kolbuszowskiego działań ćwiczebnych. Ich celem było udoskonalenie zachowania wobec zagrożenia radiologicznego, podczas wypadku drogowego oraz alammu, wywołanego znalezieniem podejrzanego przedmiotu.

- przeprowadzenie IX Powiatowych Zawodów Sportowo-Pożarniczych
- organizacja Powiatowego Konkursu Twórczości Patriotycznej pod hasłem „Współczesny patriotyzm”
- akcja rejestracji potencjalnych dawców szpiku i komórek macierzystych na terenie powiatu kolbuszowskiego, dedykowana 3-letniemu Hubertowi z powiatu kolbuszowskiego. Podczas akcji zarejestrowanych zostało 297 osób.
- obchody Powiatowego Dnia Nauczyciela
- uroczystości patriotyczne, upamiętniające 97. Rocznicę Odzyskania Niepodległości przez Polskę zorganizowane wspólnie z Urzędem Miejskim w Kolbuszowej
- XI Powiatowy Konkurs na Ludowe Ozdoby Bożonarodzeniowe i Akcesoria Kolędnicze 2015
- organizacja Konkursu na Wolontariusza Powiatu Kolbuszowskiego
- X Powiatowy Konkurs Wiedzy o Ochronie Przyrody na Terenie Powiatu Kolbuszowskiego
- Kiermasz Bożonarodzeniowy.

OSIĄGNIĘCIA:

- Załoga Pogotowia Ratunkowego w składzie: Damian Marut, Rafał Skiba oraz Krzysztof Siedlecki, pod kierownictwem lek. med. Moniki Gołębiowskiej, zajęła I miejsce w Podlaskim Rajdzie Ratownictwa Medycznego podczas Otwartych Mistrzostw Podlasia.
- Kolbuszowska załoga Pogotowia Ratunkowego z Kolbuszowej zdobyła trzecie miejsce w XIV Otwartych Mistrzostwach Polski w Ratownictwie Medycznym – Łódź 2015. Zwycięski zespół reprezentowali: Damian Marut – kierownik drużyny, Bartłomiej Śliwa oraz Rafał Skiba. Nad swoimi podopiecznymi czuwała lek. med. Monika Gołębiowska.
- Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś znalazł się w gronie podkarpackich samorządowców, wyróżnionych Odznaką Honorową za Zasługi dla Samorządu Terytorialnego. Wyróżnienie nadawane jest za szczególne osiągnięcia w pracy na rzecz

samorządu, za udział w pracach legislacyjnych, związanych z wprowadzaniem i reformowaniem samorządu terytorialnego w administracji polskiej i organizacjach międzynarodowych, czy też za pracę naukową, badawczą i dydaktyczną dotyczącą samorządu. Odznakę nadaje minister właściwy do spraw administracji publicznej.

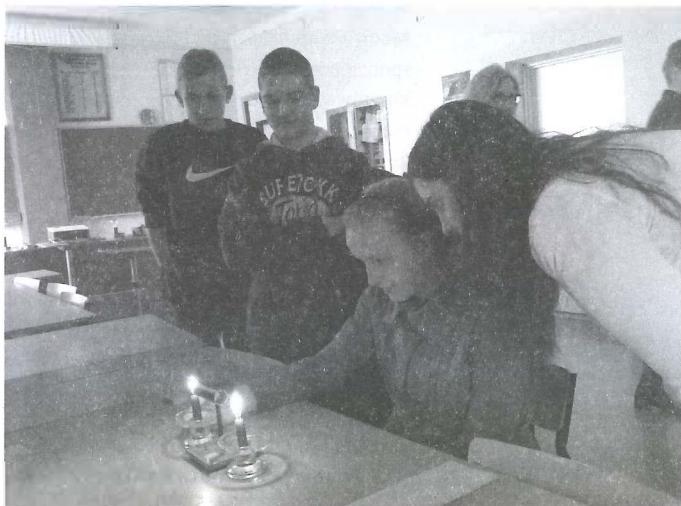
INNE WYDARZENIA:

- Od 1 lipca br. Sąd Rejonowy w Kolbuszowej, na powrót, rozpoczął swoje funkcjonowanie. Jednocześnie zniesione zostały Zamięjscowe Wydziały Sądu Rejonowego w Mielcu z siedzibą w Kolbuszowej. Sąd Rejonowy w Kolbuszowej, mieszczący się przy ul. Tyszkiewiczów 4, rozstrzyga sprawy z obszaru gmin: Cmolas, Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski, Niwiska oraz Ranizów. W jego strukturach mieszczą się wydziały: I Wydział Cywilny, II Wydział Kamy, III Wydział Rodzinny i Nieletnich oraz IV Wydział Ksiąg Wieczystych.

PLANY NA 2016 ROK:

- dalsza praca i zaangażowanie na rzecz utworzenia na terenie kolbuszowskiej podstrefy SSE Euro – Park Mielec Inkubatora Biotechnologicznego, który byłby wielką szansą dla młodych ludzi na znalezienie zatrudnienia oraz wykorzystanie wyników naukowych, osiągniętych przez absolwentów Zamięjscowego Instytutu Biotechnologii Stosowanej i Nauk Podstawowych mieszczącego się w Weryni.
- remonty dróg powiatowych, budowa chodników oraz mostu
- doposażanie i modernizacja szkół ponadgimnazjalnych.
- przebudowa i modernizacja Izby Przyjęć w Szpitalu Powiatowym w Kolbuszowej
- staranie się o fundusze ze źródeł zewnętrznych z przeznaczeniem na szkolenia, kursy oraz podwyższanie poziomu kapitału ludzkiego.

Barbara Żarkowska

„Aktywna Środa” – podczas tej akcji promowane były szkoły ponadgimnazjalne z naszego powiatu

Nowa winda przy Zakładzie Opiekuńczo-Lecznicznym w Kolbuszowej

Medale dla rodziców żołnierzy

W środę (9 grudnia), w Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej, rodzice żołnierzy z powiatu kolbuszowskiego zostali odznaczeni srebrnymi medalami „Za Zasługi dla Obronności Kraju”. Mianowanych zostało także dwóch żołnierzy rezerwy.

Srebrne medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju” zostały przyznane rodzicom, których synowie wzorowo pełnili służbę wojskową. Medale zostały nadane przez Ministra Obrony Narodowej jako dowód uznania za wychowanie synów na wzorowych i ofiarnych żołnierzy.

Decyzją Ministra Obrony Narodowej srebrne medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju” otrzymali: państwo Janina i Mieczysław Bogacz z gminy Kolbuszowa, państwo Józefa i Józef Gawel z gminy Raniszów oraz państwo Cecylia i Emilian Rębisz z gminy Kolbuszowa.

Podczas śródowej uroczystości wręczone zostały również akty mianowania na kolejne stopnie podoficerskie żołnierzom rezerwy z powiatu kolbuszowskiego. Otrzymali je: plut. rez. Andrzej Wilk oraz plut. rez. Mariusz Bester.

Nadane przez Ministra Obrony Narodowej medale i odznaczenia wręczyli mieszkańcom powiatu Wojskowy Komendant Uzupelnień ppłk Mirosław Ciesielski wraz ze Starostą Kolbuszowskim Józefem Kardysiem oraz przedstawiciele gmin.

Opr. B. Żarkowska

*Srebrne medale „Za Zasługi dla Obronności Kraju” zostały przyznane rodzicom, których synowie wzorowo pełnili służbę wojskową.
Fot. B. Żarkowska*

Bezpłatne porady prawne

Od 1 stycznia 2016 r. w powiecie kolbuszowskim uruchomione zostaną punkty udzielające bezpłatnej pomocy prawnej. Będą mogli z nich skorzystać m.in. kombatananci, weterani, młodzież do 26. roku życia, osoby powyżej 65. roku życia oraz posiadacze Karty Dużej Rodziny.

W powiecie kolbuszowskim uruchomione zostaną trzy punkty bezpłatnej pomocy prawnej. Jeden z nich mieścić się będzie w budynku Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, przy ul. 11 Listopada 10. Obsługa tego punktu zlecona zostanie Okręgowej Radzie Adwokackiej. Drugi punkt mieścić się będzie w budynku Gminnego Ośrodka Kultury i Biblioteki w Niwiskach (obsługa tego punktu będzie zorganizowana w porozumieniu z Okręgową Izbą Radców Prawnych), natomiast trzeci znajdzie się w siedzibie Centrum Kształcenia Praktycznego w Kolbuszowej. Ten punkt administrowany będzie przez wyłonioną w drodze otwartego konkursu organizację pozarządową, prowadzącą działalność pożytku publicznego. Punkty czynne będą od poniedziałku do piątku, przez cztery godziny dziennie. W całym kraju tego typu punktów świadczących bezpłatne usługi prawne powstanie w sumie 1524.

OGÓLNOPOLSKI SYSTEM

System darmowej pomocy prawnej, który swoje funkcjonowanie rozpocznie początkiem 2016 roku jest rezultatem wejścia w życie ustawy przygotowanej przez Ministerstwo Sprawiedliwości, zakładającej stworzenie ogólnopolskiego systemu nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej, w lokalach udostępnionych przez gminy lub powiaty.

KTO BĘDZIE POMAGAŁ?

Zgodnie z ustawą dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej świadczony będzie osobiście przez adwokata lub radcę prawnego, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, z ich upoważnienia, aplikanta adwokackiego

lub aplikanta radcowskiego. Natomiast w punktach prowadzonych przez organizacje pozarządowe porad będą mogli udzielać także doradcy podatkowi – w zakresie prawa podatkowego, z wyłączeniem spraw podatkowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz absolwenci wyższych studiów prawniczych (posiadający co najmniej trzyletnie doświadczenie w wykonywaniu wymagających wiedzy prawniczej czynności bezpośrednio związanych ze świadczeniem pomocy prawnej).

Darmową pomoc prawną (na etapie przedsądowym) otrzymają:

- osoby, które nie ukończyły 26. roku życia
- osoby fizyczne, którym w okresie roku poprzedzającego zostało przyznane świadczenie z pomocy społecznej na podstawie ustawy o pomocy społecznej
- osoby, które ukończyły 65 lat
- osoby posiadające ważną Kartę Dużej Rodziny
- kombatananci
- weterani
- zagrożeni lub poszkodowani katastrofą naturalną, klęską żywiołową lub awarią techniczną.

Uprawnieni będą mogli uzyskać informacje w zakresie:

- prawa pracy
- przygotowania do rozpoczęcia działalności gospodarczej
- prawa cywilnego
- prawa karnego
- prawa administracyjnego
- prawa ubezpieczeń społecznych
- prawa rodzinnego
- prawa podatkowego z wyłączeniem spraw podatkowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pomoc nie będzie natomiast obejmować spraw z zakresu prawa celnego, dewizowego, handlowego i działalności gospodarczej, z wyjątkiem przygotowania do jej rozpoczęcia.

Jeden z punktów mieścić się będzie w budynku Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, przy ul. 11 Listopada 10.

Pomoc prawna polegać będzie na:

- poinformowaniu osoby uprawnionej o obowiązującym stanie prawnym, przysługujących jej uprawnieniach lub spoczywających na niej obowiązkach
- wskazaniu osobie uprawnionej sposobu rozwiązania jej problemu prawnego
- pomocy w sporządzeniu projektu pisma w zakresie niezbędnym do udzielenia pomocy, z wyłączeniem pism procesowych w toczącym się postępowaniu przygotowawczym lub sądowym i pism w toczącym się postępowaniu sądowo-administracyjnym
- sporządzeniu projektu pisma o zwolnienie od kosztów sądowych lub o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu sądowym lub ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w postępowaniu sądowo-administracyjnym.

Barbara Żarkowska

przegląd
PÓWIATOWY

• POWIAT • RADA • STAROSTWO •

Osoba do kontaktu: Barbara Żarkowska
Promocja i Kultura Powiatu
tel. 17 7445 730
e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl

FINANSOWO

Co przyniesie rok 2016?

Czy znowu zaczyna naszym światem „rządzić” kryzys? Nie jestem wcale zwolennikiem spiskowej teorii dziejów, kto inny ma na to monopol, ale tak sobie myślę, że to jakiś znak czasów, w których żyjemy.

My Polacy, jako stosunkowo „świeżo upieczeni” kapitaliści nie chcemy pamiętać, że kryzys jest solą tego systemu. Nowożytną historię kryzysu rozpoczyna fala spekulacji finansowych już w XVII w. w związku z tzw. „tulipanomanią” – wtedy dobrem najbardziej poszukiwanym stała się cebulka czarnego tulipana, której cena w szczytowej fazie przekroczyła wartość kamienicy w Amsterdamie – potem nastąpił... kryzys.

Mechanizm jest zawsze ten sam: musi się znaleźć jakaś cebulka. Przypomnę tylko te, które dotyczą bezpośrednio Polski: pod koniec lat 90-tych były to akcje firm internetowych, w

2008r. bańka na rynku nieruchomości, a obecnie... No właśnie, co właściwie jest, czy będzie taką „cebulką” obecnego kryzysu? Czy to nie jest aby kryzys mentalny? Czy nie przez to pojawiają się problemy w kolejnych krajach Unii Europejskiej (Grecja, Włochy, Hiszpania, Portugalia), czy ostatnio w Chinach. Czy wojna hybrydowa na Ukrainie, albo zalewająca Europę fala uchodźców nie ma tak naprawdę podłoża ekonomicznego? W każdym razie moja konkluzja jest taka: kryzysy mają miejsce coraz częściej (wcześniej przeciętnie zdarzały się chyba co 20 lat, a teraz co 3), a skutek jest zawsze taki: większość traci, ale jednostki zyskują...

Kończąc, życzę tradycyjnie wszystkim Czytelnikom Przeglądu Kolbuszowskiego zdrowych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia, a w nadchodzącym 2016r. wyłącznie dobrych wiadomości w sferze finansów, a przede wszystkim: by wojna omijała szerokim łukiem

nasz region i by na całym świecie zrobiło się spokojniej.

Marek Kowalski

Autor jest magistrem ekonomii i absolwentem handlu zagranicznego; posiada kilkunastoletnie doświadczenie zawodowe – pracując na stanowiskach kierowniczych w sferze finansów, zarządzania projektami (w tym restrukturyzacji) oraz importu w największych firmach Podkarpacia

Kamil Pakłos z felietonem politycznym - zapraszamy

Nic nie może przecież wiecznie trwać!

Słowa jakże popularnej piosenki Anny Jantar świetnie oddają nastroje panujące w środowisku szeroko rozumianej „republiki postkomunistycznej”.

Dla jednych członków tejże republiki czas dobiegł końca, dla innych już powoli zaczyna się kończyć, a jeszcze dla innych ten czteroletni okres jest czasem na zmianę maski i wstąpienie do Nowoczesnej Ryszarda Petru, któremu niestety udało się tę maskę zmienić. Żeby nie było niecisłości - owej republiki nie tworzyli tylko politycy SLD czy PO. Te 26 lat trwania republiki swoim jakże niezależnym słowem wsparły „tuzy” naszego rodzimego dziennikarstwa, autorytety naukowe, które na swoje nieszczęście wychowały sobie pana Ziobrę czy prezydenta Dudę. Oczywiście należy wspomnieć, nie umniejszając zasług, naszą władzę sądowniczą. Może trochę sarkastycznie to wszystko ująłem, ale mimo to w telegraficznym skrócie przedstawiłem elitę obrońców demokracji. Widząc, co się dzieje po przejściu władzy przez PiS, próbują w naszym kraju tworzyć jakieś KOD-y i inne tam organizacje mające na celu bronić demokrację.

Ale jaką demokrację? Taką, w której musi wybierać Pani czy Pan między gorszym złem a

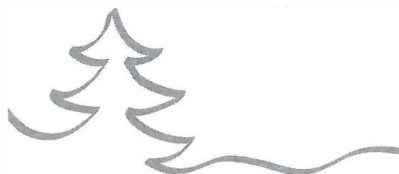
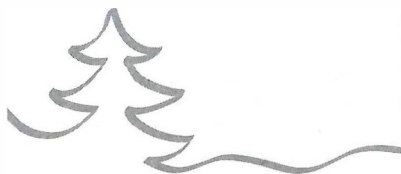
lepszym złem? Czy może bronią demokracji, w której Polak ma do wyboru między niemieckim a portugalskim marketem? Czy może bronią demokracji, w której mamy wybór pomiędzy niemiecką a niemiecką telewizją? Odpowiedź na postawione przeze mnie pytania jest bardzo prosta. .

Mianowicie każdy z nich broni tego, co ten system dla niego stworzył, a więc możliwość dorobienia się na manipulowaniu społeczeństwem, straszeniu katastrofą czy PiS-em. Mieli na początku swojej działalności a także w trakcie jej trwania ogromne dotacje płynące z partii pani Merkel, o czym mówił Paweł Piskorski. W zamian za dotacje musieli posłusznie wypełniać rozkazy płynące z Berlina, pozwalając tym samym na znaczne uzależnienie naszego kraju od Niemiec. W tym przypadku nie chodzi akurat o germanizację mediów w Polsce, ale przede wszystkim o uzależnienie gospodarcze, co nie tylko przeczy zasadzie dywersyfikacji ryzyka, ale powoduje uzależnienie i brak możliwości prowadzenia jakichkolwiek działań na arenie międzynarodowej przez polski rząd bez porozumienia z Niemcami. O zależnościach między polityką a gospodarką i na odwrót chyba nie musimy mówić, ponieważ widać je gołym okiem.

Trzeba sobie jasno powiedzieć, że system nie pękł dzięki sprawnej kampanii wyborczej PiS-u. System zaczyna powoli być obalany na fali niezadowolenia społecznego. Społeczeństwo polskie miało dość pozwalania na totalną destrukcję resztek polskiego przemysłu, nepotyzm, koleśiostwo, korupcję czy homopropagandę. Społeczeństwo chciało poprawy na rynku pracy i mieszkaniowym, a w zamian za to dostawaliśmy przez osiem lat rządów PO jeszcze gorsze warunki rozwoju. Nie chcę mówić, że głównym powodem była deklaracja premier Kopacz o przyjęciu kilku tysięcy imigrantów, ale na pewno decyzja ta ostatecznie przekreśliła jakiegokolwiek marzenia o pociągnięciu republiki przez kolejne cztery lata.

Na koniec mojego krótkiego wywodu chciałbym się zwrócić do wszystkich, którym zależy na dobru Narodu Polskiego, czyli do nazywanych, przez wspomniane wcześniej „tuzy” dziennikarstwa antysystemowcami: walczy my (słowem i czynem), aby położyć kres „republice postkomuny” i aby stworzyć państwo, które będzie funkcjonowało tak, jak chcieli tego ludzie przelewający za naszą Ojczyznę krew. Finis.

Kamil Pakłos

„Aby Święta Bożego Narodzenia
Były Bliskością i Spokojem
A Nowy Rok – Dobrym Czasem”
(Konstanty Ildefons Gałczyński)

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia i nadchodzącego nowego
2016 roku życzę odkrywania nowych źródeł radości i nowego
spójrzenia na to, czego nie można zmienić.

Życzę wiary w przyszłość, dużo spokoju, optymizmu, pogodnych
myśli i codziennych radości.

Zbigniew Chmielowiec
Poseł na Sejm RP

Fundacja
im. Ks. Kard. Adama Kozłowieckiego SJ
„Serce bez granic”

Huta Komorowska 32 A
36 – 110 Majdan Królewski

www.cardinalekozlowiecki.pl
www.czasnamisje.pl
fundacja@cardinalekozlowiecki.pl

Muzeum
im. Kard. Adama Kozłowieckiego SJ

Huta Komorowska 32A
36 – 110 Majdan Królewski

www.cardinalekozlowiecki.pl
www.czasnamisje.pl
muzeum@cardinalekozlowiecki.pl

Papeškie Dzieło Misyjne
Diecezji Sandomierskiej

ul. Mariacka 9
27-600 Sandomierz

www.diecezjasandomierska.pl
dautek7@o2.pl

Kopia kartki wysłanej przez Kard. A. Kozłowieckiego SJ z 1980 r.

Pomóż Dzieciom Przetrwąć Zimę

Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kolbuszowej przyłączył się do Akcji „Pomóż Dzieciom Przetrwąć Zimę” organizowanej przez Radio Lublin, corocznie od 1993 roku.

W okresie 30.11.2015 – 31.12.2015 r. będą zbierane wszelkie dary rzeczowe – nowa odzież, środki higieny osobistej, żywność długoterminowa, słodycze, zabawki, środki czystości, przybory szkolne i inne.

Nie będą zbierane pieniądze, wyłącznie dary rzeczowe. Zachęcamy wszystkich do przyłączenia się do Akcji.

Zbiórka będzie w budynku M-GOPS w Kolbuszowej ul. Obrońców Pokoju 21a, tel. 172271133 wew. 108, pokój nr 8.

Z góry serdecznie dziękujemy za pomoc rzeczową, która zostanie przekazana w całości dla najbardziej potrzebujących rodzin z terenu gminy Kolbuszowa.

Najserdeczniejsze życzenia

WESOŁYCH ŚWIĄT

oraz wiele łask Bożych

w NOWYM ROKU

zasyła

+ *Adam Kozłowiecki s.j.*

+Adam Kozłowiecki, s.j.

CHINGOMBE CATHOLIC PARISH,
P.O. KABWE,
PRIVATE BAG 12 x K.
ZAMBIA

Życzenia wysłane przez Kard. A. Kozłowieckiego SJ w 1980 r

„Cicha noc, święta noc...”

niech będzie dla nas zaproszeniem
do przeżywania wielkiej Tajemnicy Narodzenia
Zbawiciela w naszych sercach.

Życzymy, aby błogosławione owoce
tej Cichej Betlejemskiej Nocy
trwały w nas jak najdłużej.

Radosnych Świąt Narodzenia Pańskiego
i szczęśliwego Nowego 2016 Roku.

Z wyrazami wdzięczności dla wszystkich Przyjaciół
Fundacji i Muzeum

im. Księdza Kardynała Adama Kozłowieckiego SJ

ks. Daniel Korycki

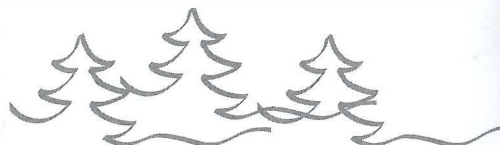
Rp Edward Frankowski

ks. Dariusz Korycki

ks. Edward Frankowski

Dyrektor
Muzeum Kardynała
Adama Kozłowieckiego SJ
i Papeškich Dzieł Misyjnych
Diecezji Sandomierskiej

Przew. Zarządu Fundacji

KOBIETA MNIE BIJE...

Świat, w którym żyjemy pełen jest okrucieństwa, bezwzględności i przemocy. Wiek dwudziesty to okres najokrutniejszych w dziejach ludzkości wojen.

Ostatnie lata niestety zapisały się również w wielu rejonach świata nieprawdopodobną wręcz eskalacją wzajemnej nienawiści. Przemoc i agresja stała się towarem bardzo dobrze sprzedającym się w filmach, książkach i grach komputerowych. Wiele dyscyplin sportów tzw. walk uczy jak skutecznie niszczyć przeciwnika. Przegląd literatury naukowej dotyczącej agresji pokazuje, że można ją definiować, opisywać i wyjaśniać na wiele sposobów. Przybiera ona różne formy. Bywa ukierunkowana do wewnątrz (autoagresja) i na zewnątrz. Może być jawna i ukryta, może osiągać różne natężenie. Powszechnie uważa się, że ludzie narzucający sobie bardzo surowe ograniczenia i zasady, którzy prezentują się na zewnątrz jako dobroduszy, łagodni, uступliwi a nawet ulegli, mogą odczuwać narastające napięcie emocjonalne. Może to w niekorzystnych okolicznościach prowadzić do nerwicowego kryzysu psychicznego lub depresji, bądź też do schorzeń o charakterze psychosomatycznym (takich jak. niebakteryjnie uwarunkowane owrzodzenia żołądka, zawały serca, nadciśnienie, biegunki, migreny). Oczywiście nie oznacza to, że każdy łagodny człowiek jest narażony na takie dolegliwości. Chodzi tu o osoby, w których asertywność jest słabo ukształtowana, a mechanizmy kontroli agresji zbyt silne. Osoby te więc nie są zdolne do uzewnętrznienia swoich negatywnych reakcji w formie, jaką mogliby zaakceptować oni sami, jak i ich otoczenie społeczne.

Zazwyczaj to kobiety są tak właśnie postrzegane – łagodne, spokojne.....

KIEDY BIJE KOBIETA

W naszej kulturze dąży się do równouprawnienia w traktowaniu mężczyzn i kobiet, i równouprawnienie to powinno oznaczać także równość w traktowaniu ofiar przemocy. Dotyczyć to powinno zarówno reakcji służb, sądów, jak i dostępności pomocy dla poszkodowanych mężczyzn i kobiet. Ostatnio media podjęły nowy temat - przemoc wobec mężczyzn. Pojawiły się doniesienia, artykuły i programy koncentrujące się głównie na przemocy fizycznej i psychicznej dotykającej mężczyzn w ich związkach. Rzadziej spotyka się informacje dotyczące mężczyzn, którzy są ofiarami przemocy seksualnej czy molestowania. W obu przypadkach najczęściej opisywane są sytuacje, gdy sprawcą jest kobieta. Tematyka ta wzbudza różne emocje, a to głównie dlatego, że kłóci się ze społecznym stereotypem mężczyzny silnego, walczącego o dominację i kojarzonego z rolą agresora. Dlatego tak trudno ofiarom-mężczyznom zwrócić się o pomoc czy podzielić swoim problemem. Strach przed reakcją otoczenia, utratą dobrego wizerunku, wyśmianiem powoduje, że mężczyźni boją się szukać pomocy. Ludziom często trudno sobie wyobrazić, jak kobieta może bić mężczyznę i „jak on może na to pozwalać?”. Tym większe zdziwienie budzi np. informacja o gwałcie na mężczyźnie ze strony kobiety. O wiele łatwiej ludziom przychodzi uwierzyć w psychiczną przemoc dotykającą mężczyzn. Lecz odbiór społecz-

ny takich osób jest dla nich niekorzystny, padają stwierdzenia: „mięczak”, „pantoflarz”, „co z niego za mężczyzna” itp. Jednak, choć takie przypadki kłóca się z rolą, jaką mężczyznom przypisuje społeczeństwo, w jakimś stopniu ludzie zdają sobie sprawę, że wszystkie opisane wyżej sytuacje są możliwe, nieraz obserwują funkcjonowanie złych małżeństw, rozpad związków znajomych, oceniają kto był „gorszy”. Nie jest to tematyka nowa. Przypomnijmy sobie choćby ludową piosenkę o smutnym krasnoludku („bo miał żonę”), którą można znaleźć na płytach z muzyką dla przedszkolaków, gdzie żona „walkiem, kiedy chciała, swego męża krasnoludka wałkowała”, czy dowcipy odwzorowujące damsko-męskie konflikty. Nowością jest to, że ten „wstydlawy” temat trafił do mediów oraz, że jest pokazywany tak, by zmienić społeczny odbiór zarówno występującego zjawiska, jak i ofiar. Mówi się, aby traktować mężczyzn, których dotyka przemoc, jako poszkodowanych, którym należy się taka sama pomoc jak np. ofiarom-kobietom, a tym samym zachęca się poszkodowanych mężczyzn do szukania pomocy. Wzrastająca liczba zgłoszeń mężczyźni-ofiar stanowi wyzwanie dla profesjonalistów. Chodzi tu nie tylko o zapanowanie nad własnymi stereotypowymi reakcjami czy uprzedzeniami, aby równo traktować ofiary obu płci, ale i o autentyczne badania nad problemem oraz dostosowanie działania instytucji pomocowych do specyfiki ofiar-mężczyzn. Powszechnie dostępne statystyki (według których ponad 90% sprawców przemocy domowej to mężczyźni) maskują problem przemocy wobec mężczyzn, odbierając im prawo do profilowanej pomocy z poszanowaniem ich odmienności ze względu na płć i rolę społeczną.

SŁABA PŁEĆ? - DOBRA ŻONA GŁOWY MĘŻOWEJ KORONA

Rzeczywistość, kiedy żona bije męża, to temat tabu. Mężczyźni nie chcą przyznać się, że są dręczeni przez małżonki, bo to godzi w stereotyp silnego i zaradnego samca. Dlaczego kobiety znęcają się nad swoimi partnerami? Skąd wynika wzrastający w szybkim tempie wskaźnik przemocy wobec mężczyzn? Na czym polega zespół maltretowanego męża? Mężczyźni będący ofiarami przemocy domowej cierpią nie mniej niż kobiety maltretowane przez swoich partnerów. Mężczyźni mają większy opór przed zgłoszeniem przestępstwa, nawet jeśli doświadczana przemoc jest chroniczna i powoduje poważne obrażenia. Mężczyźni są również w większym stopniu narażeni na zlekceważenie w przypadku zgłoszenia przemocy do odpowiednich służb i istnieje większe prawdopodobieństwo, że sami zostaną zaaresztowani. Mężczyźni doświadczający przemocy domowej musi zmierzyć się z brakiem zaufania - najbliższego otoczenia, policji, sądu, organizacji pozarządowych. Jest bardzo samotny w swoim cierpieniu i tak samo bezbronny, jeśli nie bardziej, jak maltretowana kobieta. Już na samym początku swojej drogi musi walczyć ze stereotypem kobiecości i męskości, które nie są obce, nawet teoretycznie bezstronnym podmiotom, takim jak policja i sąd. W większości przypadków prawo staje po

stronie słabszej płci, np. w sytuacji przyznania opieki nad dziećmi czy wydania nakazu opuszczenia domu. Do strachu przed konsekwencjami zgłoszenia przestępstwa docho- dzi również lęk przed społecznym odrzuceniem i brakiem akceptacji. Niewielu mężczyzn potrafi głośno opowiedzieć o swoich doświadczeniach, ryzykując, poza bezzasadnym aresztowaniem czy eksmisją, szyderstwem i niedowierzaniem. Co więcej, powszechnie dostępne statystyki (według których ponad 90% sprawców przemocy domowej to mężczyźni) maskują problem przemocy wobec mężczyzn, kierując uwagę i środki materialne państwa na pomoc maltretowanym kobietom, tracąc z oczu potrzeby mężczyzn oraz odbierając im prawo do profilowanej pomocy z poszanowaniem ich odmienności ze względu na płć i rolę społeczną. Dlatego, dopóki problem przemocy domowej wobec mężczyzn nie zostanie upubliczniony i poważnie potraktowany przez państwo i organizacje pozarządowe, dopóty los maltretowanych mężczyzn będzie w rękach ich kata. Na pocieszenie można przypomnieć słowa piosenki: chłopaki nie płaczą.....

JOLANTA OLSZOWA

Z LISTÓW CZYTELNIKÓW...

PARADOKSY RZECZYWISTOŚCI

Dzień dobry Szanownej Redakcji!

Napała mnie dnia wczorajszego potworna myśl. Otóż, naród zwarłowa! Jednak skoro ja z tego narodu się rekrutuję Panie Dzieju i żem zmysłów nie postradał, to jakże konkludować, że naród... Co się dzieje przed tymi świętami? Przed wojną (chroń nas Panie Boże), przed naborem to rozumiem, ale przed świętami rozum za sztachety wyrzucić, to już się nie godzi. Tłumy, tłumy, tłumy: w sklepach, na parkingach, rynek kolbuszowski przejezdny tylko na rowerze Panie Dzieju, każdy jakby z piórem w zadku, jakby z fuzji wystrzelony. No, co się dzieje, czym ja co przegapił, czegoś nie wiem? Kiedyś po choinki tak się tłoczyli, bo zabraknie, teraz stoją i chną (choinki ma się rozumieć). Po ryby, bo wykupią, obecnie od listopada już pływają w Tesco. To za czym, za czym one, te ludzie tak galopują po mieście?

Wesołych, spokojnych i cichych Świąt Szanownemu Gronu Redakcyjnemu życzę

Przerażony Profesor

Święto Piosenki w Widelce

8 grudnia 2015 roku odbył się XV Powiatowy Festiwal Piosenki Obcojęzycznej w Widelce. Bierze w nim udział uzdolniona muzycznie młodzież gimnazjalna oraz uczniowie szkół średnich powiatu kolbuszowskiego. Cele konkursu to kreowanie nowych talentów artystycznych oraz rozwijanie zainteresowań językowych i muzycznych. Uczestnicy konkursu prezentują swoje umiejętności w dwóch kategoriach: zespoły muzyczne i soliści.

W tegorocznej edycji konkursu wzięło udział 9 szkół z powiatu kolbuszowskiego:

6 gimnazjów i 3 szkoły średnie. Jako pierwsze zaprezentowały się zespoły, po nich soliści. Wykonano utwory w językach: angielskim, francuskim i niemieckim.

Zaprezentowane występy zostały ocenione przez członków jury jako stojące na wysokim poziomie muzycznym i językowym. Bardzo wyrównany poziom wszystkich uczestników sprawił, że przyznane zostały po 2 równorzędne nagrody w kategorii solistów.

Biorąc pod uwagę opracowanie muzyczne, wykonanie oraz poprawność językową śpiewanych tekstów jury w składzie: Świętłana Styga, Marian Selwa, Anna Kwas, Mirosław Karkut oraz Renata Peret postanowiło w kategorii zespoły muzyczne przyznać następujące nagrody:

- I miejsce - zespół muzyczny z Gimnazjum w Cmolasie w składzie: Oliwia Nowicka, Agata Serafin,

- II miejsce - zespół muzyczny z Gimnazjum nr 2 w Kolbuszowej w składzie: Gabriela Kozińska, Karolina Gul, Weronika Marut, Aleksandra Drożdż, Sylwia Łagoda, Weronika Maziarz,

- III miejsce - zespół muzyczny „3xS” również z Gimnazjum nr 2 z Kolbuszowej w składzie: Paulina Sawuła, Alicja Słonka, Oliwia Starzec.

W kategorii solistów nagrody otrzymali:

- Nagrodę Grand Prix – Katarzyna Krawczyk z Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej,

- I miejsce – Anita Róg z Gimnazjum w Cmolasie,

- I miejsce – Klaudia Piechota z Gimnazjum w Niwiskach,

- II miejsce – Patrycja Wawrzonek z Gimnazjum w Niwiskach,

- II miejsce – Marcelina Karkut z Gimnazjum nr 2 w Kolbuszowej,

- III miejsce – Maciej Draus z Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej,

- III miejsce – Klaudia Śpiewak z Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej,

Wyróżnienie przyznano Weronice Maziarz z Gimnazjum nr 2 w Kolbuszowej.

Wszystkim laureatom konkursu składamy

serdeczne gratulacje. Laureaci zostali nagrodzeni cennymi nagrodami książkowymi i słodyczkami, a wszyscy uczestnicy dyplomami.

Dziękujemy członkom jury za podjęty trud oceny występów, pracownikom i dyrekcji Domu Kultury w Kolbuszowej za wsparcie techniczne oraz wszystkim nauczycielom za bardzo dobre przygotowanie uczniów do udziału w konkursie.

Joanna Sieraczyńska, Renata Peret

Uczeń ZSA-E z Weryni wicemistrzem województwa podkarpackiego wiedzy z zakresu BHP

25 listopada 2015 r. w siedzibie Okręgowego Inspektoratu Państwowej Inspekcji Pracy w Rzeszowie, odbył się finał wojewódzkiej olimpiady wiedzy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy w rolnictwie.

Najlepsi uczniowie eliminacji szkolnych, reprezentowali zespoły poszczególnych powiatów województwa podkarpackiego w finale wojewódzkim.

Powiat kolbuszowski reprezentował Adrian Wilczyński, uczeń klasy trzeciej Technikum z Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni.

Organizatorem Olimpiady oraz fundatorami cennych nagród byli: Państwowa Inspekcja Pracy, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Podkarpacka Izba Rolnicza, Agencja Nieruchomości Rolnych oraz Podkarpacki Urząd Marszałkowski i Wojewoda Podkarpacki. Celem konkursu jest propagowanie idei bezpieczeństwa i higieny pracy a w szczególności: bezpiecznej obsługi maszyn i urządzeń technicznych, zapobiegania wypadkom przy pracy oraz pogłębianie znajomości z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

W bieżącym roku była to już XVII edycja tej olimpiady, która cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem ze względu na swoją tematykę i cenne nagrody ufundowane przez sponsorów.

Zakres tematyczny wiedzy jaką wykazywali się tegoroczni finaliści obejmował:

- zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy w gospodarstwach

- wiadomości z zakresu głównych zagrożeń występujących w gospodarstwach

- przepisy prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy

- zakresy działań PIP i KRUS

Uczniowie z Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni od wielu lat z sukcesami biorą udział w tej olimpiadzie zajmując czołowe lokaty w województwie. Uczniów do konkursu przygotowuje nauczyciel Bolesław Krzysztofiński

specjalista ds. bhp w szkole. Tegoroczny finalista Adrian Wilczyński otrzymał od wojewody dyplom i wyróżnienie, od sponsorów bardzo cenne nagrody.

25.11.2015

Opracował: Bolesław Krzysztofiński

ŚWIĄTECZNY I ARTYSTYCZNY GREENPOINT

Tradycyjnie, grudzień w życiu Polonii Nowojorskiej to przede wszystkim czas spotkań opłatkowych.

Na opłatek w nowojorskim Instytucie Piłsudskiego mieliśmy okazję zaprosić naszych przyjaciół z Kolbuszowej Maksymiliana Starca i jego syna Maksymiliana juniora. W instytutowej galerii sztuki podziwialiśmy piękną choinkę przozdobioną w gwiazdy i kolorowe łańcuchy z obrazami Wojciecha Kossaka w tle. Gości przywitały: prezes dr Magda Kapuścińska i dyrektor wykonawcza dr Iwona Korga. Opowiedziały o ostatnich miesiącach działalności Instytutu, w których najważniejsza była przeprowadzka z Manhattanu na Greenpoint. Po poświęceniu opłatków składaliśmy sobie życzenia. Stoły uginały się od smakołyków. Serwowano wina, a później przyszedł czas na kolędowanie. Przy akompaniamentie pianina śpiewaliśmy znane, polskie kolędy. Zdaniem wszystkich uczestników tegoroczne spotkanie opłatkowe było bardzo udane.

100 metrów od Instytutu Piłsudskiego, przy

910 Manhattan Ave. w artystycznej kawiarni Starbucks przez cały grudzień i pierwszy tydzień stycznia 2016 r. czynna jest wystawa pt. „Spectrum” prac uczestników kolbuszowskiego pleneru malarskiego. Wspólnie z Maksymilianem Starcem zawiesiliśmy specjalnie przygotowane na tę ekspozycję obrazy 20 artystów. Wystawiają: Anna Baran, Wojciech Baran, Józefa Czachor, Katarzyna Cesarz, Wojciech Trzyna, Eugeniusz Geno Małkowski, Klaudia Potapow, Eugeniusz Potapow, Wiesława Tomasik-Kruszewska, Zenon Kruszewski, Rena Wota Cywicka, Aleksander Majerski, Leszek Kuchniak, Edward Kociański, Maksymilian Starzec (współkurator pokazu), Henryk Lasko, Marcin Lubera, Maria Fuks, Jolanta Dymowska i Aleksander Grzybek. Na ponad stuletniej ceglanej ścianie zawisły dzieła profesjonalnych artystów wykonane głównie na papierze w kilku technikach. Dominantą osi ekspozycji jest malowana płaskorzeźba Aleksandra Majerskiego

przedstawiająca ptaki. „Spectrum” jest 110 wystawą w tej otwartej w 2007 roku kawiarni Starbucks.

Anna i Janusz Skowronowie- Nowy Jork

Redakcji i czytelnikom „Przeglądu Kolbuszowskiego” życzymy radosnych Świąt Bożego Narodzenia i szczęśliwego Nowego Roku.

Wystawa zawieszona

Maksymilian Starzec junior, dr Magda Kapuścińska, Anna i Janusz Skowronowie i Maksymilian Starzec

Powitanie gości

WERNISAŻ PLENERU „BRZOZÓW 2015”

Efektom jednodniowego pleneru, który odbył się 4 października 2015 r. w Brzozowie i Wzdowie było kilkadziesiąt prac plastycznych i fotograficznych wykonanych przez uczestników.

W plenerze aktywnie i z pasją wzięło udział kilkadziesiąt artystów amatorów i profesjonalistów. Wszystkie prace prezentują bardzo dobry poziom świadczący o dojrzałości twórców, ich wrażliwości i talentie.

Wernisaż odbył się w andrzejkowy wie-

czór (28 listopada 2015 r.), mimo niesprzyjającej pogody miłośnicy pasteli i obiektywu nie zawiedli. Wśród publiczności z Kolbuszowej, znalazły się także osoby z Sokołowa Małopolskiego oraz z Rzeszowa. Przygotowana, przy współpracy Miejskiego Domu Kultury i Kolbuszowskiej Gildii Fotografów, ekspozycja zrobiła na wszystkich dobre wrażenie. Po obejrzeniu wystawy uczestnicy, w tym także plenerowicze z Brzozowa, obejrzeni prezentacją multimedialną, przy której nie zabrakło śmiechu oraz wspólnych wspomnień z wyjazdu.

Wystawa zbiegła się z tradycyjnymi andrzejkami, do magicznej atmosfery zagrał zespół Medium. Artyści i widzowie radośnie poszli razem w tany. Miła aura tego spotkania utrzymywała się do samego końca.

Dekomunizacja po kolbuszowsku

Mielczanie pogonili ostatniego bolszewika. 28 listopada br. ważąca około dwie tony figura sowieckiego żołnierza została usunięta i wywieziona do muzeum PRL-u w Rudzie Śląskiej. Koszt tej spektakularnej operacji obliczonej na 20 tys. zł. zrównano do zera. Firmy dokonujące rozbiórki i transportu pokazały klasę i nie przyjęły zapłaty. Przez ponad pół wieku w Mielcu naprzeciw budynku PZPR, a w III RP na placu obok starostwa kilka ton betonu „chwaliło bohaterką Armię Radziecką – Wyzwolicelkę Narodów...” Od tej pory wszystkie mieleckie stowarzyszenia patriotyczne i działacze PiS mają powód do dumy. W czasie ostatniej kampanii wyborczej do parlamentu niektórzy kandydaci PiS-u w swoim programie wyborczym sprawę usunięcia tego pomnika uznali za priorytet.

Taki pomnik oddający „Chwałę bohaterkiej Armii Radzieckiej” znikł z kolbuszowskiego rynku 26 kwietnia 1993 r., czyli ponad 22 lata wcześniej od mieleckiego, ale w Kolbuszowej z tego powodu nie widać dumy, bo jeszcze są peerelowskie ulice, które jak dotąd są nie do ruszenia. Kolbuszowski pomnik udało się usunąć jeszcze w czasie I kadencji Rady Miejskiej w Kolbuszowej. Kolbuszowski oddział Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Sybiracy, Solidarność, Konfederacja Polski Niepodległej i Forum Obywateli Ziemi Kolbuszowskiej wnieśli wniosek do rady o usunięcie pomnika oddającego hołd Armii Radzieckiej.

Przez trzy lata w temacie pomnika pię-

trzyły się tylko trudności. Albo to głosowanie okazało się nie ważne, albo nie było quorum. A to rada nie poinformowała zainteresowanych, na jakim etapie jest ten feralny pomnik. Zabawa „chcemy a nie możemy” trwała trzy lata od 1990-1993r. Latem 1992r. Kolbuszowę odwiedził pochodzący z Lipnicy pan Stanisław Nowak. Przybył on z Kanady do „wolnej”, jak sądził po 4 czerwca 1989r. Ojczyzny. Przed emigracją do Kanady był represjonowany przez UB, jako były żołnierz AK i był więźniem kolbuszowskiego UB i rzeszowskiego zamku-kaźni Podkarpacia. Przechodząc latem 1992r. przez kolbuszowski rynek doznał szoku na widok pomnika wdzięczności Armii Radzieckiej i stwierdził, że Kolbuszową nadal rządzą ubecy w osobach braci Osetków, Łagoda, Sołtys, Szlachetka, Łukowicz i Niedbalec. Zbulwersowany tym przykrym dla niego faktem napisał po powrocie do Kanady list dotyczący likwidacji tego pomnika do Rady Miejskiej w Kolbuszowej oraz do Przeglądu Kolbuszowskiego z prośbą o wydruk jego treści na łamach gazety. List ten odczytano na sesji rady i wydrukowano w 15 numerze Przeglądu Kolbuszowskiego w styczniu 1993r. Ten odważny i nie skażony Homo Sovieticusem list pana Nowaka wywołał sporo emocji.

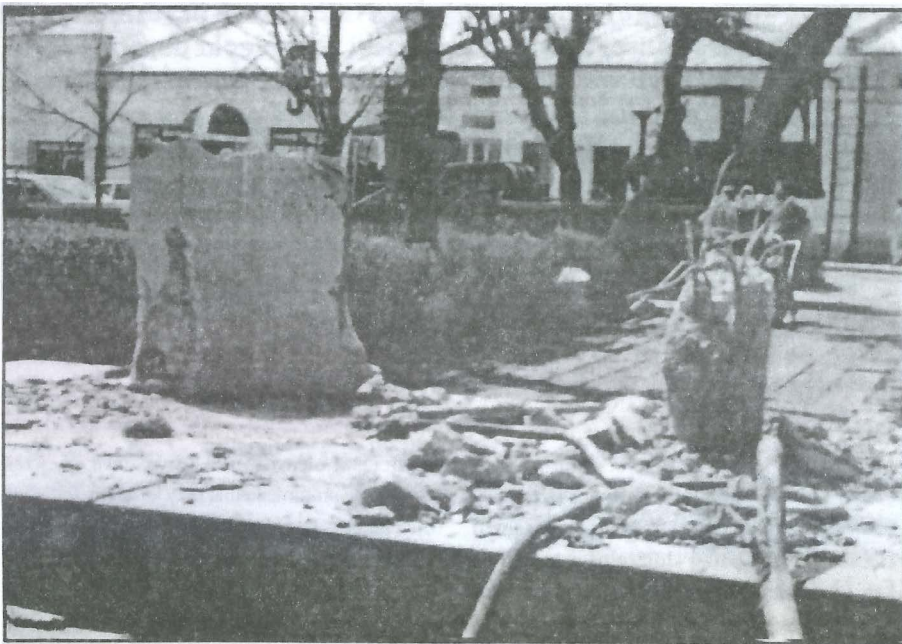
W 17 numerze Przeglądu Kolbuszowskiego ukazał się artykuł mojego autorstwa „Pomnik bezradności”, za treść którego obierało mi się od przewodniczącego I kadencji rady pana Jerzego Fitasa. Ten artykuł pisałem chyba z pół roku, bo już kartka jego brudnopisu pożółkła, a na radzie nic nie drgnęło w temacie pomnika. Dni się wypełniały i nadszedł dzień 5 marca 1993r., wtedy to dotknęła mnie wena, twórca bałagan zaprocentował i na pożółkłej

kartce dopisałem końcówkę artykułu „Pomnik bezradności”, w którym pisałem... „*Rzadkim zbiegiem okoliczności 5 marca 1993r. – w 40-tą rocznicę śmierci J. Stalina- , zwołała się Rada Miasta i Gminy Kolbuszowa.*

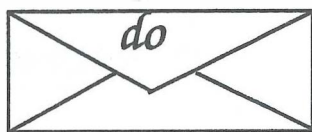
Na porządku dziennym podjęto temat nieśczęsnego pomnika. Kolbuszowscy Rajcy dali tego dnia świetne theatrum. Czuć było oddech Stalina za plecami radnych. Demokratycznie uchwalona uchwała dotycząca „przeróbki” pomnika pod wpływem „przekonywujących argumentów” niektórych radnych, została odwołana. Sposób załatwienia tego tematu doprowadził do demonstracyjnego opuszczenia sali przez przedstawicieli kolbuszowskich organizacji społecznych...” W 18 numerze Przeglądu Kolbuszowskiego z maja 1993r. ukazała się ostra krytyka artykułu „Pomnik bezradności”. Pan przewodniczący rady Jerzy Fitas ostro „przejechał” się po autorze tego artykułu. Każdy ma prawo do krytyki. 26 kwietnia 1993r. uchwałą Rady Miejskiej w Kolbuszowej, na wniosek Społecznego Komitetu Modernizacji Pomnika, pod naciskiem organizacji społecznych tj.: SZŻAK, KPN, Sybiraków, Solidarności i Forum Obywateli Ziemi Kolbuszowskiej zburzono pomnik bezradności.

W Rzeszowie, w stolicy Podkarpacia, na własności o. Bernardynów nadal stoi Pomnik Czynu Rewolucyjnego, który według prezyden-

Kolbuszowa 26.04.1993r.

Fot. Jan Skowroński

Listy

Edmonton 20.11.1992r.

Nowak Stanisław
10509-77 str.

Edmonton Alberta
Canada T6173C8

Forum Obywateli

Ziemi Kolbuszowskiej i
Gazeta "Przegląd Kolbuszowski"

W załączeniu przesyłam kopię listu skierowanego do Urzędu Miasta i Gminy w Kolbuszowej z uprzejmą prośbą do Naczelnego Redaktora Gazety "Przegląd Kolbuszowski" o zamieszczenie treści tego listu w gazecie.

Z należnym szacunkiem
Nowak Stanisław
Kanada

W miesiącu lipcu 1992r byłem w Polsce gdyż mój rodowód wywodzi się z Lipnicy powiat Kolbuszowa. W

czasie okupacji niemieckiej mieszkańcy Lipnicy byli częściowo wysiedleni. A po pseudowyzwoleniu Polski zmuszono nas rolników do wstępowania do kolchozów (zagłady).

Do Kanady wyjechałem w 1960r. gdyż byłem zniechęconym przez komunistyczną władzę. Polska nie miała własnego rządu. Polską rządziła agentura sowiecka od 1944r. Byłem żołnierzem AK w czasie okupacji niemieckiej, walczyłem o wolną i sprawiedliwą Polskę, za co byłem aresztowany przez oprawców polskich (ubeków).

Siedziałem w Kolbuszowej w UB w piwnicy po kolana w wodzie i po nocach przesłuchiwany, bity zato, że walczyłem przeciw okupantom niemieckim. Następnie wywieziono mnie na Zamek do Rzeszowa. Siedziałem tam 8 m-cy bez sądu i wyroku. W Rzeszowie w więzieniu

siedziałem razem w celi z oficerami AK. Oni również siedzieli bez wyroku. Tychoficerów zabierano z celi i ślad po nich zaginął.

Obecnie imperium dyktatury komunistycznych zbrodniarzy we wschodniej Europie rozpadło się raz na zawsze. Zniknęły wszystkie pomniki wdzięczności dla Armii Radzieckiej, a w Kolbuszowej stoi obelisk, który symbolizuje zniewolenie Polski przez Armię Radziecką. Gdy przechodziłem obok tego pomnika przypominało mi się, że Kolbuszową rządzi: Osetki, Łagoda Sołtys, Szlachetki, Łukowicz, Niedbałec i inni oprawcy narodu polskiego. Pytam uprzejmie - dlaczego zapomina się o żołnierzach, którzy oddali swe życie w walce o Kolbuszowę we wrześniu 1939r., o Akowcach, którzy zginęli od kul niemieckich, a inni żołnierze AK zginęli z rąk UB. Ich przelana krew woła o pomstę do

nieba. Tym bohaterom należy zbudować wspólny pomnik w Kolbuszowej, a ja dołożyłbym też cegiełkę.

Panie Przewodniczący, Panie Burmistrzu, Wysoka Rado proszę Was bardzo, zburzcie ten ohydny obelisk. Nie czekajcie ani godziny, a świat będzie o Was pisał, że stanęliście na wysokości zadania jako Polacy. Gdy sami mieszkańcy Ziemi Kolbuszowskiej nie usuną tego obelisku to będę zmuszony pisać-prosić tych Górali co usunęli Lenina z Poronina. Lenin z Poronina miał plan zbiec piechotą do Kanady, ale Górale zrzucili go w przepaść górską, aby nigdy nie stanął na polskiej ziemi zbroczonej krwią polską przez bolszewików.

Proszę uprzejmie Pana Przewodniczącego Rady o odczytanie tego listu na posiedzeniu Wysokiej Rady.

Równocześnie niech mi będzie wolno prosić Pana o poinformowanie mnie o przebiegu przedmiotowej sprawy, za co serdecznie dziękuję.

Z należnym szacunkiem
Stanisław Nowak
Kanada

ta Ferenc wpisał się w świadomość społeczeństwa, jako symbol Rzeszowa. Ale według tego społeczeństwa ten rzeszowski pomnik wpisał się również w jego świadomość, jako pogardliwa nazwa damskich genitalii. W czasie ostatniej kampanii wyborczej do parlamentu, niektórzy

kandydaci PiS-u w swoich programach wyborczych poparli inicjatywę „koLibra” (stowarzyszenie działające na rzecz dekomunizacji Polski) i zadeklarowali, że w nowo wybranym parlamencie będą za likwidacją sowieckich i PRL-owskich symboli. Ciekawe, co na to nasz

poseł? W Kolbuszowej cztery ulice tj. ul. 22 Lipca, ul. J. Krasickiego, ul. Zawadzkiego, ul. Gwardii Ludowej, od 26 lat czekają, by pozbić tabliczki z ich napisami i wysłać na adres: Muzeum PRL-u w Rudzie Śląskiej.

Stanisław Gorzelany

Wymyśl imię dla drzewa - pomnika przyrody

Na terenie wsi Bukowiec, w Gminie Kolbuszowa rośnie stary dąb szypułkowy, który jest pomnikiem przyrody.

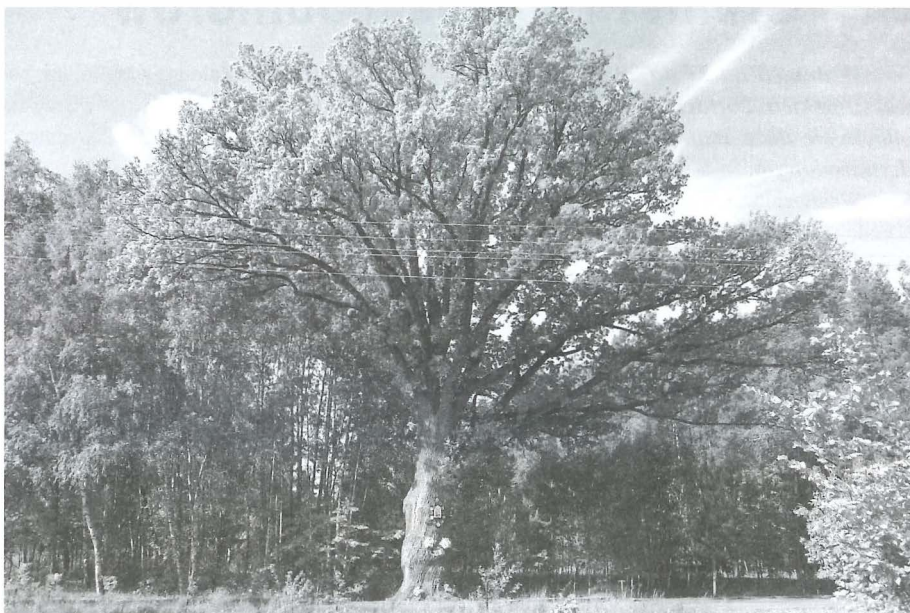
Ze względu na okazałe rozmiary jakie osiąga (obwód pnia 576cm) i sędziwy wiek (ok. 370 lat), sprawia majestatyczne wrażenie oraz jest symbolem długowieczności, dostojności i siły. Można go podziwiać przy drodze powiatowej relacji Bukowiec – Trześń.

Z inicjatywy mieszkańców Bukowca, dla upamiętnienia 1050 rocznicy Chrztu Polski oraz jubileuszu 50-lecia Szkoły Podstawowej w Bukowcu, Burmistrz Kolbuszowej serdecznie zaprasza do wzięcia udziału w wyborze i nadaniu imienia dla tego monumentalnego drzewa. Szczegółowe zasady plebiscytu określa regulamin.

Na propozycje czekamy do końca 2015r.

Więcej szczegółów na stronie internetowej: www.kolbuszowa.pl

www.spbukowiec.kolbuszowa.pl i www.kolbuszowa.pl

Piłka Nożna Halowa - Gimnazjaliści z Kupna najlepsi w gminie i powiecie

W dniu 26 listopada w Hali Widowiskowo Sportowej przy ZS w Raniżowie zostało rozegrane Powiatowy Turniej Piłki Nożnej w kategorii gimnazjum chłopców.

W turnieju wzięło udział sześć zespołów m.in zespół z Kupna reprezentujący naszą gminę, gdzie wcześniej wywalczył sobie awans, wygrywając Gminny Turniej o Puchar Prezesa Fundacji Kultury Fizycznej i Sportu pokonując takie zespoły jak Gimnazjum nr 2, Gimnazjum nr 1 i Widelkę.

Uczestniczące zespoły zostały podzielone na dwie grupy po trzy zespoły I grupa (Majdan, Trzęsówka, Dzikowiec), II Grupa (Kupno, Niwiska, Raniżów)

Turniej był rozgrywany „każdy z każdym” Poziomy rywalizacji stał na bardzo dobrym i wyrównanym poziomie.

Zwycięzcy grup spotkali się w finale w meczu o I miejsce, drużyny które zajęły II miejsce w grupie zagrały o III miejsce

Mecz o I – II miejsce Dzikowiec – Kupno (0:1) 1:2

Mecz o III – IV miejsce Majdan K. - Raniżów (0:1) 1:2

Po zakończeniu turnieju pamiątkowe dyplomy i puchary wręczył powiatowy organizator sportu pan Maciej Przybyło

Najlepszymi i Najskuteczniejszymi zawodnikami z drużyny Kupna byli: Sylwester Bigdoń z ilością 5 bramek w turnieju, Bartłomiej Wiktor 2.

Zawody Poprowadził Michał Potępa - sędzieja grupy Mielec

Gimnazjum Kupno reprezentowali: Mateusz Sitko, Paweł Gruszka,

Mateusz Selwa, Bartłomiej Wiktor, Sylwester Bigdoń, Dawid Guzy, Marek Draus, Adrian Faryniarz, Bartłomiej Augustyn, Paweł Gola

Przygotowanie do zawodów oraz opiekę nad drużyną podczas turniejów sprawował Jacek Kret - nauczyciel ZS w Kupnie

Wyniki gier:

Kolbuszowa nr 2 - Kupno	1:2
Kolbuszowa nr 1 - Widelka	6:3
Kolbuszowa nr 2 - Widelka	5:3
Kupno - Kolbuszowa nr. 1	3:1
Widelka - Kupno	3:7

Końcowa klasyfikacja

- I Gimnazjum Kupno
- II Gimnazjum Kolbuszowa nr 1
- III Gimnazjum Kolbuszowa nr 2
- IV Gimnazjum Widelka

Najwięcej bramek: 8 w turnieju strzelił Sylwester Bigdoń

Powiatowy Turniej Piłki Halowej w Raniżowie- 26 listopad

Wyniki gier:

I Trzęsówka – Majdan K. (0:3) 0:4	
II Niwiska – Kupno (2:1)	3:4
I Majdan K.- Dzikowiec (0:1)	0:2
II Kupno – Raniżów (1:0)	1:1
I Dzikowiec – Trzęsówka (2:0)	3:0
II Raniżów - Niwiska (0:0)	1:0
Mecz o III – IV miejsce Majdan K. - Raniżów (0:1)	1:2
Mecz o I – II miejsce Dzikowiec – Kupno (0:1)	1:2

Końcowa Klasyfikacja

- I G. Kupno
- II G. Dzikowiec
- III. G. Raniżów
- IV G. Majdan. K.
- V G. Niwiska
- VI G. Trzęsówka

Opracował: Jacek Kret

Junior Młodszy na podium podczas Grand Prix Polski Juniorów

W dniach od 27 do 29 listopada na warszawskich kortach badmintonowych odbyła się duża impreza o zasięgu międzynarodowym.

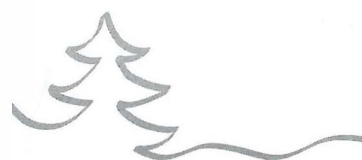
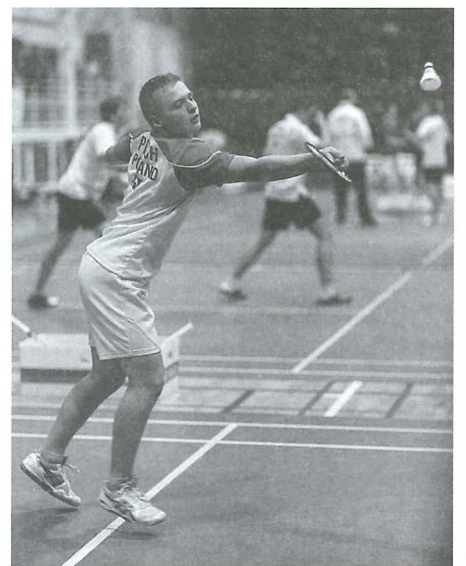
W turnieju wzięli udział zawodnicy Kadry Narodowej Juniorów i Juniorów Młodszych oraz zawodnicy Białorusi i Ukrainy. Start Widelka wystawił także swoich reprezentantów, w kategorii Junior zagrał Konrad Płoch i Paweł Kopański, natomiast w kategorii Młodzik - Szymon Maciąg. Paweł i Szymek uplasowali się poza podium odpadając w ćwierćfinałach. Świetny wynik odnotował Konrad Płoch grający wspólnie z Adamem

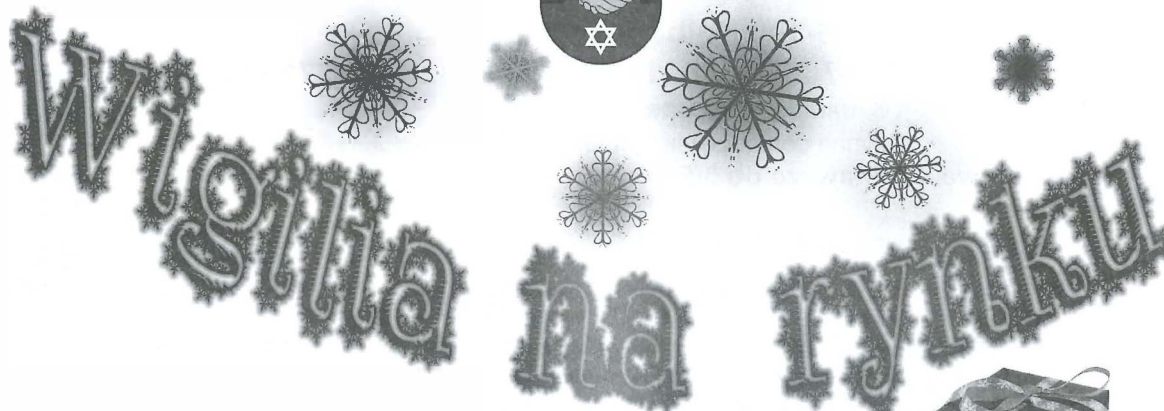

Szolcem (KS Hubertus Zalesie Górne) w grze podwójnej. Chłopcy zagraли o brązowy medal z parą starszą o dwa lata, będącą w Kadrze Narodowej i w pięknym stylu wygrali w dwóch setach.

Przed zawodnikami Startu Widelka kolejny duży turniej, tym razem POLISH INTERNATIONAL w LUBINIE. Z informacji Polskiego Związku Badmintonu wiemy, iż na tę dużą imprezę w ramach Kadry Narodowej powołanie otrzymał nasz zawodnik Konrad Płoch.

Gratulujemy i życzymy kolejnych sukcesów.

Piotr Surowiec

Wigilia na rynku

20 XII 2015

Kolbuszowa

12.00 Msza Święta w Kolegiacie pw. Wszystkich Świętych

13.00 SPOTKANIE PRZY WIGILIJNYM STOLE
Wspólna modlitwa, opłatek, potrawy wigilijne przygotowane
przez organizatorów, kolędowanie

Dodatkowe atrakcje

*Szopka, Występy Kolędników, Kiermasz Świąteczny,
Święty Mikołaj*

*Zapraszamy do wspólnego spędzenia czasu
w świątecznym nastroju*

WSPÓLORGANIZATORZY

Urząd Miejski w Kolbuszowej, Miejski Dom Kultury, Fundacja na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu, Spółdzielnia Socjalna „Smak”, Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Zespół Szkół Specjalnych w Kolbuszowej Dolnej, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Środowiskowy Dom Samopomocy, Fundacja „Serce”, Caritas, Kolbuszowskie Koło Kobiet, Restauracja „Galicja”, Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu-Samopomoc Chłopska, Piekarnie - Józefa Magdy, Jana Stobierskiego, Witolda Węgrzyna, Zakład Usług Komunalnych, Zakład Ciepłownictwa i Administracji Zasobem Mieszkaniowym, Zakład Wodno-Kanalizacyjny, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Pizzeria- Bar Black Jack, Bistro Soprano- Marcin Szypuła, Akcja Katolicka, KGW Domatków, KGW Nowa Wieś, KGW Kolbuszowa Górna, Ks. Proboszcz Lucjan Szumierz, Grupa Folklorystyczna Seniorów – Ziemia Podkarpacka, Centrum Rozwoju Artystycznego Śpiew, Taniec, Muzyka – Mariola Nycek, Anima – Centrum Psychiatrii, Zielone Ogrody - Magdalena Miloś- Zygora

S T W - rok powstania 1965

SPÓŁDZIELNIA TRANSPORTU WIEJSKIEGO W RZESZOWIE

36-100 Kolbuszowa, ul. Handlowa 2

Tel. 17 2271666, 17 2271962, Fax 17 2271465

OFERUJEMY USŁUGI:

Badania techniczne pojazdów:

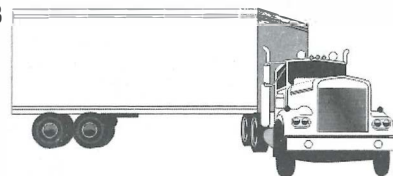
Czynne poniedziałek - piątek 7 - 16, sobota 7 - 13

Samochody osobowe - dostawcze do 3.5 t

Ciągniki rolnicze

Samochody z instalacją gazową - motocykle

Badania: c, d, e, f

OFERUJEMY

- naprawy samochodów osobowych i ciężarowych
- naprawa i serwis ogumienia:
- wymiana opon do samochodów ciężarowych, TIR, maszyn i ciągników rolniczych oraz samochodów osobowych
- profesjonalne urządzenia i materiały.

Wymiana i sprzedaż olejów silnikowych, przekładniowych, hydraulicznych.

Czynne poniedziałek - piątek 7 - 17, sobota 7 - 13

Usługi transportowe samochodami skrzyniowymi i samowładawczymi

Stacja paliw prowadzi sprzedaż

Czynne poniedziałek - piątek 7 - 16, sobota 7 - 15

- Oleju napędowego i etylina U 95 - dostawy tylko z ORLEN PŁOCK
- akcesoria
- oleje silnikowe
- przekładniowe
- płyny niezamarzające do układów chłodzenia
- sznurki do pras samobierających itp.
- Sprzedaż materiałów budowlanych: cement, wapno, cegła, piasek, żwir.

W ciągłej sprzedaży węgiel orzech, kostka i miał - dowóz do 3 km. Gratis.

Stosujemy: niskie ceny z możliwością negocjacji, upusty, niespodzianki.

Sprawdź nasze ceny!!!

Nadaje program

na Falach Średnich AM 1062 kHz
codziennie od poniedziałku do soboty
w następujących godzinach

rano od 7:00 do 9:00

wieczorem od 17:00 do 19:00

w niedziele i święta od 13:00 do 15:00

Ciekawe wydarzenia z życia naszego regionu, informacje, wywiady, relacje, dobre muzyka, koncert zyczeń, ogłoszenia, rekordy, życie gospodarcze i społeczne, audycje dla młodzieży, sport i kultura, ciekawe inicjatywy, opinie.

Informacje, ogłoszenia, reklamy, zgłoszenia do niedzielnego koncertu zyczeń
tel/fax 17 28 37 295 od godz. 8:00 do 15:00
Adres: „Twoje Radio Cmolos”, Cmolos 269A, 36-105 Cmolos

TELEFON DO RADIA: (017) 744 44 22

„Przegląd Kolbuszowski”

liczy na młode talenty!!!
Masz dziennikarski pazur?
Pisanie jest Twoją pasją?

Połącz piękne
z pożytecznym
i zgłoś się do naszej
redakcji, a Przegląd
pozwoli zaistnieć

Ci medialnie!

Kontakt: 781 075 513,
604 541 286,
17/ 22 73 658,
17/ 22 71 456

STACJA KONTROLI POJAZDÓW

U nas na badanie techniczne
nie musisz się umawiać!

FHU

"BRATEK"

Kolbuszowa Górna 275,
tel./fax 17 22 73 466, 500 170 306

CZYNNE:

poniedz. piątek - 8⁰⁰ - 18⁰⁰,
sobota 8⁰⁰ - 14⁰⁰

**BADANIA TECHNICZNE - PRZEGLĄDY
REJESTRACYJNE**

- samochody osobowe - dostawcze do 3,5 t
- ciągniki rolnicze
- samochody z instalacją gazową, - motocykle
- samochody sprowadzane z zagranicy,

OFERUJEMY:

- części zamienne do samochodów krajowych i zagranicznych
 - klocki hamulcowe, szczęki
 - elementy zawieszenia i układów kierowniczych
 - tłumiki, amortyzatory - Wymiana Gratis
 - oleje: SHELL, BP, CASTROL, MOBIL, LOTOS
- WYMIANA GRATIS!!!**
- filtry oleju, powietrza, paliwa
 - kompleksowa komputerowa diagnostyka pojazdów,
 - kasowanie inspekcji serwisowych, regulacje,
 - układy wtrysku benzyny, ABS, Air Bag, ASR.

SUPER OFERTA!!!

- regulacja geometrii zawieszenia na najnowszym urządzeniu komputerowym firmy BEISSBARTH

BEZPEŁNIE:

- sprawdzimy pełną geometrię zawieszenia pojazdu - przy zakupie 4 szt. opon dotyczy również naszego centrum serwisowego ogumienia - (Plac GS Kolbuszowa), tel. 017 22 74 359

TYLKO U NAS!!!

- Serwis klimatyzacji samochodowych
- uzupełnianie gazu
- czyszczenie instalacji klimatyzacyjnych
- filtry do wkładów klimatyzacji samochodowych

dobre

ubezpieczenia.eu

warta.

**ERGO
HESTIA**

HDI

InterRisk
VIENNA INSURANCE GROUP

Allianz

Gothaer

LINK4

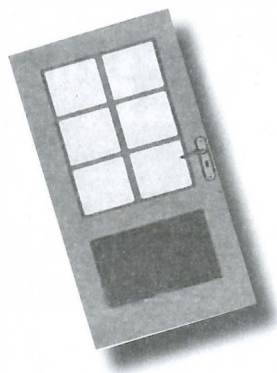
36-100 Kolbuszowa, ul. Kościuszki 12 (okok Urzędu Skarbowego), tel. (17) 22 71 588

36-050 Sokołów Młp., ul. Rynek 14, tel. (17) 77 13 21

39-460 Nowa Dęba, ul. Słowackiego 1A, tel. (15) 84 65 31

e-mail: poczta@dobreubezpieczenia.eu

www.dobreubezpieczenia.eu

ZET-BUD,

CENTRUM DRZWI I PANELI

■ SIDING, PODSUFITKI

■ DOCIEPLENIA

■ KOREK ŚCIENNY I PODŁOGOWY

■ OKNA, PARAPETY

SIEDZIBA: KOLBUSZOWA, UL. HANDLOWA 3

TEL. 17 22 70 045

ZAPRASZAMY DO NOWEGO SALONU SPRZEDAŻY!

Zapraszamy Państwa do Nowego Sklepu
DELIKATESY ORZECH w Kolbuszowej
ul. Bora – Komorowskiego 14 (obok baru Absynt)

Oferujemy artykuły: ■ spożywcze ■ nabiał ■ zawsze świeże mięso i wędliny
■ owoce i warzywa ■ smaczne pieczywo ■ słodczy ■ lody i produkty mrożone.

■ Dodatkowo produkty chemii gospodarczej
oraz artykuły monopolowe i papierosy.

Zapewniamy naszym Klientom
miłą atmosferę zakupów
oraz gwarancję wyboru
najlepszej jakości produktów.

Zapraszamy do korzystania z
programu Karty Stałego Klienta

PUNKTY ZBIERAJ -
NAGRODY ODBIERAJ

NAJLEPSZE ZAKUPY TO ZAKUPY BLISKO DOMU. ZAPRASZAMY

Z. P. U. H.

STALBET

ADAM FORYŚ

KOLBUSZOWA, UL. J. WIKTORA 15
(BOCZNA UL. RZESZOWSKIEJ)

TEL./FAX 17 22 73 047

KOM 510 463 899

OFERUJE:

MARKOWE PŁYTKI CERAMICZNE

SYSTEMY DOCIEPLEŃ
(GREINPLAST, CERESIT)

BETON Z TRANSPORTEM

ZAPRASZAMYW GODZ. 7⁰⁰ - 17⁰⁰W SOBOTY 7⁰⁰ - 13⁰⁰**SPECJALISTYCZNY
GABINET LEKARSKI**

DR N. MED.

ARKADIUSZ FLIS

SPECJALISTA GINEKOLOG - POŁOŻNIK

36-100 Kolbuszowa

www.flisarkadiusz.com

ul. Nowe Miasto 51 (I piętro)

/przy aptecę Pani mgr Furmańskiej/

USG 4D

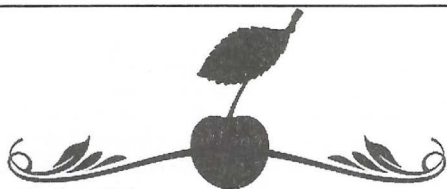
- genetyczne • sutka
- jamy brzusznej
- przepływy naczyniowe • cytologia

GODZINY PRZYJĘĆ:

Wtorek, Piątek 17.15 – 19.15

/pozostałe dni tygodnia po kontakcie
telefonicznym/

REJESTRACJA: Telefon: 17 22 74 739; 601 257 537

Wisienka*Bar Restauracja*

Kolbuszowa, ul. Sokołowska 79

- Pizza ■ dania obiadowe
- śniadania ■ desery ■ alkohole

Organizujemy catering
oraz przyjęcia okolicznościowe.

Godziny otwarcia:

poniedziałek - piątek: 10⁰⁰-21⁰⁰sobota - niedziela: 12⁰⁰-21⁰⁰**tel. 17 744 40 77****Dowóz na terenie miasta gratis!****abakus**ul. Wiktora 21
36 - 100 Kolbuszowa
tel.: 17 2270 230
studio@abakuskolbuszowa.pl
www.abakuskolbuszowa.pl

druk

fotografia

reklama

- profesjonalne videofilmowanie (HD-Blue Ray) i fotografowanie wszelkich uroczystości
- fotoksiążki, albumy tradycyjne ze zdjęciami

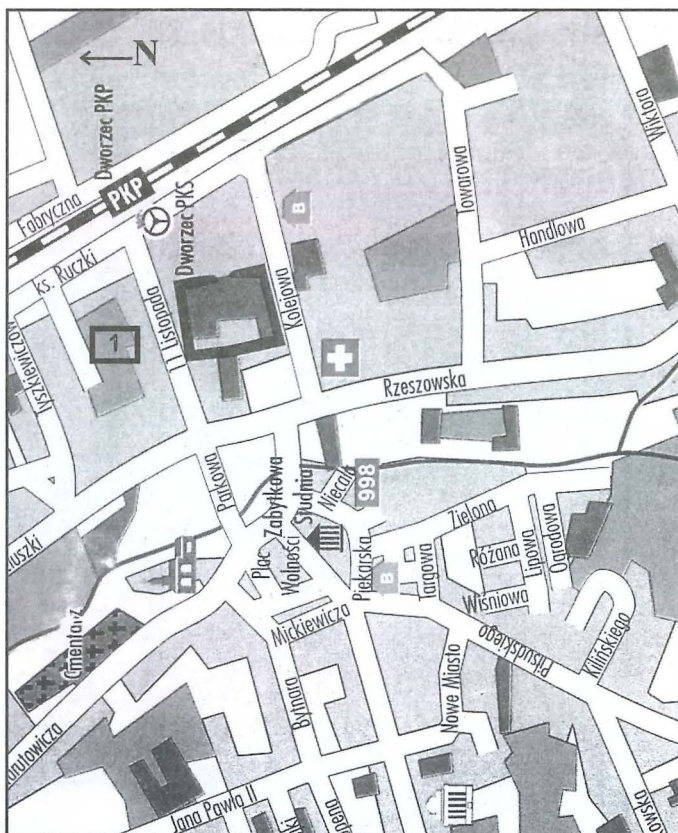
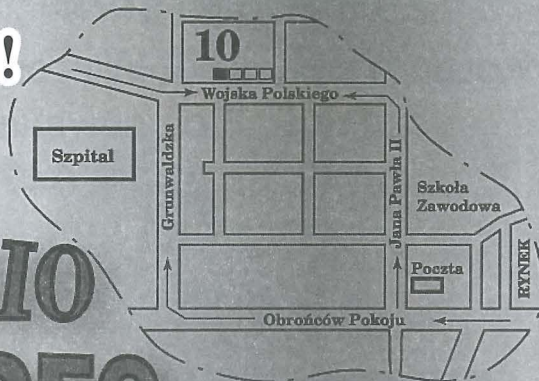
**PROMOCYJNE CENY
NA WYKONYWANIE ZDJĘĆ!!!**

Jan Cichoń

STUDIO FOTO-VIDEO

Zapraszamy do korzystania z naszych usług!

**36-100 Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10
tel. 17/ 22 71 687, tel. kom. 692 550 382**

F.U.H. LUPROM ZŁOTNIK

36 - 100 Kolbuszowa ul. 11 - Listopada 13 obok Starostwa, tel. 17 22 74 096.

Oferujemy:

- sprzedaż biżuterii złotej i srebrnej (obrączki ślubne) ■ naprawy jubilerskie
- skup złota i srebra ■ dorabianie kluczy ■ kodowanie kluczy samochodowych z immobilizerem ■ usługi grawerskie.

Sprzedają: zamków, wkładek, klódek, breloków, biżuterii srebrnej i srebrnych obrazków

Godz. otwarcia: pn - pt: 9.00 - 16.30, sob: 9.00 - 13.00

GWARANTUJEMY WYSOKĄ JAKOŚĆ I NISKIE CENY!

1

Miejsce na Twoją reklamę

KONTAKT

tel. 17 22 73 658, 781 075 513
17 22 71 456, 604 54 12 86

przeгляд 2016

2016

KOLBUSZOWSKI

STYCZEŃ

- 1 P Nowy Rok
Mieczysława, Mieszka
- 2 S Izydora, Makarego
- 3 N Danuty, Genowefy
- 4 P Eugeniusza, Tytusa
- 5 W Edwarda, Szymona
- 6 Ś Trzech Króli: Kacpra,
Melchiora, Baltazara
- 7 C Lucjana, Juliana
- 8 P Mściława, Seweryna
- 9 S Marceliny, Marcjanny
- 10 N Jana, Wilhelma
- 11 P Honoraty, Matyldy
- 12 W Arkadiusza, Czesławy
- 13 Ś Bogumiły, Weroniki
- 14 C Hilarego, Feliksa
- 15 P Izydora, Pawła
- 16 S Włodzimierza, Marcelego
- 17 N Antoniego, Jana
- 18 P Małgorzaty, Piotra
- 19 W Henryka, Mariusza
- 20 Ś Fabiana, Sebastiana
- 21 C Agnieszki, Jarosława
Dzień Babci
- 22 P Anastazji, Wincentego
Dzień Dziadka
- 23 S Ildefonsa, Rajmunda
- 24 N Felicji, Rafała
- 25 P Pawła, Miłosza
- 26 W Pauliny, Polikarpa
- 27 Ś Jana, Przybystawa
- 28 C Walerego, Radomira
- 29 P Franciszka, Zdzisława
- 30 S Macieja, Martyny
- 31 N Jana, Marceliny

LUTY

- 1 P Brygidy, Ignacego
- 2 W Marii, Mirosława,
MB Gromnicznej
- 3 Ś Błażeja, Hipolita
- 4 C Andrzeja, Weroniki
Tłusty czwartek
- 5 P Agaty, Adelajdy
- 6 S Doroty, Bohdana
- 7 N Ryszarda, Teodora
- 8 P Jana, Piotra
- 9 W Apolonii, Cyryla
- 10 Ś Jacka, Scholastyki
Popielec
- 11 C Marii, Lucjana
Dzień Chorego
- 12 P Eulalii, Modesta
- 13 S Grzegorza, Katarzyny
- 14 N Walentego, Zenona,
Walentyńki
- 15 P Faustyny, Jowity
- 16 W Danuty, Julianny
- 17 Ś Donata, Sylwina
- 18 C Konstancji, Symeona
- 19 P Arnolda, Konrada
- 20 S Leona, Ludomira
- 21 N Eleonory, Feliksa
- 22 P Marty, Małgorzaty
- 23 W Damiana, Romany
- 24 Ś Bogusza, Macieja
- 25 C Cezarego, Wiktora
- 26 P Aleksandra, Mirosława
- 27 S Anastazji, Gabriela
- 28 N Makarego, Hilarego
- 29 P Antonii, Augusta

○ pełnia ● now

MARZEC

- 1 W Albina, Antoniny,
Narodowy Dzień Pamięci
Żołnierzy Wyklętych
- 2 Ś Heleny, Radostawa
- 3 C Kunegundy, Maryny
- 4 P Kazimierza, Łucji
- 5 S Adriana, Fryderyka
- 6 N Róży, Wiktora
- 7 P Pawła, Tomasza
- 8 W Beaty, Wincentego
Dzień Kobiet
- 9 Ś Franciszki, Katarzyny
- 10 C Cypriana, Marcelego
- 11 P Konstantego, Ludosława
- 12 S Bernarda, Grzegorza
- 13 N Bożeny, Krystyny
- 14 P Leona, Matyldy
- 15 W Klemensa, Ludwika
- 16 Ś Hilarego, Izabeli
- 17 C Patryka, Zbigniewa
- 18 P Cyryla, Edwarda
- 19 S Józefa, Bogdana
- 20 N Eufemii, Klauddii
Niedziela Palmowa
- 21 P Benedykta, Lubomira
- 22 W Bogusława, Katarzyny
- 23 Ś Feliksa, Pelagii
- 24 C Marka, Gabriela
- 25 P Marii, Wienęzysława
- 26 S Emanuela, Teodora
- 27 N Ernesta, Lidii
Wielkanoc
- 28 P Anieli, Jana
Pon. Wielkanocny
- 29 W Wiktoryna, Eustachego
- 30 Ś Amelii, Amadeusza
- 31 C Balbiny, Beniamina

KWIECIEŃ

- 1 P Ireny, Grażyny
- 2 S Franciszka, Władysława
- 3 N Ryszarda, Pankracego
Miłosierdzia Bożego
- 4 P Izydora, Wacława
- 5 W Ireny, Wincentego
- 6 Ś Celestyna, Wilhelma
- 7 C Donata, Rufina
- 8 P Dionizego, Januarego
- 9 S Marii, Marcelego
- 10 N Makarego, Michała
- 11 P Filipa, Leona
- 12 W Juliusza, Wiktora
- 13 Ś Marcina, Przemysława
- 14 C Justyna, Waleriana
- 15 P Anastazji, Bazylego
- 16 S Bernadety, Julii
- 17 N Roberta, Rudolfa
- 18 P Bogusławy, Apolonii
- 19 W Adolfa, Leona
- 20 Ś Czesława, Agnieszki
- 21 C Anzelma, Feliksa
- 22 P Łukasza, Leona
- 23 S Jerzego, Wojciecha
- 24 N Grzegorza, Aleksandra
- 25 P Marka, Jarosława
- 26 W Marii, Marzeny
- 27 Ś Felicji, Teofila, Zyty
- 28 C Pawła, Walerii
- 29 P Piotra, Roberta
- 30 S Katarzyny, Mariana

MAJ

- 1 N Filipa, Józefa,
Święto Pracy
- 2 P Atanazego, Zygmunta
Dzień Flagi
- 3 W Marii, Antoniny
NMP Królowej Polski
Konstytucji 3-go Maja
- 4 Ś Floriana, Moniki
Dzień Strażaka
- 5 C Ireny, Waldemara
- 6 P Jana, Judyty
- 7 S Benedykta, Ludmiły
- 8 N Stanisława, Wiktora
Wniebowstąpienie
- 9 P Bożydara, Mikołaja
- 10 W Antoniny, Izydora
- 11 Ś Franciszka, Jakuba
- 12 C Dominika, Pankracego
- 13 P Roberta, Serwacego
- 14 S Bonifacego, Macieja
- 15 N Jana, Zofii
Zesłanie Ducha Św.
- 16 P Andrzeja, Jędrzeja
- 17 W Weroniki, Brunona
- 18 Ś Eryka, Jana
- 19 C Mikołaja, Piotra
- 20 P Bazylego, Bernardyna
- 21 S Wiktora, Tymoteusza
- 22 N Heleny, Wiesławy
- 23 P Iwony, Dezyderiusza
- 24 W Joanny, Zuzanny
- 25 Ś Grzegorza, Urbana
- 26 C Filipa, Pauliny
Boże Ciało, Dzień Matki
- 27 P Jana, Magdaleny
- 28 S Augustyna, Jaromira

CZERWIEC

- 1 Ś Jakuba, Konrada,
Dzień Dziecka
- 2 C Erazma, Marianny
- 3 P Leszka, Tamary
- 4 S Franciszka, Karola
- 5 N Bonifacego, Walerii
- 6 P Norberta, Pauliny
- 7 W Roberta, Wiesławy
- 8 Ś Medarda, Seweryna
- 9 C Felicjana, Pelagii
- 10 P Bogumiła, Małgorzaty
- 11 S Barnaby, Feliksa
- 12 N Jana, Onufrego
- 13 P Antoniego, Lucjana
- 14 W Bazylego, Michała
- 15 Ś Jolanty, Wita
- 16 C Aliny, Justyny
- 17 P Adolfa, Laury
- 18 S Marka, Elżbiety
- 19 N Gerwazego, Protazego
- 20 P Bogny, Florentyny
- 21 W Alicji, Alojzego
- 22 Ś Floriana, Pauliny
- 23 C Wandy, Zenona
Dzień Ojca
- 24 P Danuty, Jana
- 25 S Łucji, Wilhelma
- 26 N Jana, Pawła
- 27 P Władysława, Marii
- 28 W Ireneusza, Leona
- 29 Ś Piotra i Pawła
- 30 C Emilii, Lucyny

Kolbuszowski Rynek.

Fot. Jan Cichoń

Bobry u bram Kolbuszowej

Fot. Jan Skowroński

Centrum Kolbuszowej.

Fot. Jan Cichoń

**FIRMA HANDLOWO
-USŁUGOWO
-PRODUKCYJNA**

ZiemVit

36-100 Kolbuszowa, ul. Kolejowa 4a
tel: 17 22 73 096
tel./fax. 17 22 74 707

36-100 Kolbuszowa, ul. Obrońców Pokoju 17
tel. 17 2271 433

APTEKA CZYNNA
poniedziałek - sobota
7.00 - 21.00
niedziela
8.00 - 20.00

www.medimo.com.pl

36-100 Kolbuszowa, ul. Nowe Miasto 51
tel. 17 2274 739

**Życzenia Wesołych i Pogodnych
Świąt oraz Szczęśliwego
Nowego Roku 2016**

składa

OBECNYM I PRZYSZŁYM KLIENTOM - SKLEP

"DANIEL"

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA ZAKUPY!!!

Zdrowych i pogodnych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku 2016
obecnym i przyszłym Klientom życzy:

STUDIO **JAN CICHON**
FOTO-VIDEO Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10

tel. 17 22 71 687, kom. 692 550382

- ✓ FOTOGRAFOWANIE (FOTOKSIĄŻKI, FOTOALBUMY)
I VIDEOFILMOWANIE HD-BLU RAY WSZELKICH UROCZYSTOŚCI
- ✓ WYKONYWANIE ZDJĘĆ CYFROWYCH I Z FILMÓW
- ✓ ZDJĘCIA DO DOKUMENTÓW
- ✓ PRZEGRYWANIE KASET NA PŁYTY DVD

ZAPRASZAMY :-) TANIO i SOLIDNIE !

**Wesołych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku 2016**

życzy
**Joanna
Gdowik**

www.JoannaGdowik.pl

zapraszając na zakupy do swoich sklepów
przy ul. 11 Listopada 9 i J. Bytnara 31
(Manhattan)

KOLBUSZOWSKI

LIPIEC

- 1 P Haliny, Mariana
- 2 S Marii, Urbana
- 3 N **Anatola, Jacka**
- 4 P Malwiny, Teodora
- 5 W Antoniego, Filomeny
- 6 Ś Dominiki, Łucji
- 7 C Cyryla, Metodego
- 8 P Elżbiety, Prokopa
- 9 S Weroniki, Zenona
- 10 N **Filipa, Amelii**
- 11 P Olgi, Pelagii
- 12 W Jana, Weroniki
- 13 Ś Ernesta, Małgorzaty
- 14 C Bonawentury, Marcelina
- 15 P Henryka, Włodzimierza
- 16 S Marii, Benedykta
- 17 N **Aleksego, Bogdana**
- 18 P Kamila, Szymona
- 19 W Wincentego, Marcina
- 20 Ś Czesława, Hieronima
- 21 C Andrzeja, Daniela
- 22 P Marii, Magdaleny
- 23 S Apolinarego, Bogny
- 24 N **Kingi, Krystyny**
- 25 P Jakuba, Krzysztofa
- 26 W Anny, Grażyny
- 27 Ś Julii, Natalii
- 28 C Innocentego, Wiktora
- 29 P Marty, Olafa
- 30 S Julity, Ludmiły
- 31 N **Ignacego, Lubomira**

○ pełnia ● nów
 ☾ I kwadra ☽ ostatnia kwadra

SIERPIEŃ

- 1 P Justyny, Piotra
- 2 W Gustawa, Kariny
- 3 Ś Lidii, Nikodema
- 4 C Dominika, Protazego
- 5 P Mariana, Oswalda
- 6 S **Jakuba, Sławy**
Przemienienie Pańskie
- 7 N **Doroty, Kajetana**
- 8 P Cypriana, Emiliana
- 9 W Romana, Romualda
- 10 Ś Borysa, Wawrzyńca
- 11 C Filomeny, Zuzanny
- 12 P Lecha, Klary
- 13 S Diany, Hipolita
- 14 N **Alfreda, Maksymiliana**
- 15 P **Marii, Daniela**
Wniebowzięcie NMP
- 16 W Rocha, Stefana
- 17 Ś Jacka, Julianny
- 18 C Heleny, Ilony
- 19 P Bolesława, Juliana
- 20 S Bernarda, Sobiesława
- 21 N **Franciszka, Joanny**
- 22 P Cezarego, Marii
- 23 W Apolinarego, Filipa
- 24 Ś Bartłomieja, Jerzego
- 25 C Ludwika, Luizy
- 26 P Marii, Zefiryny
- 27 S Józefa, Kalasantego
- 28 N **Augustyna, Patrycji**
- 29 P Jana, Sabiny
- 30 W Róży, Szczęsnego
- 31 S **Bohdana, Rajmunda**
Dzień Solidarności i Wolności

WRZESIEŃ

- 1 C Bronisławy, Idziego
- 2 P Juliana, Stefana
- 3 S Izabeli, Szymona
- 4 N **Rozali, Róży**
- 5 P Doroty, Wawrzyńca
- 6 W Beaty, Eugeniusza
- 7 Ś Melchiora, Reginy
- 8 C **Marii, Nestora**
Narodzenie NMP
- ☾ 9 P Piotra, Sergiusza
- 10 S Łukasza, Mikołaja
- 11 N **Jacka, Prota**
- 12 P Gwidona, Marii
- 13 W Eugenii, Filipa
- 14 Ś Cypriana, Bernarda
- 15 C Albina, Nikodema
- 16 P Edyty, Korneliusza
- 17 S Franciszka, Justyny
- 18 N **Józefa, Ireny**
- 19 P Januarego, Konstancji
- 20 W Eustachego, Filipiny
- 21 Ś Mateusza, Marka
- 22 C Maurycego, Tomasza
- ☾ 23 P Bogusława, Tekli
- 24 S Gerarda, Teodora
- 25 N **Aurelii, Władysława**
- 26 P Cypriana, Justyny
- 27 W Kosmy, Damiana
- 28 Ś Wacława, Marka
- 29 C Michała, Gabriela
- 30 P Felicji, Hieronima

9.09.1939 r. - bitwa o Kolbuszowę
 22.09.1991r. - ukazał się pierwszy numer "Przeгляdu Kolbuszowskiego"

PAŹDZIERNIK

- 1 S Danuty, Teresy
- 2 N **Dionizego, Teofila**
- 3 P Teresy, Gerarda
- 4 W Franciszka, Rozalii
- 5 Ś Apolinarego, Placyda
- 6 C Artura, Brunona
- 7 P **Marii, Marka**
MB Różańcowej
- 8 S Brygidy, Pelagii
- ☾ 9 N **Dionizego, Ludwika**
- 10 P Franciszka, Pauliny
- 11 W Aldony, Emilia
- 12 Ś Maksymiliana, Eustachego
- 13 C Edwarda, Teofila
- 14 P **Bernarda, Kaliksta**
Dzień Edukacji Narod.
- 15 S Teresy, Jadwigi
- 16 N **Florentyny, Gawła**
- 17 P Małgorzaty, Wiktora
- 18 W Łukasza, Juliana
- 19 Ś Piotra, Ziemowita
- 20 C Ireny, Jana
- 21 P Urszuli, Hilarego
- ☾ 22 S **Filipa, Korduli**
Św. Jana Pawła II
- 23 N **Marleny, Seweryna**
- 24 P Marcina, Rafała
- 25 W Bonifacego, Darii
- 26 Ś Ewarysta, Lucjana
- 27 C Iwony, Sabiny
- 28 P Tadeusza, Szymona
- 29 S Euzebiei, Wioletty
- 30 N **Przemysława, Zenobii**
- 31 P Saturnina, Urbana

LISTOPAD

- 1 W **Wszystkich Świętych**
- 2 Ś **Bohdana, Bożydara**
Dzień Zaduszny
- 3 C Huberta, Sylwii
- 4 P Karola, Olgierda
- 5 S Elżbiety, Sławomira
- 6 N **Feliksa, Leonarda**
- ☾ 7 P Antoniego, Florentego
- 8 W Adriana, Seweryna
- 9 Ś Teodora, Ursyna
- 10 C Leony, Ludomira
- 11 P **Marcina, Teodora**
Święto Niepodległości
- 12 S Renaty, Witolda
- 13 N **Mikołaja, Stanisława**
- 14 P Emilia, Wawrzyńca
- 15 W Alberta, Leopolda
- 16 Ś Edmunda, Gertrudy
- 17 C Grzegorza, Salomei
- 18 P Karoliny, Romana
- 19 S Elżbiety, Seweryna
- 20 N **Rafała, Feliksa**
- ☾ 21 P Janusza, Konrada
- 22 W Marka, Cecylii
- 23 Ś Felicjy, Klemensa
- 24 C Flory, Jana
- 25 P Erazma, Katarzyny
- 26 S Konrada, Leonarda
- 27 N **Waleriana, Wirgiliusza**
- 28 P Grzegorza, Zdzisława
- 29 W Błażeja, Saturnina
- 30 Ś Andrzeja, Maury

02.11.1918 r. - do Kolbuszowej po 146 latach austriackiej niewoli powróciła wolna POLSKA

GRUDZIEŃ

- 1 C Eligiusza, Natalii
- 2 P Balbiny, Pauliny
- 3 S Franciszka, Ksawerego
- 4 N **Barbary, Bernarda**
- 5 P Krystyny, Sabiny
- 6 W Mikołaja, Emiliana
- ☾ 7 Ś Ambrożego, Marcina
- 8 C **Marii, Wirginii**
Niepokalane Poczęcie NMP
- 9 P Leokadii, Wiesława
- 10 S Daniela, Julii
- 11 N **Damazego, Waldemara**
- 12 P Adelajdy, Aleksandra
- 13 W Łucji, Otylii
- 14 Ś Alfreda, Izydora
- 15 C Celiny, Waleriana
- 16 P Albiny, Zdzisława
- 17 S Łazarza, Olimpii
- 18 N **Bogusława, Gracjana**
- 19 P Dariusza, Urbana
- 20 W Bogumiła, Dominika
- ☾ 21 Ś Jana, Tomasz
- 22 C Honoraty, Zenona
- 23 P Wiktorii, Sławomira
- 24 S **Adama, Ewy - Wigilia**
- 25 N **Boże Narodzenie**
- 26 P **Szczepana, Dionizego**
- 27 W Jana, Maksyma
- 28 Ś Teofila, Cezarego
- 29 S Tomasz, Dominika
- 30 P Eugeniusza, Seweryna
- 31 S **Sylwestra, Melanii**

06.12.2002 r. - zmarła Joanna Krzaklewska - mama Mariana

Kolbuszowski Rynek.

Fot. Jan Cichoń

stacja diagnostyczna i warsztat samochodowy

STACJA KONTROLI POJAZDÓW

BADANIA TECHNICZNE POJAZDÓW

- Kompleksowa diagnostyka i naprawa • serwis układów klimatyzacji • montaż instalacja LPG - także na RATY!
- Bezpłatna wymiana oleju CASTROL, SHELL, BP, ELF, MOBIL, ORLEN PLATINUM
- Komputerowa geometria zawieszenia oraz zbieżność kół. Zapewniamy części zamiennie do pełnego zakresu napraw

ZAPRASZAMY W GODZ. PN-PT: 8⁰⁰ - 17⁰⁰, SOB 8⁰⁰ - 14⁰⁰

Kolbuszowa Górna 275 (500m za kościołem)
tel./fax: 17 227 34 66, kom. 500 170 306

Ul. Narutowicza w Kolbuszowej.

Fot. Jan Cichoń

Abakus

17 2270 230, 601 865 618
studio@abakuskolbuszowa.pl
www.abakuskolbuszowa.pl

PROFESJONALNA FOTOGRAFIA REKLAMOWA

Ponadto oferujemy: projekty, druk, identyfikacja wizualna, różnego rodzaju materiały promocyjne, książki, czasopisma, metki, naklejki i inne

FIRMA HANDLOWO
-USŁUGOWO
-PRODUKCYJNA

ZiemiVit

36-100 Kolbuszowa, ul. Kolejowa 4a
tel: 17 22 73 096
tel./fax. 17 22 74 707

STUDIO
FOTO-VIDEO

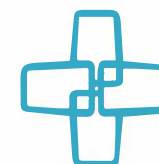
JAN CICHON

Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10

tel. 17 22 71 687, kom. 692 550382

- ☑ FOTOGRAFOWANIE (FOTOKSIĄŻKI, FOTOALBUMY) I VIDEOFILMOWANIE HD-BLU RAY WSZELKICH UROCZYŚCIOŚCI
- ☑ WYKONYWANIE ZDJĘĆ CYFROWYCH I Z FILMÓW
- ☑ ZDJĘCIA DO DOKUMENTÓW
- ☑ PRZEGRYWANIE KASET NA PŁYTY DVD

ZAPRASZAMY :-) TANIO I SOLIDNIE !

APTEKA
medimo

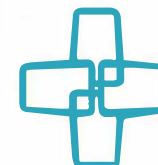
36-100 Kolbuszowa, ul. Obrońców Pokoju 17
tel. 17 2271 433

APTEKA CZYNNA
poniedziałek - sobota
7.00 - 21.00

niedziela
8.00 - 20.00

www.medimo.com.pl

PRZYCHODNIA
medimo

36-100 Kolbuszowa, ul. Nowe Miasto 51
tel. 17 2274 739

P. H. U.

S.J.

36-100 Kolbuszowa, ul. Piłsudskiego 125c, tel. 17 22 72 396

OFERUJE:

- materiały dociepleniowe ■ materiały budowlane
- nawozy sztuczne ■ węgiel ■ piaski, żwiry ■ stal
- usługi transportowe ■ rozładunek towarów HDS-em

SIEDZIBA FIRMY:

36-100 Kolbuszowa,
ul. Piłsudskiego 125c,
tel. 17 22 72 396

ODDZIAŁY:

w **Cmolasie**
tel. 607 333 471
w **Hyżnem**
tel. 17 2295 835

ZAPRASZAMY

codziennie od 7⁰⁰ - 17⁰⁰
sobota 7⁰⁰ - 13⁰⁰

CHEMIA BUDOWLANA
GREINPLAST

ISOVER
Gullfiber

FREX

www.frex.pl

► CZYSZCZENIE

- dywanów i wykładzin
- tapicerki meblowej i samochodowej
- kostki brukowej
- elewacji
- posadzek przemysłowych

► SPRZĄTANIE

- sklepów
- biur
- hal

ul. Tarnobrzeska 67
36-100 Kolbuszowa

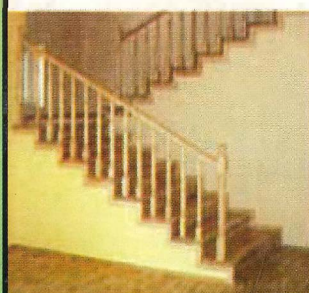
tel. 501 456 002

E. H. U. STOLREM

36-100 Kolbuszowa, ul. ppor Sawy 14
tel./fax 17 22 73 200, kom. 605 281 988
www.stolrem.rze.pl, e-mail: stolrem.mr@wp.pl

OFERUJEMY:

- PARKIETY, DESKI PODŁOGOWE
- PARKIETY EGZOTYCZNE
- MOZAIKI
- KLEJE, LAKIERY, GRUNTY
- LISTWY, TRALKI. PORĘCZE

PROFESJONALNY
MONTAŻ
PARKIETÓW
I SCHODÓW
DREWNIANYCH

HURTOWNIA TECHNICZNA WALOR

SPRZEDAŻ HURTOWA I DETALICZNA

OFERUJEMY:

- pasy klinowe ■ łożyska ■ tuleje ■ segery
- uszczelnienia ■ opaski ■ smarowniczk
- przewody hydrauliczne ■ łańcuchy
- części zamienne i akcesoria do samochodów krajowych i zachodnich

ul. Handlowa 3, 36-100 Kolbuszowa
tel. 17 227 28 00, 17 227 58 00,
Czynne

w godz. 7.00 - 20.00, w soboty 7.00 - 13.00
www.walor.com.pl

WARSZTAT SAMOCHODOWY

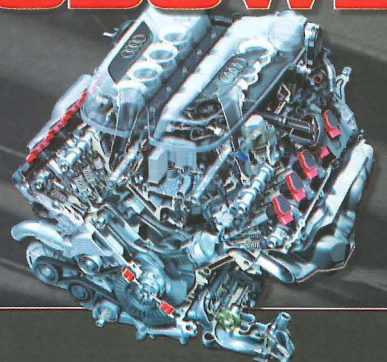
OFERUJEMY:

- wymianę rozrzędu
- naprawę zawieszenia
- naprawę układu hamulcowego
- wymianę amortyzatorów
- wymianę klocków, szczęk i tarcz hamulcowych
- wymianę olejów, filtrów
- wymianę tłumików
- toczenie tarcz hamulcowych
- montaż haków holowniczych

CZĘŚCI SAMOCHODOWE

KOLBUSZOWA
ul. 11 Listopada 15/1
tel./fax 17 2275 053
mobile: 605 962 380

KOLBUSZOWA
ul. Obrońców Pokoju 15
tel./fax 17 2274 915
mobile: 603 189 600
606 461 789

e-mail: automarjan@wp.pl

KREDYT GOTÓWKOWY
Z UBEZPIECZENIAMI SPOKOJNY KREDYT
WYGRAJ W LOTERII JEDEN
Z TRZECH SAMOCHODÓW

Bank Zachodni WBK

Grupa Santander

1 oddział Kolbuszowa
Plac Wolności 9
(Rynek naprzeciw przystanku)

tel. 533 281 272, 17 2271 521

Pon. - Pt. 9:30 do 16:30 - inne terminy i miejsce - dzwoń

do wygrania
3 BMW serii 1
i 100 nagród
po 1000 zł

